

ROTHUIZEN

ARCHITECTEN STEDENBOUWKUNDIGEN

GEMEENTE NOORD-BEVELAND

**Bestemmingsplan
'Landelijk Gebied 2013'**

Vastgesteld door de raad van de gemeente Noord-Beveland
bij besluit van 29 augustus 2013

, voorzitter

, griffier

Middelburg Kleverskerkweg 49
Postbus 29 4330 AA
telefoon: +31 118 653737
fax: +31 118 615921

Breda Reduitlaan 31
Postbus 2128 4800 CC
telefoon: +31 76 5317444
fax: +31 76 5317455

email: rdh@rdh.nl
website: www.rothuizen.eu

gemeente
titel
IMRO-nummer
projectnummer
status

Voorontwerp
Ontwerp
Vastgesteld

Noord-Beveland
Bestemmingsplan 'Landelijk Gebied 2013'
NL.IMRO.1695.BPLandelijk2013-VA01
NB2010
definitief

17 september 2012
11 april 2013
29 augustus 2013

TOELICHTING

TOELICHTING

behorende bij het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied 2013' in de gemeente Noord-Beveland.

INHOUD

1.	INLEIDING	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Doel nieuw bestemmingsplan	3
1.3	Plankarakteristiek	4
1.4	Plangebied	4
1.5	Opzet toelichting	5
2.	ONTSTAANSGESCHIEDENIS	7
3	INVENTARISATIE EN BELEID	9
3.1	Algemeen ruimtelijk beleid	9
3.1.1	Rijksbeleid	9
3.1.2	Provinciaal beleid	9
3.2	Bodem en water	12
3.2.1	Beschrijving	12
3.2.2	Beleidskader	18
3.3	Landschap, cultuurhistorie en archeologie	22
3.3.1	Beschrijving	22
3.3.2	Beleidskader	27
3.4	Natuur	31
3.4.1	Beschrijving	31
3.4.2	Beleidskader	33
3.5	Landbouw	37
3.5.1	Beschrijving	37
3.5.2	Beleidskader	38
3.6	Visserij en aquacultuur	40
3.6.1	Beschrijving	40
3.6.2	Beleidskader	41
3.7	Wonen	42
3.7.1	Beschrijving	42
3.7.2	Beleidskader	43
3.8	Toerisme en Recreatie	43
3.8.1	Beschrijving	43
3.8.2	Beleidskader	44
3.9	Infrastructuur en verkeer	46
3.9.1	Beschrijving	46
3.9.2	Beleidskaders	47
3.10	Milieu	52
3.10.1	Beschrijving	52
3.10.2	Beleidskaders	52
3.11	Externe veiligheid	57

3.11.1	Beschrijving	57
3.11.2	Beleidskader	57
3.12	Overige functies	62
3.12.1	Beschrijving	62
3.12.2	Beleidskader	63
4	VISIE OP HET PLANGEBIED	65
4.1	Algemeen ruimtelijk beleid	65
4.2	Natuur, landschap en cultuurhistorie	66
4.3	Landbouw	67
4.4	Wonen	71
4.5	Toerisme en Recreatie	71
4.6	Milieu	74
4.7	Overige functies	76
5.	JURIDISCHE VORMGEVING	79
5.1	Doel en methodiek	79
5.2	Bestemmingen	80
6	HANDHAVING	83
6.1	Inleiding	83
6.2	Handhaving bestemmingsplannen	83
6.3	Wijze van handhaving	84
6.4	Handhavingsnota 2003	84
7	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	85
8	MAATSCHAPPELIJKE TOETSING	87
8.1	Maatschappelijke toetsing	87
8.2	Overleg	87

BIJLAGEN:

1. Lijst gerealiseerde Nieuwe Economische Dragers;
2. Lijst Nieuwe Economische Dragers;
3. Ruimtelijke Visie aquacultuur Colijnsplaat;
4. Ruimtelijke onderbouwing strandpaviljoen View;
5. Inspraak- en vooroverlegnotitie.

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

In het verleden was het landelijk gebied vooral het terrein van de landbouw. Het was de enige sector die zijn claims legde op het landelijk gebied. De ruimtelijke inrichting van het landelijk gebied werd dan ook vooral bepaald door de eisen die de landbouw er aan stelde.

Tegenwoordig worden er meerdere hoofdfuncties onderscheiden. Naast de landbouw zijn dat landschap, natuur en recreatief medegebruik, waarbij het primaat nog steeds toegekend wordt aan de landbouw. De landbouw is nog steeds een belangrijke drager van het Zeeuwse landschap. Maar het is niet langer de enige sector die zijn claims legt op het landelijk gebied. Natuur, water, recreatie en zelfs woningbouw maken steeds nadrukkelijker aanspraak op het buitengebied. Het landelijk gebied ontwikkelt zich van productieruimte van de landbouw naar een gebied met een divers ruimtegebruik.

Deze toenemende claims vergen extra aandacht en afstemming, en maken van het vervaardigen van een herziening van het bestemmingsplan voor het landelijk gebied, nog meer dan voorheen, een ware uitdaging. Belangrijke aandachtspunten zijn het vergroten van de ruimtelijke kwaliteit, sturing van de agrarische ontwikkelingsmogelijkheden en aandacht voor het waarborgen van de kwaliteit van het milieu. Voor het landschap en de ecologische infrastructuur geldt dat behoud en ontwikkeling voorop staan. In de landbouwsector zal een verdergaande schaalvergroting haar beslag krijgen, terwijl een terugloop van het aantal agrarische bedrijven en het vrijkomen van agrarische bedrijfsgebouwen onoverkomelijk is. Voor deze vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen zal een alternatieve invulling geboden moeten worden, passend binnen het uitgangspunt van behoud van de ruimtelijke kwaliteit van het landelijk gebied. Het gaat er dus om dat alleen die functies worden toegelaten die de karakteristieken van het landelijk gebied niet aantasten.

1.2 Doel nieuw bestemmingsplan

Het nieuwe bestemmingsplan omvat een integrale herziening van het vigerende bestemmingsplan 'Landelijk Gebied', vastgesteld door de gemeente d.d. 25 juni 1998 en gedeeltelijk goedgekeurd door Gedeputeerde Staten 26 januari 1999, inclusief de partiële herzieningen die daarna zijn opgesteld.

Het doel van het nieuwe bestemmingsplan is om voor Noord-Beveland over een actueel, digitaal en handhaafbaar bestemmingsplan te beschikken, afgestemd op het huidige provinciale en gemeentelijk beleid én de beleidsvisie van de gemeente. Vanzelfsprekend worden de Wro en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) die per oktober 2010 geldend is, in acht genomen.

Het bestemmingsplan omvat in ieder geval de volgende items:

- implementatie van het actuele provinciale beleid;
- implementatie van het beleid uit de 'Structuurvisie Noord-Beveland 2008';
- beleid voor aquacultuur;
- het integreren van de bestemmingsplannen
 - 'Landelijke Bebouwingsconcentraties' uit 1977;
 - 'Sportterrein Kortgene' uit 1972;
 - 'Rioolwaterzuiveringsinstallatie Bosdijk' uit 1983;
 - 'Gedenkteken Verdronken Dorpen' uit 2009;
 - 'Torendijk 47, Kortgene' uit 2010;
- het verwerken van geëffectueerde vrijstellingen, afwijkingen, ontheffingen en bestemmingswijzigingen.

1.3 Plankarakteristiek

Een bestemmingsplan voor het landelijk gebied van een gemeente heeft als beleidsinstrument een eigen karakteristiek, die specifieke eisen stelt aan de planvorming. Het betreft doorgaans geen uitvoeringsplan, zoals bij een nieuw woongebied het geval is. Het is niet gericht op het realiseren van ingrijpende veranderingen, maar veeleer op het beschermen van bestaande specifieke functies en bijzondere waarden. Als gevolg van de vaak grote druk vanuit een veelheid van belangen, ligt het accent mede op het tegengaan van ongewenste ontwikkelingen.

Het nieuwe bestemmingsplan 'Landelijk Gebied' heeft een beheersmatig karakter; de systematiek van het bestemmingsplan verandert marginaal. Dit betekent dat het vigerende plan wordt geactualiseerd op basis van het beleid dat sinds de goedkeuring van het vigerende plan is ontwikkeld en de wijzigingen die in het gebied sindsdien hebben plaatsgevonden. Het plan zal niet voorzien in mogelijke (gebiedsgerichte) ontwikkelingen in de toekomst, met uitzondering van aquacultuur. In de toelichting van het bestemmingsplan zal deze ontwikkeling waar nodig wel beschreven worden. Voor de juridische plansystematiek wordt naar hoofdstuk 5 van het bestemmingsplan verwezen.

1.4 Plangebied

Dit bestemmingsplan beslaat het landelijk gebied van de gemeente Noord-Beveland. De planbegrenzing is in figuur 1 aangegeven. De begrenzing wordt aan de buitenzijde gevormd door de *burgerlijke* gemeentegrens van Noord-Beveland. Er is, indachtig jurisprudentie¹, uitgegaan van de topografische grens. De burgerlijke gemeentegrens wijkt op sommige punten sterk af van de kadastrale gemeentegrens, met name ter plaatse van de Veerse Dam.

¹ Gemeentegrenzen in Nederland, Een juridisch, technisch en kadastraal onderzoek, A. v.d. Meer, 2007

Figuur 1: Plangebied

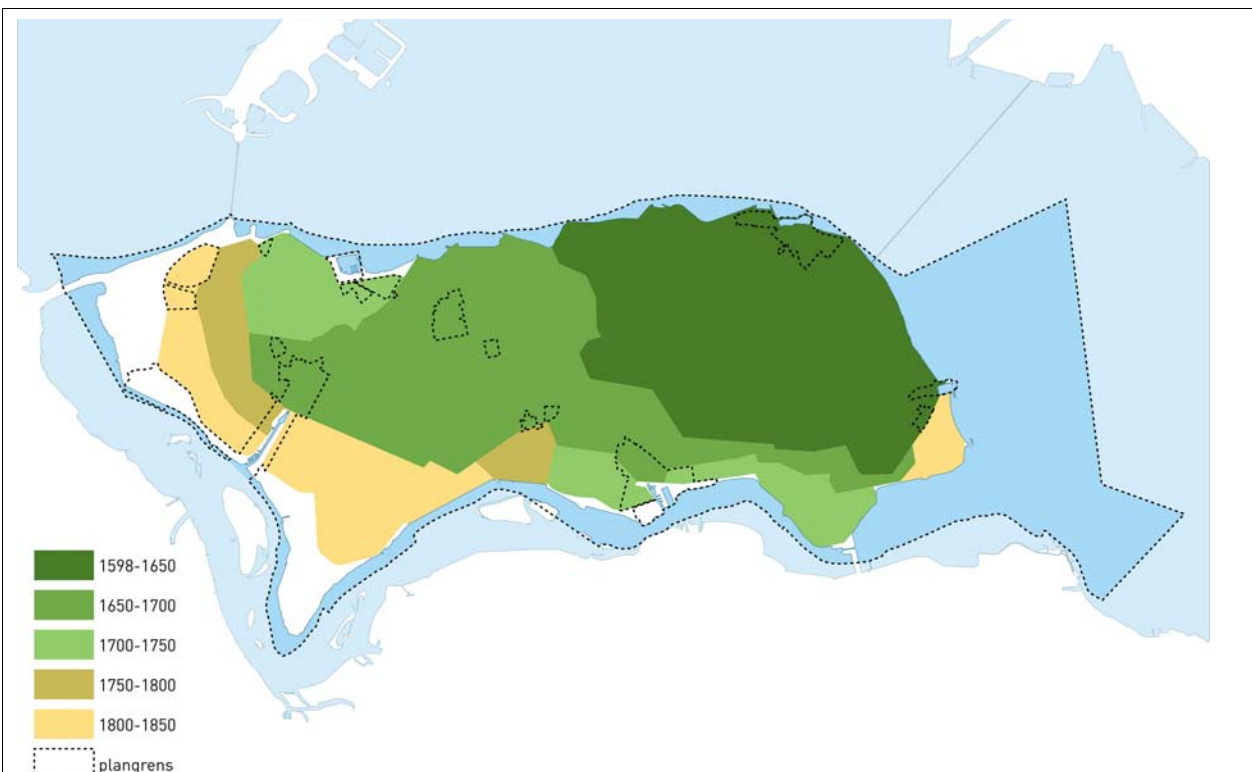
1.5 Opzet toelichting

Een bestemmingsplan bestaat uit een toelichting, regels en een 'verbeelding' ofwel plankaart. De regels en de plankaart vormen het juridisch bindende gedeelte van het plan.

De toelichting van dit bestemmingsplan kent de volgende opbouw. In hoofdstuk 2 wordt de ontstaansgeschiedenis van Noord-Beveland kort beschreven. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 uitgebreid ingegaan op de huidige situatie van het plangebied en het vigerende beleidskader. In hoofdstuk 4 wordt een visie op hoofdlijnen gegeven. In hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de juridische bestemmingsregeling. Hoofdstuk 6 gaat in op de handhaving van de regels van dit bestemmingsplan. Tot slot komen in hoofdstuk 7 en 8 respectievelijk de economische uitvoerbaarheid van het plan en de maatschappelijke toetsing en overleg omtrent het plan aan de orde.

Figuur 2: Zeeland omstreeks 1300

Figuur 3: Inpolderingsgeschiedenis na 1598

2. ONTSTAANSGESCHIEDENIS

De geschiedenis van Noord-Beveland valt uiteen in twee onderscheiden perioden. Er is een 'oud' Noord-Beveland, dat dateert van voor de St. Felixvloed uit 1530, en het huidige Noord-Beveland, dat dateert van na 1598 (figuur 1 en 2). Het 'oude' en het 'nieuwe' Noord-Beveland hebben maar in beperkte mate met elkaar te maken.

Het Noord-Beveland van vóór de St. Felixvloed

Het 'oude' Noord-Beveland vindt zijn oorsprong in een hoger gelegen eilandkern die onder normale omstandigheden bij eb en vloed droog bleef. Aangenomen wordt dat deze eilandkern omstreeks het jaar 1100 is bedijkt. Het oude eiland was relatief dicht bevolkt. In vergelijking met de huidige situatie was er een veelvoud aan bewoningskernen aanwezig. Toen bestond Kortgene reeds, dat in 1431 stadsrechten kreeg. Het 'oude' Noord-Beveland kende ook al een Wiskercke, maar dat lag op een andere plaats dan het huidige Wissenkerke. In de buurt van het huidige Kamperland lag het plaatsje Campen, dat al een veerverbinding had met Veere.

Het oude eiland werd, ook vóór het rampjaar 1530, veelvuldig door dijkvallen getroffen. Bekend is dat men, om de toestand van de dijken te verbeteren, een vierjarenplan heeft opgesteld. Kort nadat met de werken was begonnen, liep op 5 november 1530 het gehele eiland onder water als gevolg van de St. Felixvloed. Deze situatie zou meer dan zestig jaar voortduren.

De fundamenten van de dorpen en het oudland van Noord-Beveland werden in die periode met een dikke sliblaag afgedekt. Dit slib heeft het wel mede mogelijk gemaakt dat Noord-Beveland nu een van de meest welvarende landbouwstreken van Zeeland is.

Het huidige Noord-Beveland

Het huidige Noord-Beveland vindt zijn oorsprong in 1598, toen men begon met de herbedijking van het eiland. De vele stormvloed en de oorlogshandeling, debet aan dat het herstel van het eiland zo lang op zich liet wachten. In tegenstelling tot veel andere Zeeuwse eilanden is bij Noord-Beveland geen oudland meer aanwezig; het eiland heeft in zijn geheel het bodemprofiel van nieuwland.

Toen men eenmaal begon met de wederopbouw van het eiland waren de sporen van de oorspronkelijke toestand nagenoeg geheel verdwenen; alleen de kerktoeren van Kortgene was overeind gebleven. Voor het overige kon men met een schone lei beginnen. Als eerste kwam in 1598 de Oud Noord-Bevelandpolder gereed. De gehele inpoldering van Noord-Beveland nam bijna 260 jaar in beslag (figuur 3). De laatste polder kwam pas in 1856 gereed.

De Oud Noord-Bevelandpolder kent een zeer planmatige opzet. Deze polder heeft een regelmatig rechthoekig stramien, dat men ook in andere Zeeuwse polders uit die tijd aantreft. Zij hebben de kenmerkende, uiterst stelselmatige indeling van de renaissancepolders. Op regelmatige afstand van elkaar liggen de rechte wegen; ook de verkaveling is rechthoekig.

In de Oud Noord-Bevelandpolder liggen twee kernen: Colijnsplaat en Kats. Colijnsplaat is, afgezien van de situatie van vóór de stormvloed van 1530, de oudste kern op Noord-

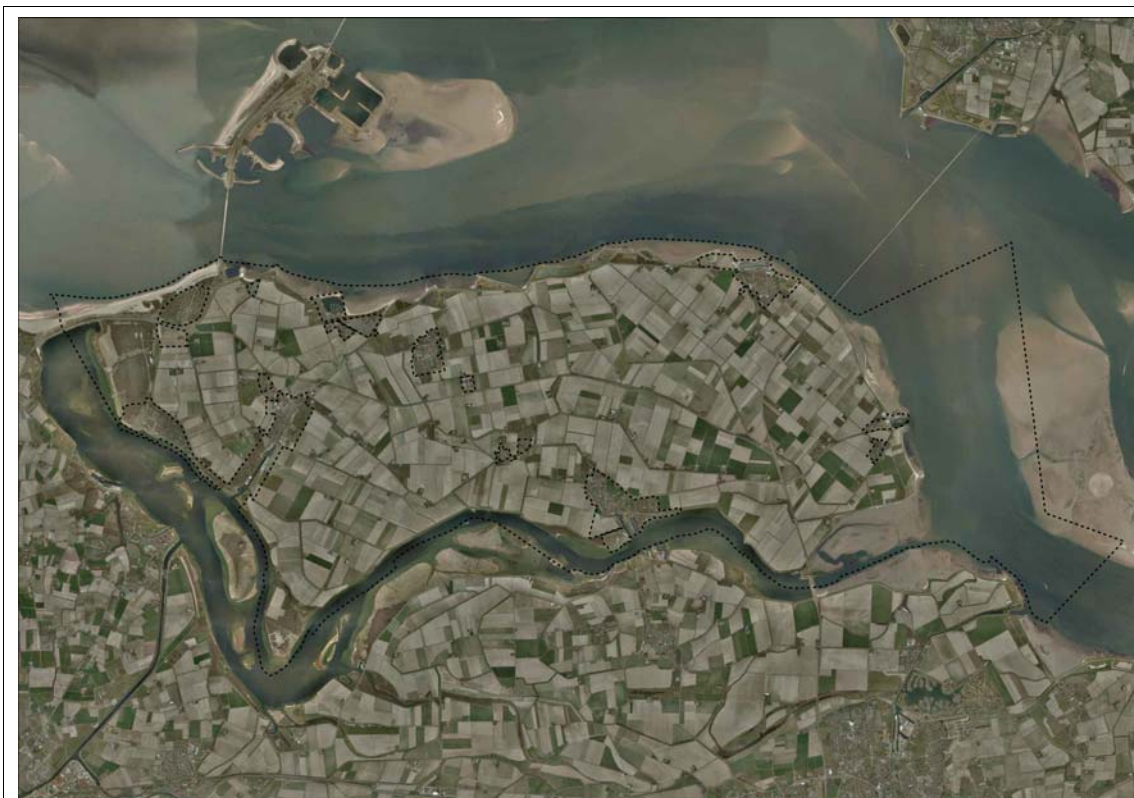
Beveland. De kern is direct na de bedijking van de Oud Noord-Bevelandpolder ontwikkeld.

Na de Oud Noord-Bevelandpolder volgen in de eerste helft van de 17^e eeuw de Nieuw Noord-Bevelandpolder, de Frederikspolder en de Katpolder.

Als vijfde polder wordt in 1652 de Wissenkerkepolder bedijkt. De polder werd doorsneden door enige grote kreek, waarvan de voornaamste het 'Boogaertschaer' is, het huidige Bokkegat.

In 1658 komt de Kamperlandpolder tot stand. Tussen de Wissenkerke- en de Kamperlandpolder lang een grote kreek, die nu nog als brede watergang in het landschap herkenbaar is. Na de aanleg van de Kamperlandpolder legt men ter hoogte van het oude dorp Wiskercke een verbindingsdam aan tussen de Kamperland- en de Wissenkerkepolder. Met de aanleg van deze dam wordt het proces van aanslibbing versneld. In 1668 kan men hierdoor de Geersdijkpolder bedijken. Met de inpoldering van de Thoorpolder in 1697 is de gehele kreek tussen de Wissenkerk- en Kamperlandpolder in de bedijkingen opgenomen. De Kamperlandpolder vormt de kern van het westelijk deel van Noord-Beveland, waaromheen zich na verloop van bijna twee eeuwen een dozijn polders heeft gevormd. De Spieringpolder uit 1856 is hiervan de jongste inpoldering.

Noord-Beveland is met drie dammen en een brug met het vasteland verbonden. De gemeente telt 7.519 inwoners (17 juli 2012) en heeft een oppervlakte van 120,29 km² (waarvan 34,21 km² water). Ten noorden van Noord-Beveland ligt de Oosterschelde, ten zuiden ligt het Veerse Meer. Het eiland is geheel vlak en ligt gemiddeld 1 meter boven zeeniveau. Noord-Beveland is een van de dunst bevolkte gebieden van Nederland.

Figuur 4: Noord-Beveland in 2011

3 INVENTARISATIE EN BELEID

In dit hoofdstuk wordt de huidige situatie van het plangebied beschreven alsmede het vigerende beleidskader. Met betrekking tot het rijksbeleid wordt vooral aandacht besteed aan het ruimtelijk beleid. Van het overige rijksbeleid wordt verondersteld dat de doorwerking op provinciaal niveau een aparte bespreking overbodig maakt.

3.1 Algemeen ruimtelijk beleid

3.1.1 RIJKSBELEID

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Rijkstructuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte. Het Rijk streeft naar een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Hiernaar wordt gestreefd middels een krachtige aanpak die gaat voor een excellent internationaal vestigingsklimaat, ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt.

Het Rijk kiest drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

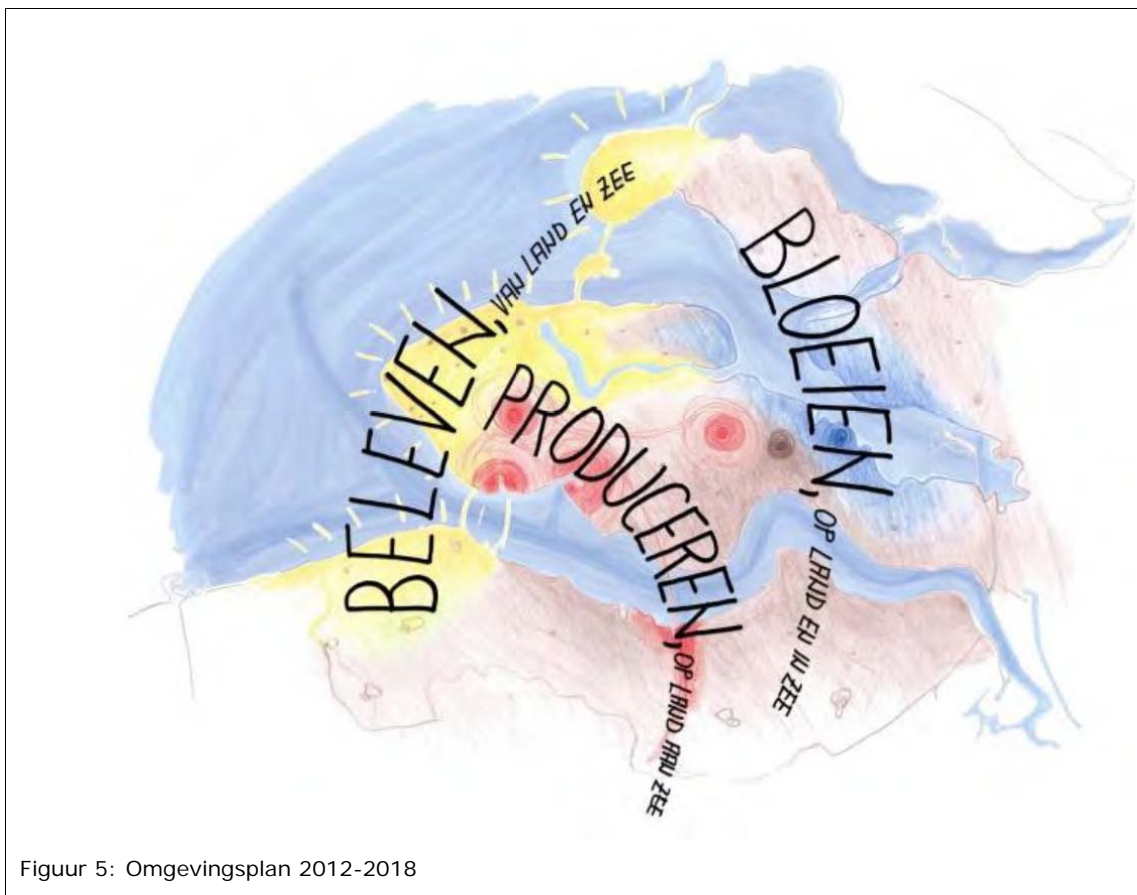
1. het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
2. het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

3.1.2 PROVINCIAAL BELEID

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

Op 28 september 2012 hebben Provinciale Staten van Zeeland uiteindelijk het Omgevingsplan 2012-2018 vastgesteld. In dit plan staat het nieuwe omgevingsbeleid van eind 2012 tot en met eind 2018. Het omgevingsplan geeft de provinciale visie op Zeeland en waar de komende jaren door de Provincie op wordt ingezet. Kort samengevat: veel ruimte voor economische ontwikkeling, een gezonde en veilige woonomgeving en goede kwaliteit van bodem, water, natuur en landschap.

De provincie wil de kernkwaliteiten van Zeeland verder benutten, (h)erkennen en versterken. Het karakter van verschillende delen van Zeeland, met sterke, beeldbepalende economische sectoren en eigenheid van de omgeving, is daarvoor de basis. Deze basis is uitgewerkt voor economie, inwoners en omgeving. Dit geeft een logische indeling op de kaart van Zeeland.

Figuur 5: Omgevingsplan 2012-2018

Zeeland kan daarmee in drie deelgebieden worden gezien:

- Produceren op Land aan Zee
- Beleven van Land en Zee
- Bloeien op Land en in Zee

Voor Noord-Beveland zijn de deelgebieden Beleven van Land en Zee en Bloeien op Land en in Zee van toepassing.

Beleven van Land en Zee

Recreatieve bedrijvigheid 'Beleven van Land en Zee' is de strook land waar land en zee letterlijk samenkomen. De aanwezige kwaliteiten in dit gebied bieden veel kansen voor ontwikkeling op het terrein van recreatie, toerisme, sport, cultuur en zorg economie. Differentiatie en kwaliteitsverbetering zijn daarbij de sleutelwoorden. Zo kan de som meer worden dan het optellen van de verschillende delen. Walcheren en daaraan grenzend de kust van Noord- Beveland is uniek door de combinatie van strand, de diversiteit in de dorpen en de twee steden.

De diversiteit in dorpen brengt ook een grote diversiteit in stranden met zich mee. Gezinsstranden, exclusieve stranden, ruimte voor ruige strand sporten, het is allemaal te vinden aan deze kust. Deze verschillende kwaliteiten zouden nog verder benut kunnen worden.

Bloeien op Land en in Zee

Rust, ruimte en ondernemerschap 'Bloeien op Land en in Zee' met kenmerkende landschappen, landbouw, aquacultuur, visserij en diverse kleine woonkernen is veelal beeldbepalend voor Zeeland. Op het eerste oog een gebied met een landelijk karakter

en vooral rust en ruimte, maar een tweede blik laat de bedrijvigheid en het ondernemerschap zien. Rust, ruimte, landschap, streekproducten en cultuurhistorie zijn belangrijke aanvulling op het toeristisch/recreatief product van 'Beleven van Land en Zee'.

De landbouw in Zeeland houdt perspectief doordat er juist vele kleinere kansen liggen. Kansen die aan kracht verliezen als deze gemeengoed worden, maar die samen de toekomst vormen. Streekproducten bieden kansen om lokaal eigen teelten te verkopen, maar ook voor de landelijke of zelfs internationale markt. Tegelijk blijft in Zeeland ook de grootschalige akkerbouw belangrijk. Een aantal gebieden biedt daarvoor zeker kansen. Daarin speelt de beschikbaarheid van zoet water een rol. Ook de visserij en aquacultuur zijn voor Zeeland een beeldbepalende sector. Een sector waar door innovatie vanuit de traditie mooie producten uit voortkomen. De ondernemers verdienen de kansen om die innovatie verder uit te bouwen en te benutten.

Belangrijk voor dit hele gebied is het perspectief als woongebied. Het is doorsneden door kleinere steden, dorpen en kleinere woonkernen, waar inwoners voor het specifieke karakter van hun woonkern en omgeving hebben gekozen. Kleinschaligheid en gemeenschapszin zijn hier belangrijk. Het leefbaar houden van dit gebied in tijden van demografische veranderingen vergt specifieke aandacht. De kwaliteit van de woonomgeving, de kwaliteit en bereikbaarheid van voorzieningen en de sociale samenhang binnen dorpen en wijken is daarvoor van groot belang.

Water, Land en Zee

In geen andere provincie in Nederland is de verwevenheid met water zo groot als in Zeeland. Het vele water kent als deltagebied een grote diversiteit. De Noordzee, Grevelingen, Volkerak-Zoommeer, Veerse Meer, Oosterschelde en Westerschelde en de binnenwateren hebben elk hun eigen kwaliteiten en mogelijkheden op het gebied van veiligheid, ecologische waarde en economische vitaliteit. Daarom is het voor Zeeland belangrijk om niet alleen vanuit landkwaliteiten te denken, maar juist vanuit de combinatie met waterkwaliteiten. Veel van de landkwaliteiten zijn tenslotte gekoppeld aan de waterkwaliteiten. De havens met als kracht de ligging aan diep vaarwater en de goede achterlandverbindingen, de jachthavens met hun recreatieve aantrekkingskracht, de stranden met al hun ontspannings- en sportmogelijkheden, kreken en waterlopen die de kust recreatief met het achterland verbinden. In elk van de hiervoor genoemde deelgebieden speelt water zijn eigen rol. Op het water komen ze samen. De kwaliteit van het Zeeuwse water is verbonden met ligging, verbindingen, getijden en diversiteit in mogelijkheden. Ook hier zijn differentiatie en kwaliteitsverbetering sleutelwoorden.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

Samenwerking tussen de provincie, andere overheden en maatschappelijke organisaties staat in het ontwerp van het omgevingsplan centraal. Een aantal uitgangspunten vindt de Provincie van zo'n groot belang dat ze worden opgenomen in een verordening die bindend is voor gemeenten. Met de aanpassing van het beleid, verandert ook de verordening ruimte. Gedeputeerde Staten hebben daarom ook een Verordening Ruimte Provincie Zeeland vastgesteld. Hierin zijn onder andere regels over uitbreiding van bedrijventerreinen en woonwijken, bescherming van natuurgebieden en regionale

waterkeringen opgenomen. Bij toetsing van de relevante aspecten wordt rekening gehouden met de verordening zoals deze is weergegeven.

3.2 Bodem en water

3.2.1 BESCHRIJVING

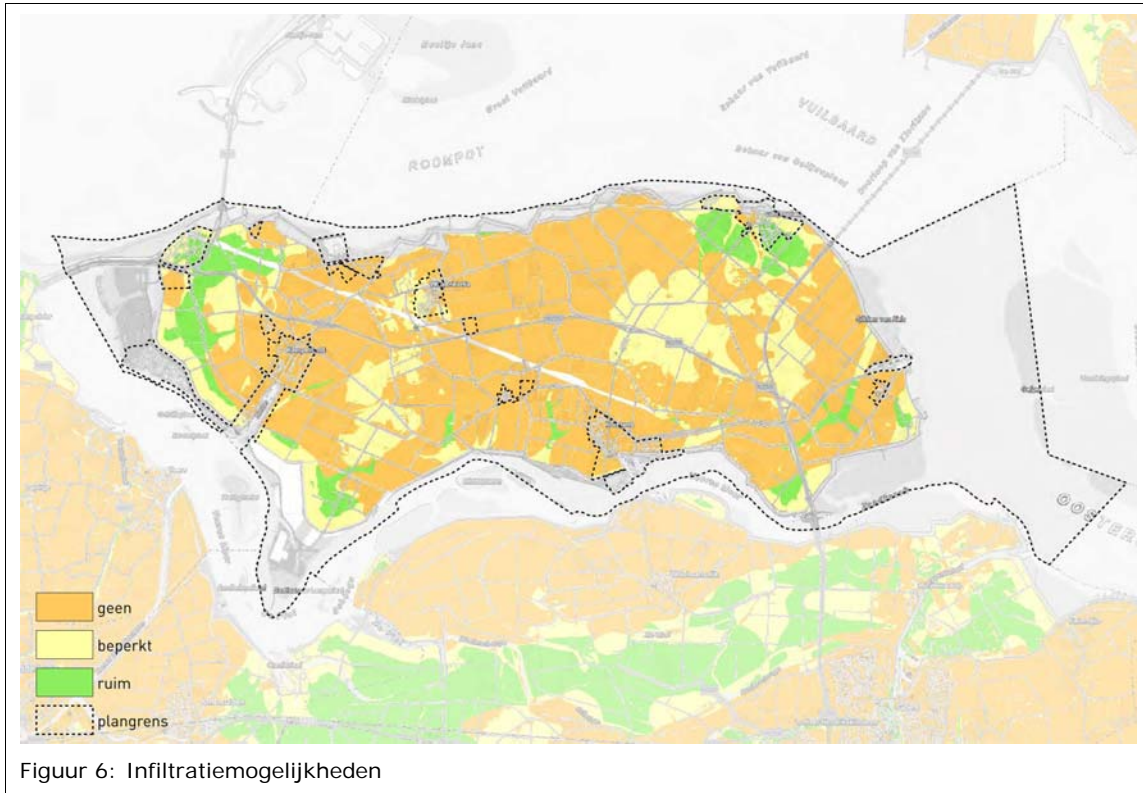
Grondwater en geomorfologie

Vrijwel geheel Noord-Beveland bestaat geologisch gezien uit Duinkerke IIIb afzettingen. Deze zijn ontstaan door de vele overstromingen die sinds 1300 hebben plaatsgevonden. In 1530 vond de St. Felixvloed plaats met als gevolg dat het eiland vele jaren onder water heeft gestaan. In deze periode had de dynamiek van de zee vrij spel. Tevens ontstonden krekten op het land door de blootstelling aan de werking van de zee.

Na de 80-jarige oorlog zijn grote delen van Noord-Beveland als rationele polders ingepolderd en ontstond het nieuwanland. Op enkele plaatsen zijn nog kreekrestanten herkenbaar als lagere delen in het landschap of als smalle kronkelende watergangen.

De bodem van het buitengebied Noord-Beveland bestaat voornamelijk uit lichte schorgronden. De aanwezige zware schorgronden zijn met name aan de zuidwestzijde van het plangebied te vinden. De concentraties zand- en plaatgronden zijn centraal en in de zuidelijke punt van het eiland te vinden. De grondslag bestaat voor het overgrote deel uit klei. Met name in westelijke richting zijn ter plaatse van de duinen zandgronden te vinden.

Water dringt in de bodem tot het een niet-doorlatende laag bereikt. Boven deze laag raakt de grond verzadigd en spreken we over grondwater. De hoogte waarbij deze verzadiging optreedt is het grondpeil. In het plangebied is sprake van geen tot zeer geringe zoetwaterbelvorming. Enkel in de westelijke punt zijn twee substantiële gebieden aangeduid als locatie met een geringe belvorming. Op het gehele grondgebied van Noord-Beveland zijn geen grondwaterbeschermingsgebieden aanwezig. Wel zijn er kwetsbare gebieden, bestaande uit natuur, landbouw/natuur en drinkwater en de bijbehorende bufferzone, aanwezig in het plangebied. Deze zijn met name gesitueerd aan de rand van het eiland en enkele zijn meer centraal gelegen. Infiltratiemogelijkheden zijn er maar weinig (zie figuur 6). Alleen rondom Colijnsplaat en langs de zuidwestzijde van Noord-Beveland zijn er mogelijkheden voor infiltratie. Ditzelfde geldt voor de zettingsgevoeligheid. Waar de infiltratiemogelijkheden zijn, is het gebied weinig zettingsgevoelig. Het grootste gedeelte van Noord-Beveland is zettingsgevoelig.

Oppervlaktewater

Het eiland Noord-Beveland wordt omringd door water, aan de noordzijde door de Oosterschelde en aan de zuidzijde door het Veerse Meer. Op het eiland is in de loop van de eeuwen een waterlopenstelsel ontstaan, van primaire en secundaire waterlopen, om het overtollige regenwater af te voeren en te lozen.

Afwatering

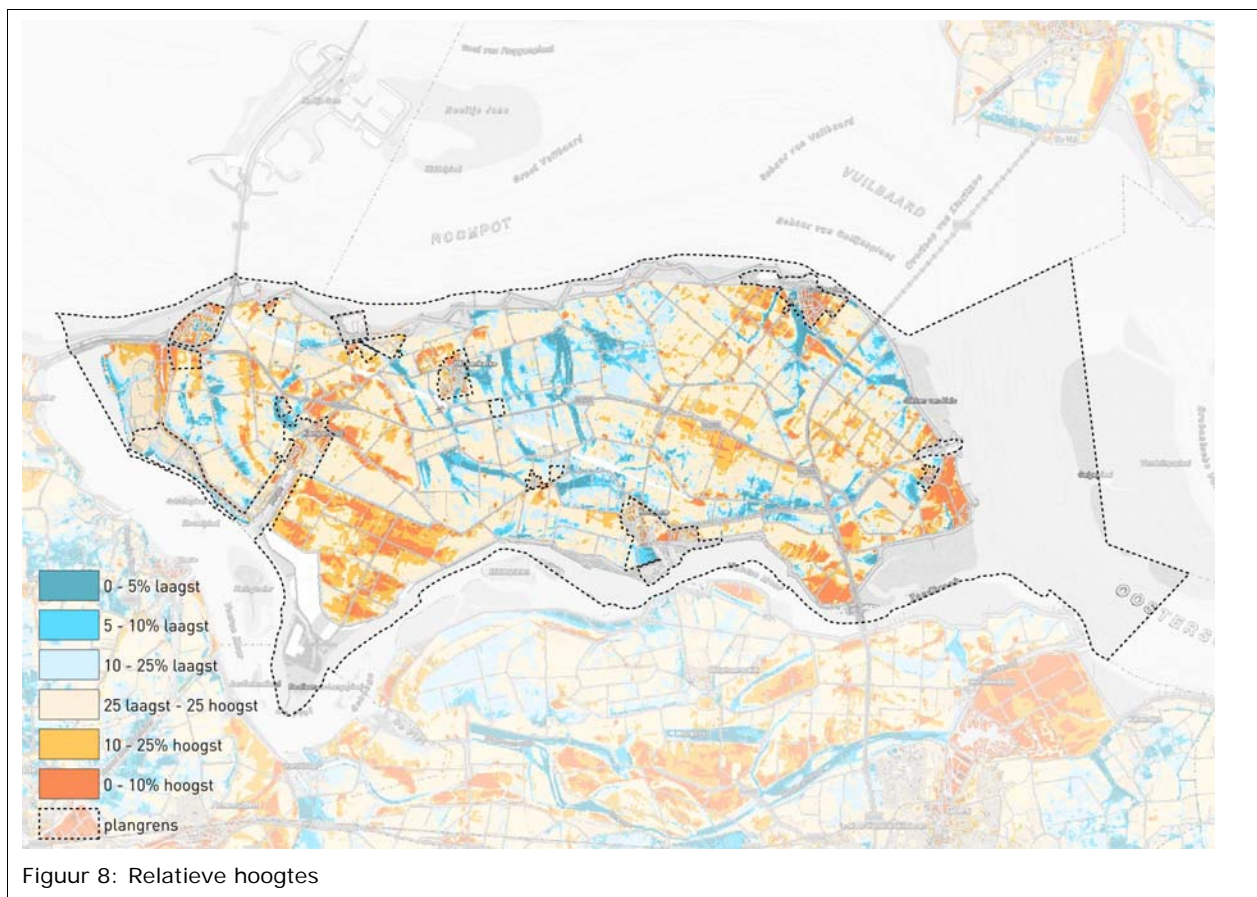
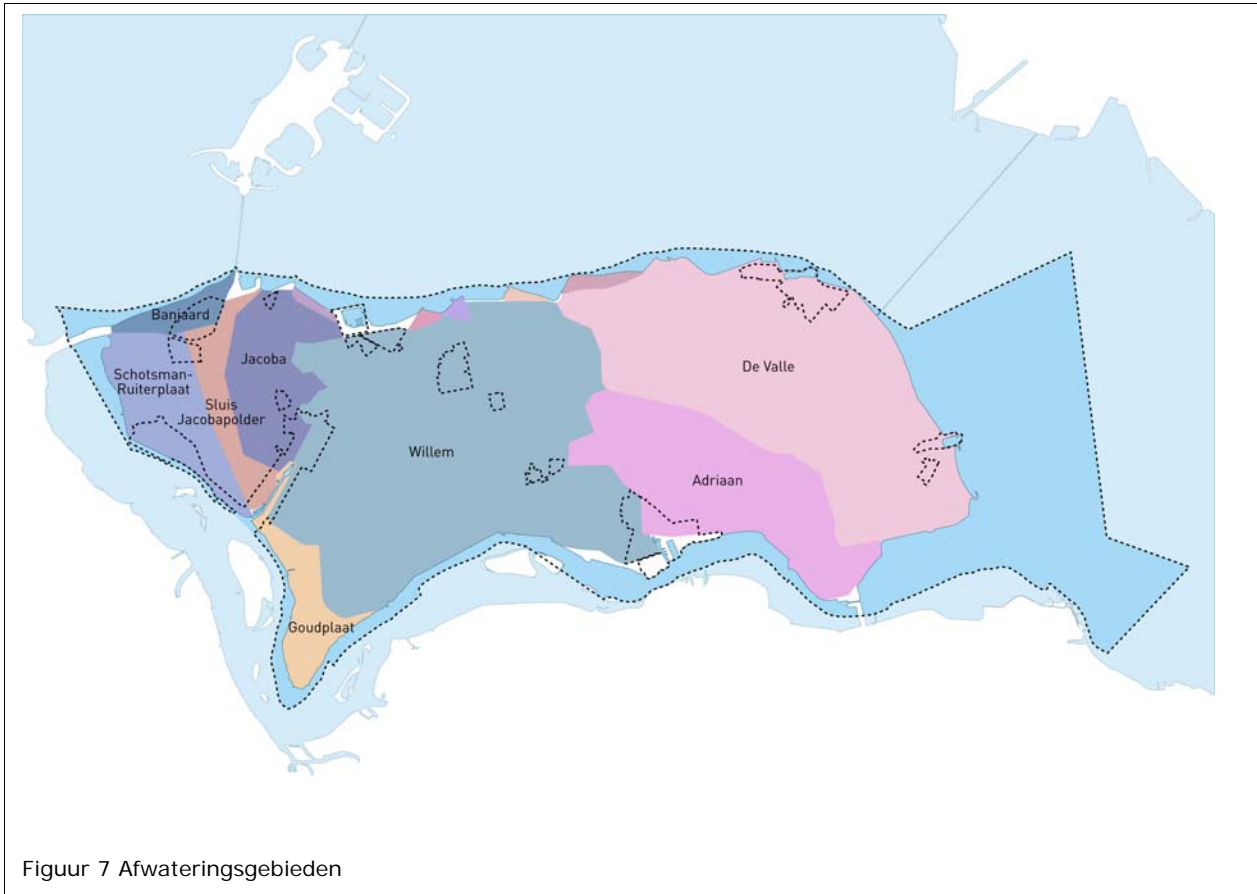
Het waterlopiensysteem is opgedeeld in een achttal afwateringsgebieden (figuur 7) zijnde: De Valle, Adriaan, Willem, Goudplaat, Jacoba, Sluis Jacobapolder, Schotsman-Ruiterplaat en Banjaard.

Het overtollige water op Noord-Beveland wordt door het gemaal en de sluis De Valle bij Colijnsplaat geloosd op de Oosterschelde. Het gemaal Adriaan, gemaal Willem, gemaal Jacoba en de sluis Jacoba lozen het overtollige water op het Veerse Meer. De buitendijkse gebieden Banjaard, Schotsman-Ruiterplaat en Goudplaat voeren hun water onder vrijverval af op het Veerse Meer en maken als zodanig geen onderdeel uit van het afwateringsstelsel van Noord-Beveland.

Hoogte

De hoogteverschillen op Noord-Beveland zijn over het algemeen niet groot. Het centrale deel van het eiland is iets lager gelegen en het gebied nabij de duinen in de zuidelijke punt van het eiland iets hoger gelegen. Op de hoogtekaart zijn naast de dijken ook duidelijk de sporen te zien van de oude krekken (figuur 8).

Het maaiveld in het plangebied heeft over het algemeen een hoogte van circa 0,5 meter tot 1,4 meter boven NAP. Laag gelegen delen behorend tot de 0% tot 10% laagst gelegen delen bestaan voornamelijk uit oude getijdengeulen. De Leendert-Abraham polder, de Spiering polder en de Soelekerke polder behoren tot de 0% tot 25% hoogst gelegen delen van Noord-Beveland.

Overigens is het overgrote deel van het plangebied van een gemiddelde hoogte. De beste mogelijkheden voor waterberging en/of waterretentie middels het vasthouden van water, bevinden zich in de gebieden die zich bevinden in het 0% tot 10% laagst respectievelijk 0% tot 10% hoogst gelegen gebieden.

Ecologie

De provincie Zeeland heeft aan diverse wateren de functie natuur gegeven. Deze gebieden met watergebonden natuurwaarden moeten verbonden worden door Ecologische VerbindingsZones (EVZ) en WaterschapsEcologische Infrastructuur (WEI). Gedeelten van de gebieden met natuur, EVZZ en WEI zijn onderdeel van de landelijk vastgestelde EHS. In het buitengebied van Noord-Beveland maken het Bokkegat en de Valkreek (nabij Colijnsplaat) deel uit van de EHS.

Waterkeringen

Een wezenlijk element in het landelijk gebied vormen de waterkeringen. De primaire waterkering bestaat uit een stelsel van dijken, inlaagdijken, afsluitdammen en andere constructies die beveiliging bieden tegen overstroming. Deze omsluiten de in Zeeland gelegen zogeheten dijkkringgebieden. De waterstaatkundige functie van de primaire waterkeringen is steeds primair. Binnen de dijkkringgebieden zelf liggen stelsels van secundaire dijken waarvan de waterstaatkundige functie eveneens voorop staat. Deze binnendijken moeten voorkomen dat bij een calamiteit een te groot gebied zou overstromen. Een aantal dijken heeft geen waterstaatkundige functie meer maar is omwille van cultuurhistorische waarden of natuurwaarden beschermd. In het bestemmingsplan worden deze dijken gerespecteerd en beschermd.

Overzicht van indicatieve ontwerprichtlijnen en toetsingscriteria

In overleg met het waterschap Scheldestromen is aan de hand van het 'Overzicht van indicatieve ontwerprichtlijnen en toetsingscriteria' uit de 'Handreiking Watertoets' een advies voor het plangebied gegeven: zie onderstaande tabel.

Thema	Waterdoelstelling	Toetsing
Veiligheid/ Waterkering	Waarborgen veiligheidsniveau en daarvoor benodigde ruimte.	Het veiligheidsniveau is niet in het geding. Het bestemmingsplan legt de feitelijke situatie vast. Bestaande primaire en regionale waterkeringen worden van een toegesneden bestemming voorzien.
Wateroverlast (vanuit oppervlak- tewater)	Voldoende ruimte voor vasthouden/bergen/afvoeren van water. Vergroten van de veerkracht van het watersysteem.	Het bestemmingsplan legt de feitelijke situatie vast. Bij nieuwe ontwikkelingen geldt dat het vigerend beleid zal worden geraadpleegd en deze geldende waterprincipes sturend zijn. Binnen het plangebied zijn meerdere aandachtsgebieden betreffende de waterhuishouding aanwezig.
Watervoorziening/ aanvoer	Het voorzien van de bestaande functie van (grond- en/of oppervlak- te-) water van de juiste kwaliteit water en de juiste hoeveelheid op het juiste moment. Het tegengaan van nadelige effecten van veranderingen in ruimtegebruik op de behoefte aan water.	Alleen in de westelijke punt zijn twee substantiële gebieden aangeduid als locatie met een geringe belvorming. Het is voor de landbouw van belang dat belvorming in stand wordt gehouden.
Volksgesondheid (watergerelateerd)	Minimaliseren risico watergerelateerde ziekten en plagen. Voorkomen van verdrinkingsgevaar/-risico's via onder andere de daarvoor benodigde ruimte.	De oppervlaktewaterkwaliteit wordt gemonitord. Het risico op watergerelateerde ziekten en plagen inzake de bestaande waterlopen en het nieuwe wateroppervlak wordt geminimaliseerd door uit te gaan van een waterdiepte van circa 2,00 meter.
Riolering/RWZI (inclusief water op straat/ overlast)	Afkoppelen van (schone) verharde oppervlakken in verband met reductie hydraulische belasting RWZI en transportsysteem met beperken overstorten. Rekening houden met (eventuele benodigde filter)ruimte daarvoor.	Het betreft hier een actualisering van het bestemmingsplan. Derhalve is het gemeentelijke rioleringsplan van toepassing.
Bodemdaling	Voorkómen van maatregelen die (extra) maaiveld dalingen met name in zettinggevoelige gebieden kunnen veroorzaken.	Het betreft hier een actualisering van het bestemmingsplan. Derhalve is er geen sprake van een peilverlaging en/of bodemdaling. Deze problematiek is dan ook niet aan de orde.

Thema	Waterdoelstelling	Toetsing
Grondwater overlast	Tegengaan/verhelpen van grondwateroverlast.	Er is geen grondwateroverlast bekend. Aangezien het hier een actualisering van het bestemmingsplan betreft, dient de grondwaterstand niet te worden aangepast.
Oppervlakte waterkwaliteit	Behoud/realisatie van goede waterkwaliteit voor mens en natuur	Het betreft hier een actualisering van het bestemmingsplan. Derhalve zijn er geen consequenties voor de oppervlaktekwaliteit.
Grondwater Kwaliteit	Behoud/realisatie van goede waterkwaliteit voor mens en natuur.	In het plangebied zijn verschillende geohydrologische bufferzones gelegen. Deze worden gerespecteerd.
Verdroging	Bescherming karakteristieke grondwaterafhankelijke ecologische waarden; m.n. van belang in/rond natuurgebieden (voor hydrologische beïnvloedingszone zie provinciaal Omgevingsplan).	Ten zuiden van Kamperland zijn twee gebieden die verdrogen in de zomerperiode. Ten oosten van de Zuiddijk vindt er op een aantal percelen inundatie bij hevige neerslag en verdroging in de zomer plaats. De bestaande situatie wordt vastgelegd en er zal dus geen verbetering, noch een verslechtering plaatsvinden.
Natte Natuur	Ontwikkeling/bescherming van een rijke gevarieerde en natuurlijk karakteristieke aquatische natuur.	Verspreid over het gebied komen waardevolle en beschermde natuurgebieden voor. Deze worden door planoverstijgende regelgeving beschermd. In het plangebied liggen EHS en WEI-structuren die reeds zijn ontwikkeld of verder worden ontwikkeld in de komende jaren.
Onderhoud (mogelijkheid) waterlopen	Oppervlaktewater dient adequaat onderhouden te worden.	Er wordt rekening gehouden met de onderhoudsmogelijkheden inzake het oppervlaktewater. Aangezien het hier een herziening betreft van het bestemmingsplan zijn er echter geen consequenties voor de waterlopen in het plangebied.
Waterschapswegen	Binnen het plangebied komen waterschapswegen voor.	Aangezien het hier een herziening betreft van het bestemmingsplan zijn er geen consequenties voor de waterschapswegen in het plangebied.

3.2.2 BELEIDSKADER

Nationaal Bestuursakkoord Water actueel (NBW actueel)

In 2003 is door het Rijk, de provincies (IPO), de waterschappen (Unie van Waterschappen) en de gemeenten (VNG) het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) ondertekend in navolging op het advies Waterbeheer 21^e eeuw (WB21). Het doel van het NBW is om rekening houdend met klimaatverandering, zeespiegelrijzing, bodemdaling en verstedelijking het watersysteem op orde te hebben in 2015 en voor de toekomst op orde te houden. Het tegengaan van wateroverlast is een belangrijk onderdeel van het waterbeheer. De werknormen uit het NBW geven aan in welke mate (frequentie) wateroverlast wordt geaccepteerd (kans op inundatie vanuit oppervlaktewater). Deze normen zijn afhankelijk van het grondgebruik. Voor bebouwd gebied geldt dat een bui met een herhalingstijd van T=100 jaar geen inundatie mag veroorzaken. Om wateroverlast te voorkomen en problemen niet af te wentelen op benedenstroomse gebieden is in het NBW de strategie vasthouden – bergen – afvoeren uit het advies WB21 aangehouden.

Het landelijke beleid streeft ook naar verbetering van de waterkwaliteit en ecologie als integraal onderdeel van het water. De voorkeursstrategie schoon houden, scheiden, zuiveren is daarbij een belangrijke leidraad. De aanpak van diffuse bronnen zoals bouwmaterialen (duurzaam bouwen), het gebruik van bestrijdingsmiddelen en het wegverkeer zijn bij onder andere het afkoppelen van hemelwater belangrijke aandachtspunten. De aanleg van natuurvriendelijke oevers, het vergroten van trek- en paaimogelijkheden van vis, een natuurlijker peilbeheer en het stimuleren van de groei van waterplanten dragen bij aan het verbeteren van waterkwaliteit en ecologie.

Het NBW is in 2008 geactualiseerd (NBW actueel). Daarin is onder andere afgesproken dat:

- gemeenten en waterschappen uiterlijk eind 2008 gezamenlijk de wateropgave in kaart brengen en afspraken maken over maatregelen en financiering. Indien wenselijk wordt een stedelijk waterplan opgesteld;
- gemeenten uiterlijk in 2009 een gemeentelijk besluit hebben genomen over de te nemen KRW-maatregelen die bijdragen aan het stroomgebiedsbeheerplan (SGBP).

Nationaal waterplan

Op 22 december 2009 is het Nationaal Waterplan door de ministerraad vastgesteld, het rijksplan voor het waterbeleid voor de periode 2009-2015. Het Nationaal Waterplan is tevens een structuurvisie voor de ruimtelijke aspecten. Een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkómen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit zijn hierin basisvoorwaarden voor welvaart en welzijn.

Deelstroomgebiedsvisie Zeeland

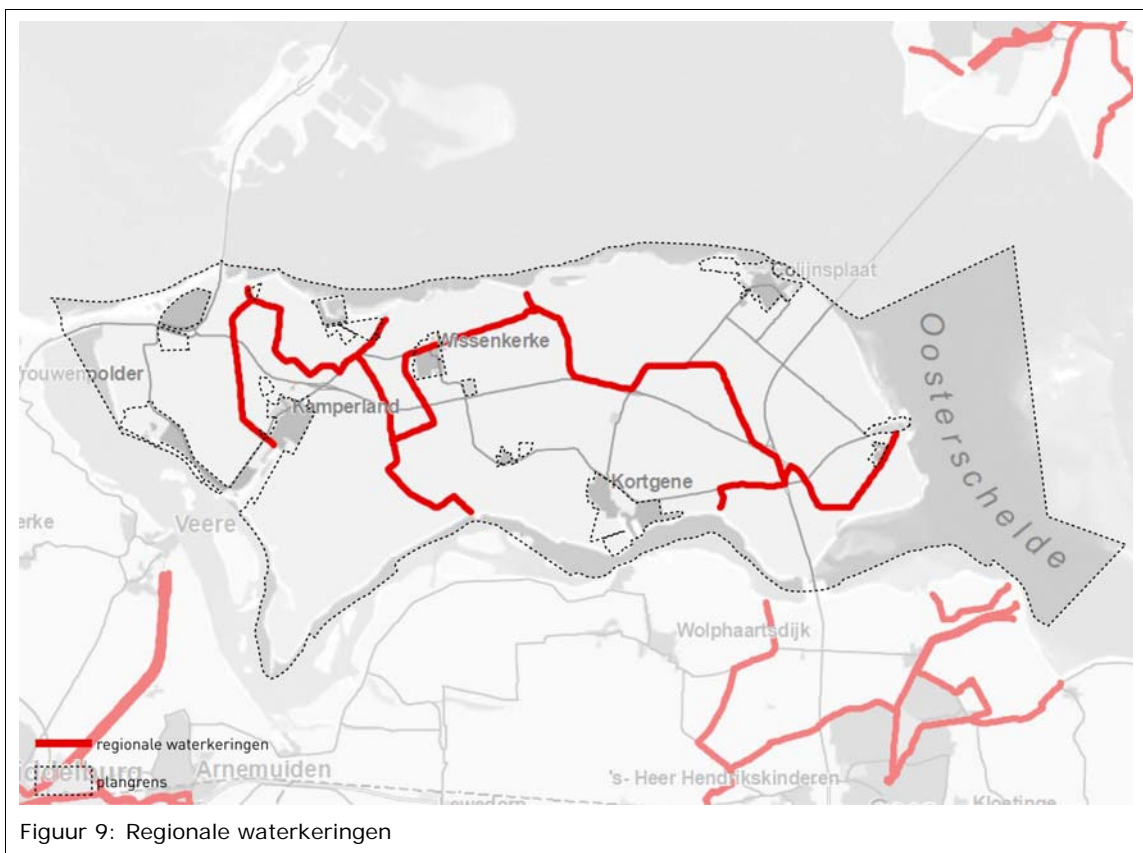
De Deelstroomgebiedsvisie Zeeland, vastgesteld d.d. 7 januari 2004, is een gezamenlijk product van de waterschappen, gemeenten en de provincie als trekker. Hierin spelen ruimte voor water en water als ordenend principe een belangrijke rol. De visie richt zich primair op het voorkomen van wateroverlast door overstroming door veel neerslag in een korte tijd. Hieruit volgen richtlijnen voor de ruimtelijke inrichting van het gebied om wateroverlast tegen te gaan en een aantal mogelijke technische maatregelen welke

kunnen worden ingezet. De maatregelen kunnen worden ingedeeld in de voorkeursvolg-orde van vasthouden, bergen en afvoeren. De doelstelling van deze maatregelen is een afvoer te krijgen die niet groter is dan de landbouwkundige afvoer.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

Het behoud van een veilige waterkering wordt als provinciaal belang aangemerkt. Daarnaast worden de waterkeringen en daarbij behorende zones beschermd door middel van de Keur van het Waterschap. De verordening regelt (in artikel 2.11) de zogenaamde 'regionale waterkeringen' (figuur 9). Op de verbeelding van een bestemmingsplan dienen deze met een dubbelbestemming Waterstaat-Waterkering te worden aangewezen.

Op rijksniveau (in de Amvb Ruimte) wordt voorzien in een regeling voor de primaire waterkeringen.

Figuur 9: Regionale waterkeringen

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

Hoogwaterveiligheid

Doelstelling van de provincie is bescherming tegen overstromingen om veilig te kunnen wonen, werken en recreëren. Kans op schade en slachtoffers bij doorbraak van een waterkering zoveel mogelijk beperken. De Provincie Zeeland wil het risico van overstromingen verkleinen. De Provincie en andere overheden werken via drie sporen samen aan meerlaagsveiligheid:

1. Door sterke waterkeringen voorkomen dat overstromingen plaatsvinden;
2. Het gebied zo inrichten dat schade en slachtoffers bij een doorbraak beperkt blijft;
3. Een doeltreffende organisatie van de rampenbestrijding.

Kust en waterkeringen

Naast de primaire functie als waterkering bieden de dijken, duinen, stranden en boulevards ook voldoende ruimte voor andere vormen van gebruik.

Waterkeringen zijn aantrekkelijk vanwege de bijzondere natuur, de fraaie vergezichten en herinneringen aan geschiedenis. Ruimtelijke opgaven, zoals herstructurering van bebouwing, nieuwbouw en jachthavens, worden zo veel mogelijk integraal met de veiligheidsopgaven aangepakt. Innovatieve oplossingen die dat mogelijk maken worden ondersteund. Bestaande natuur, landschap en cultuurhistorie wordt bij dijk- en duinversterkingen zo veel mogelijk ontzien. Waar mogelijk wordt de kwaliteit van natuur en landschap versterkt door een toegesneden beheer. Recreatief medegebruik is uitgangspunt, maar heeft beperkingen in verband met beschermde natuurwaarden. Recreatieve voorzieningen worden goed ingepast. Bij versterkingen wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om de ruimtelijke kwaliteit te verhogen door werk met werk te maken.

Oppervlaktewater

Doelstelling is het creëren van een goede kwaliteit van het oppervlaktewater en waterbodems, een peilbeheer en een aanvaardbaar risico op wateroverlast dat is afgestemd op bestaande en toekomstige functies.

De Provincie Zeeland houdt toezicht op het verkrijgen van gezonde en veerkrachtige samenhangende stelsels van sloten, watergangen, kreekrestanten en andere binnenwateren (watersystemen). Alle regionale binnenwateren voldoen uiterlijk in 2027 aan de gestelde waterkwaliteitseisen. Het waterschap draagt hier zorg voor. Het waterschap is verantwoordelijk voor de uitvoering. Leidraad voor het waterbeheer vormt de provinciale waterfunctiekaart die de waterhuishoudkundige bestemming met bijbehorende gebruiksvoorwaarden van het grond- en oppervlaktewater aangeeft. Bij de vaststelling van functies spelen zowel het aanwezige gebruik als wensen en ontwikkelingsmogelijkheden een rol.

Grondwater

Een goede kwantitatieve en chemische toestand van het grondwater, afgestemd op de functies van het gebied is van belang. Een belangrijk aspect daarvan is de instandhouding van de zoetwatervoorkomens. Het grondwater in Zeeland voldoet uiterlijk in 2027 aan de doelen van de Kaderrichtlijn Water. Gevolgen van klimaatverandering op het grondwater worden opgevangen.

Verdrogingsbestrijding bestaat voor een belangrijk deel uit realisatie van de GGOR (Gewenst Grond- en Oppervlaktewaterregime en verdrogingsbestrijding) in gebieden met de functie natuur. In veel gebieden is een aangepast oppervlaktewaterpeil nodig.

Zeeuwse Handreiking Watertoets (2005)

De watertoets is wettelijk verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). In de toelichting op het bestemmingsplan dient in een waterparagraaf een beschrijving te worden gegeven van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Bovendien dient te worden aangegeven hoe rekening is gehouden met het wateradvies dat door de waterbeheerder is verstrekt. In geval van het buitengebied van de gemeente Noord-Beveland is het waterschap Scheldestromen de waterbeheerder. De waterbeheerder van de Oosterschelde en het Veerse Meer is Rijkswaterstaat Zeeland. Rijkswaterstaat Zeeland is naast waterbeheerder ook vaarwegbeheerder voor zowel het Veerse Meer als de Oosterschelde. In de handreiking

worden de waterhuishoudkundige criteria genoemd waaraan in de waterparagraaf getoetst moet worden.

Met het water mee, waterbeheerplan 2010–2015

Het waterschap richt zich op het in stand houden en versterken van gezonde en veerkrachtige watersystemen. Het oppervlaktewater wordt niet los gezien van het grondwater. Ruimtelijke plannen moeten daartoe getoetst worden op de gevolgen voor de waterhuishouding.

Waterplan buitengebied Noord-Beveland (2008)

Het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is in 2008 geactualiseerd. Een van de speerpunten van het waterbeheerplan is de gebiedsgerichte aanpak. Hierbij wordt het beheersgebied per deelgebied op orde gebracht. Het onderhavige plan heeft betrekking op de afvoergebieden De Valle, Adriaan, Willem, Jacoba en sluis Jacoba, ofwel Noord-Beveland.

Het watersysteemgedrag van deze gebieden is bestudeerd aan de hand van modellen. Op deze wijze is een beeld gevormd van de effecten van ingrepen en combinaties van ingrepen op het watersysteem. Daarnaast is onderzocht welke maatregelen ten behoeve van goede waterkwaliteit nodig zijn. Waar mogelijk liften benodigde maatregelen voor de waterkwaliteit mee met die voor de waterkwantiteit. Zoals in het Bestuursakkoord water (2007) met de provincie Zeeland is afgesproken, is tevens een koppeling gezocht met doelstellingen met betrekking tot natte ecologische verbindingzones en het landschap.

Gemeentelijk rioleringsplan 2009-2013

Het gemeentelijk rioleringsplan (GRP) geeft het beleid van de gemeente Noord-Beveland weer op het gebied van riolering. In de Wet gemeentelijke watertaken, die per 1 januari 2008 in werking is getreden, is de gemeentelijke zorgplicht verbreed naar een zorgplicht die ook het hemelwater en het grondwater omvat. In dit GRP geeft de gemeente Noord-Beveland weer hoe zij invulling geeft aan de zorgplicht voor al deze gebieden: afvalwater, hemelwater en grondwater.

De zorgplicht in het buitengebied is er op gericht om alle ongezuiverde lozingen op te heffen door de aanleg van riolering, mits hier geen onoverkomelijke financiële bezwaren gelden. Zij zet in op een brede zorgplicht, waarbij met behulp van getrapte subsidie particuliere eigenaren gestimuleerd worden om voorzieningen aan te leggen met een hoger milieurendement voor een betere waterkwaliteit. Het initiatief voor het rioleren van percelen of saneren van de lozing ligt bij de particuliere eigenaar. De gemeente Noord-Beveland stimuleert de aanleg van drukriolering of een IBA afhankelijk van het milieurendement.

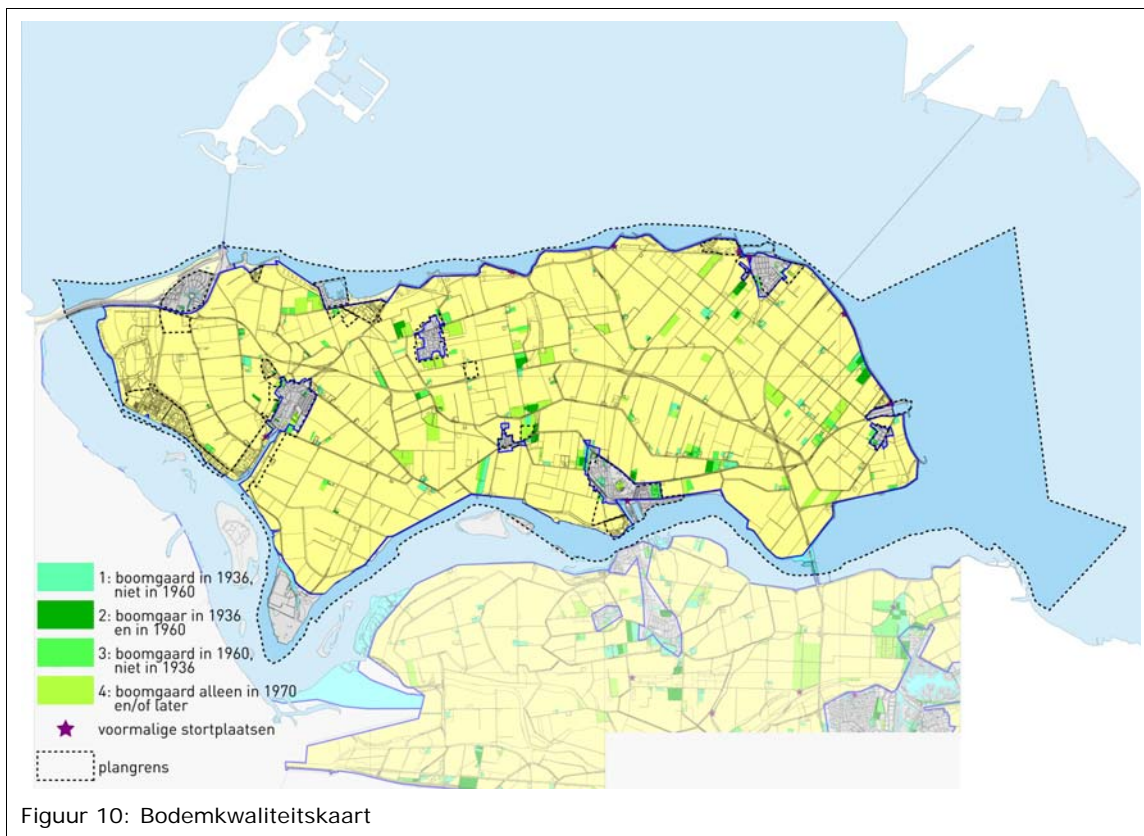
Bodemkwaliteit

Wettelijk is bepaald dat een omgevingsvergunningplichtig bouwwerk niet mag worden gebouwd op een zodanig verontreinigd terrein, dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers of het milieu. Voor eventuele nieuwe ontwikkelingen zal waar nodig bodemonderzoek worden uitgevoerd.

Bodembeheerplan 2005

Bij grondverzet komt regelmatig grond vrij die op een andere plaats weer wordt toegepast. Als er sprake is van licht verontreinigde grond, zal uit de bodemkwaliteits-

kaart (figuur 10) moeten blijken of hergebruik zonder partijkeuring mogelijk is. In een op deze kaart gebaseerd bodembeheerplan is vastgelegd hoe met de grondstromen wordt omgegaan. Grondverzet moet procedureel gezien goed geregeld zijn. Het buitengebied is ingedeeld in een aantal zones met een vergelijkbare bodemkwaliteit. In een bijbehorende grondstromenmatrix is per zone uitgewerkt of binnen één zone en/of tussen zones hergebruik van licht verontreinigde grond als bodem mogelijk is. Gebleken is dat er sprake is van een diffuse verontreiniging vanwege bestrijdingsmiddelen, veelal vanwege voormalige boomgaarden. De ondergrond is over het algemeen beter van kwaliteit dan de bovengrond.

Handreiking Bouwen en bodemkwaliteit 2011

Vanwege de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bleek er een behoefte tot hernieuwde afstemming tussen deze wet en de daarop gebaseerde uitvoeringsregelingen in relatie tot de bodemonderzoekplicht. De handreiking is geïnitieerd door het Zeeuws Platform Bodembeheer.

3.3 Landschap, cultuurhistorie en archeologie

3.3.1 BESCHRIJVING

Landschap

Het buitengebied van de gemeente Noord-Beveland heeft als belangrijkste kenmerk het open karakter. In het landschap worden weidse zichten over de agrarische gronden onderbroken door de aanwezige dijken. De dijken markeren enerzijds de overgang

tussen het land en het omliggende water. Vanaf deze dijken is de beleving van Noord-Beveland als eiland het sterkst. Anderzijds vormen de inlandse dijken een ruimtelijke geleiding van het open landschap. De dijken maken tevens de ontstaansgeschiedenis van het eiland leesbaar en vormen hierdoor een belangrijk cultuurhistorisch element.

Het landschap van Noord-Beveland bestaat uit de inlagen, de buitendijkse bosgebieden en de kenmerkende polderverkaveling. Daarnaast bestaan er, verdeeld over het grondgebied van Noord-Beveland, kleinschalige bospartijen en kreekresten. Het inlagen landschap wordt gekenmerkt door belangrijke ecologische en natuurlijke waarden. Bebouwing komt in dit gebied sporadisch voor en stelt zich ondergeschikt op ten opzichte van het landschap. Voor de buitendijkse gebieden aan de westkant van Noord-Beveland geldt dat, ondanks dat deze nog maar een beperkte ontstaansgeschiedenis hebben, ze nu al belangrijke ecologische waarden hebben verkregen. De structuur van de polderverkaveling is met name in de Oud Noord-Beveland polder van bijzondere waarde. De toegepaste renaissance blokverkaveling is van een dusdanige schaal en rationaliteit dat het duidelijk een stempel drukt op de aanwezige beeldkwaliteit in dit gedeelte van Noord-Beveland.

De beleving van het open karakter binnen de verschillende polders wordt versterkt door de over het algemeen grote erven. Deze erven vormen door de erfbeplanting 'groene eilanden' in het open landschap.

Archeologie

Op basis van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) heeft de gemeente de plicht om bij het vaststellen van nieuwe bestemmingsplannen rekening te houden met de aanwezige archeologische waarden (art. 38a Monumentenwet 1988). Met het archeologisch beleid wil de gemeente niet alleen voldoen aan de wettelijke verplichtingen omtrent archeologie maar ook een formeel afwegingskader bieden bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Als basisonderdeel van het archeologisch beleid is een archeologische Maatregelenkaart-in-lagen ontwikkeld. In het kader van dit beleid worden op de Maatregelenkaart-in-lagen voor het gemeentelijke grondgebied acht maatregelcategorieën onderscheiden, onderverdeeld in archeologische waarden (categorie 1 tot en met categorie 3), archeologische verwachtingen (categorie 4 tot en met categorie 7) en geen archeologische verwachting (categorie 8)².

In een bestemmingsplan dient (met uitzondering van de maatregelcategorie 1, 7 en 8) een dubbelbestemming worden opgenomen, ter bescherming van de verschillende archeologische waarden. Benoemde (bouw)werken en/of werkzaamheden kunnen niet worden uitgevoerd dan nadat een archeologisch (voor)onderzoek is verricht en/of een omgevingsvergunning tot afwijking is verleend. Getoetst wordt of er sprake is van een aanvaardbare en/of onevenredige versterking van behoudenswaardige archeologische waarden, zowel in directe als in indirecte zin.

² De maatregelenkaart-in-lagen tezamen met de in het kader van het gemeentelijk beleid vastgestelde ontheffingscriteria worden de *archeologische beleidskaart* genoemd.

De volgende terreinen zijn in het Archeologiebeleid gemeente Noord-Beveland aangeduid als terreinen van hoge archeologische waarde:

Monumentnummer 13654 (Emelissedijk):

Terrein met resten van een klooster of een verdrongen dorp uit de late middeleeuwen. In 1938 zijn bij egalisatiewerkzaamheden de resten van het klooster of dorp aangetroffen, waaronder 4 bakstenen sarcofagen/grafkeldertjes. In de 19e eeuw vond men in een slootbodem ook een keienweg van Emelisse naar Kortgene. Het nonnenklooster (Cisterciënzer-abdij Camera beate Marie) werd gesticht in circa 1236 en in circa 1300 alweer verplaatst naar Waterlooserve, bij Aagtekerke. Het nabij gelegen verdrongen dorp Emelisse wordt voor het eerst genoemd in 1216. In 1530-32 is het tijdens stormvloedten ten onder gegaan.

Monumentnummer 13656 (Campvlietweg, Torenhoeve):

Terrein met sporen van bewoning (verdrongen dorp) uit de late middeleeuwen. In 1352 werd het dorp Oud-Wissenkerke naar deze locatie verplaatst vanwege watersnood, maar ook op de nieuwe locatie ging het 2 eeuwen later mis, om dezelfde reden. Men spreekt over Oud-Wissenkerke I (tot 1352) en Oud-Wissenkerke II (1352-1530). In 1530-1532 is Oud-Wissenkerke (II) opnieuw verdrongen. De Geersdijkpolder ontstond in 1667. Ter plaatse en ten oosten van het AMK-terrein ligt een grote geul, langs de noordelijke dijk van de Geersdijkpolder. Midden in deze geul ligt de oude, verdrongen kerktoren van Oud-Wissenkerke. Deze heette de Plompe toren of Kamperlandse toren en lag in de noordelijke hoek van de Geersdijkpolder.

Monumentnummer 13658 (De Keihoogte):

Terrein met sporen van bewoning (verdrongen dorp) uit de late middeleeuwen - nieuwe tijd. Het dorp Vliete verdrong in 1530-32. Er stond ooit een St. Catharinakapel en mogelijk een kasteel. De Vlietepolder ontstond in 1687. Midden door de polder loopt van west naar oost een grote geul. Direct ten zuiden ervan ligt het dorp Vliete. Vliete en het westelijker gelegen dorp Weele worden gescheiden door een zuidwaarts lopende geul. Deze wordt doorsneden door een noord-zuid georiënteerde dijk, waar nu de Keihoogteweg ligt. Het AMK-terrein ligt direct ten zuiden van de grote (oost-west) geul. Ter plaatse van het monument ligt een boerderij met de naam 't Hof Keihoogte en ten oosten ervan een grote vijver. Vliete ontbreekt in de reeks verdrongen dorpen.

Monumentnummer: 13777 (Leendert Abraham polder):

Terrein met resten van het verdrongen dorp Kats. Het oude Kats is in 1530 ten onder gegaan. In de winter van 1970/71 werden hier bij het graven van een sloot n.a.v. een ruilverkaveling de funderingen van een kerk en kistbegraafingen waargenomen door B. Oele (provinciaal bodemdepot Zeeland).

Monumentnummer: 13801 (Noordhoeksno):

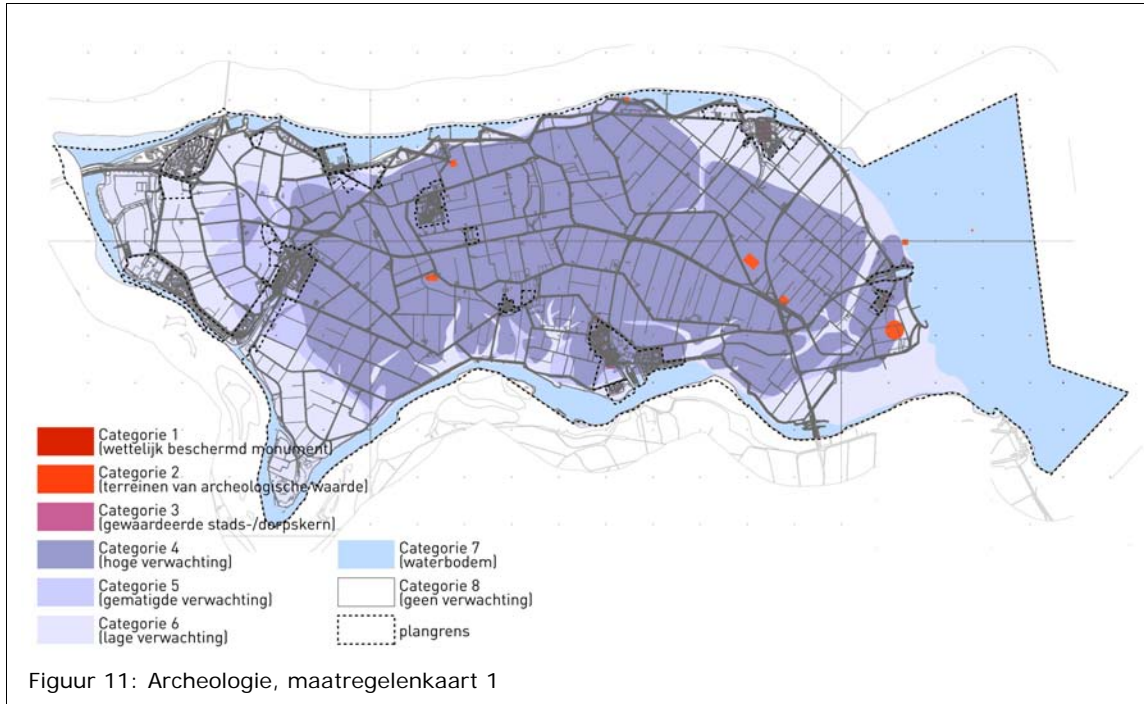
Terrein met sporen van bewoning uit de Romeinse tijd en de late middeleeuwen. De vindplaats ligt buitendijks op de slikken van de Oosterschelde. Aangetroffen werden nederzettingssporen met zowel inheems als voornamelijk vroeg-Romeins import aardewerk en houten palen van een huis. De bewoning ligt op het Hollandveen. Er is tevens sprake van laat-middeleeuwse sporen, vermoedelijk van het in 1530 verdrongen dorp Hoeke.

Monumentnummer: 13802 (Slikken van Kats):

Terrein met sporen van bewoning uit de Romeinse tijd. Het betreft een vindplaats van inheems-Romeinse nederzettingssporen op de buitendijkse slikken van de Oosterschelde, iets ten oosten van het verdrongen dorp Oud-Hamerstede.

Monumentnummer: 15739 (Emelissedijk, Oostende):

Terrein met resten van het klooster Oostende/Ostende (Lazerieten; Orde van St. Lazerus). Uit archieven is bekend dat het in 1530 bij een overstroming ten onder ging.

Volgens het gemeentelijk archeologiebeleid (zie figuur 11) is het grootste gedeelte van Noord-Beveland aangemerkt met een hoge verwachting, categorie 4. Met name gedeelten van de oost- en westzijde van Noord-Beveland zijn aangemerkt met een lage verwachting. Ook zijn er op diverse (een zestal) plaatsen in het buitengebied van Noord-Beveland terreinen van archeologische waarde (categorie 2) aanwezig.

Bij de verschillende categorieën geldt een verschillend beschermingsregime. Bij maatregelcategorie 2 geldt bijvoorbeeld dat als het plangebied groter is dan 50 m² én de grond dieper wordt geroerd dan 0,40 meter, een archeologisch vooronderzoek noodzakelijk is. Terwijl bij maatregelcategorie 4 geldt dat als het plangebied groter is dan 250 m² én de grond dieper wordt geroerd dan 0,40 meter, een archeologisch vooronderzoek noodzakelijk is. Afhankelijk van de maatregelcategorie is ter bescherming van de archeologische waarden op de verbeelding en in de regels behorend bij dit bestemmingsplan een dubbelbestemming opgenomen.

De terreinen welke zijn aangemerkt met een maatregelcategorie 2 zijn gebieden met (geclusterde) waarnemingen van waardevolle archeologie die zich nog in de bodem bevindt. Deze terreinen worden ook wel AMK-terreinen genoemd. De terreinen zijn apart genummerd ³. Een deel van deze terreinen heeft van rijkswege een wettelijk beschermde status. Op pagina 28 zijn de monumenten kort toegelicht.

Archeologische rijksmonumenten zijn beschermd volgens de Monumentenwet. Deze zijn dan ook uitgezonderd van het in het bestemmingsplan opgenomen omgevingsvergunningstelsel (voorheen aanlegvergunning) omdat ze anders dubbel beschermd zouden worden, hetgeen wettelijk gezien niet mogelijk is.

³ kaartbijlage 5, onderstreepte nummers zoals genoemd in Archeologiebeleid gemeente Noord-Beveland

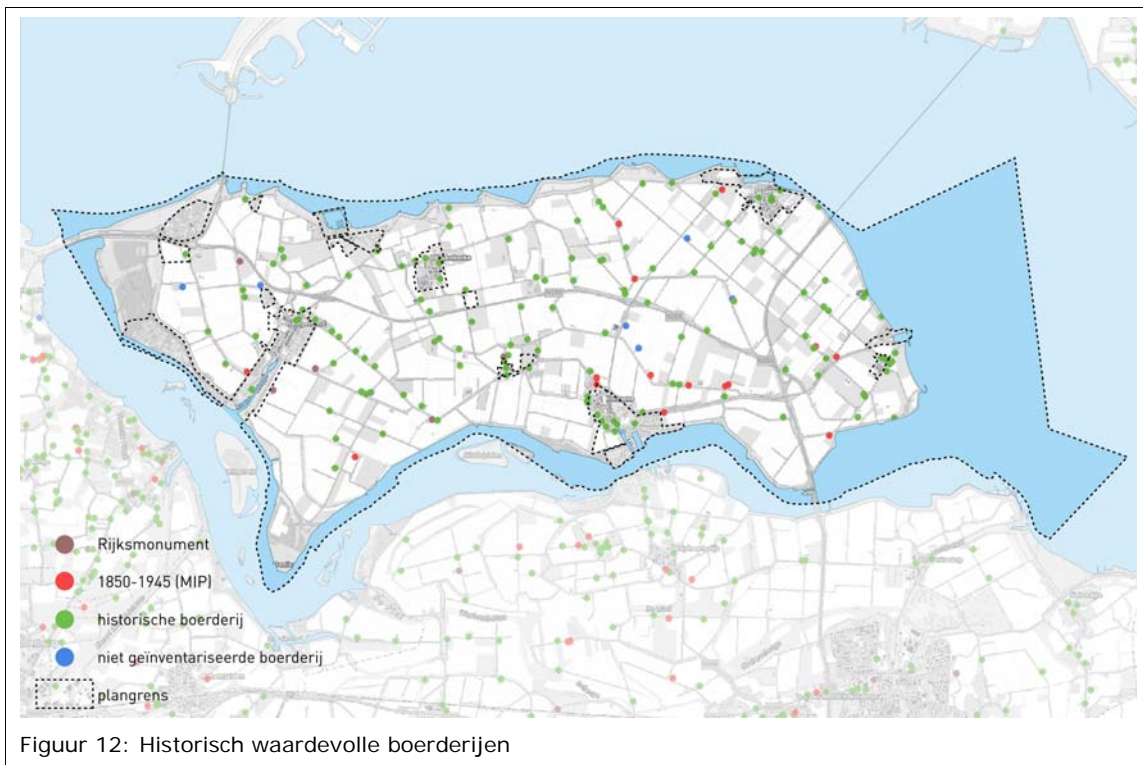
Cultuurhistorie

Rijksmonumenten

Binnen het plangebied liggen de volgende Rijksmonumenten:

1. Ooststraat 28 te Wissenkerke;
2. Boemdijk 1 te Wissenkerke;
3. Scherpenisseweg 1 Wissenkerke;
4. Oosthavendijk 2 te Kamperland;
5. Sint-Felixweg 3 te Kamperland;
6. Baas Huisweg 14 te Kamperland;
7. Stedelijk 18 te Kamperland;
8. Geersdijkseweg 31 te Geersdijk.

Verder is in het plangebied een groot aantal historisch waardevolle boerderijen gelegen, in totaliteit 104. Van elke boerderij zijn door de provincie de vermoedelijke datering, een korte beschrijving, de hoofdvorm, de ligging, een opsomming van de op het erf aanwezige bebouwing en een waardering vastgelegd. Omdat in het plangebied zeer veel historisch waardevolle boerderijen voorkomen, zijn deze alleen weergegeven in figuur 12.

De volgende waarden zijn van cultuurhistorisch belang in relatie tot landschap en erfgoed:

Kust

- Deltawateren (Ooster- en Westerschelde, Verse Meer)
- Oosterscheldekust Nood-Beveland structuur met deltadijk inlagen, schorren en slikken

(Voormalige) geulenstelsels

- Kreekrestanten en welen

Deltawerken en andere grote ingenieurswerken

- Zeelandbrug
- Zandkreekdam
- Veerse Dam
- Oosterscheldekering

Overige landschapselementen en cultuurhistorische relictten: Molenbiotopen

In het buitengebied van Noord-Beveland bevinden zich twee molens, De Onderneming en Landzigt, beide gelegen bij Wissenkerke. De overige molens liggen binnen andere bestemmingsplannen.

Molen 'De Onderneming' is gelegen aan de Ooststraat 28 en is nog steeds in werking. Het betreft een ronde stenen stellingkorenmolen uit 1860. Op de Onderneming wordt op windkracht (biologisch) volkorenmeel, gebroken tarwe en bloem voor enkele bakkers en particulieren gemalen.

De tweede molen is gelegen aan de westzijde van Wissekerke en heeft de naam Landzigt. Hij dateert uit 1869 en het betreft een ronde stenen grondzeiler. De molen raakte na 1962 langzaam maar zeker in verval. In 1990 werd de Landzigt als molenrestant beschouwd nadat een aantal essentiële onderdelen voor de werking van de molen werd verwijderd. De resterende romp en kamp werden ondertussen verhuurd als woning en later als zomerhuis. Eind 2000 werd de molen gerestaureerd.

Bij de andere kernen van Noord-Beveland staat een viertal molens waarvan de molenbiotoop in het buitengebied valt. Deze molens bevinden zich in Kamperland, Kortgene en twee in Colijnsplaat.

3.3.2 BELEIDSKADER

Landschap

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

Doelstelling: Bescherming en ontwikkeling van waardevolle landschappen en cultuurhistorisch erfgoed in Zeeland en vergroting van (in)directe economische baten die voortvloeien uit landschap en erfgoed.

De Provincie beoogt de identiteit, diversiteit en belevingswaarde van het Zeeuwse landschap en de aanwezige cultuurhistorische waarden te behouden en te versterken. Herkenbaarheid, identiteit en regionale diversiteit zijn daarbij belangrijke uitgangspunten. De Provincie zet daarom in op behoud, versterken en benutten van de meest kenmerkende kwaliteiten en waarden in Zeeland. Het gaat bijvoorbeeld over duinen, monumentale bebouwing, kreekruigen, bijzondere polders, vestingsteden en de Staats-Spaanse Linies.

Archeologie

Op 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg van kracht geworden. Hiermee heeft het Rijk het verdrag van Malta vertaald in de Nederlandse wetgeving. In navolging hiervan is ook het provinciale beleid gericht op het bevorderen dat archeologisch onderzoek een vast onderdeel wordt van de planvoorbereiding van

ingrepen in en om de bodem. Gemeenten moeten rekening houden met archeologie bij nieuwe bestemmingsplannen. Plannen worden getoetst aan het belang van het behoud van het archeologisch erfgoed en de consequenties voor het archeologisch bodemarchief worden nagegaan.

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

De Provincie werkt samen met het Rijk en de gemeenten proactief aan het behouden van archeologische waarden. Het Rijk zorgt voor een basisbescherming en geeft opgravingsvergunningen af. De gemeente houdt in het bestemmingsplan en vergunningverlening rekening met alle archeologische waarden. De Provincie richt zich voor de bescherming specifiek op terreinen van bekende archeologische waarde. De Provincie heeft de bevoegdheid gebieden aan te wijzen als archeologisch attentiegebied. De Provincie ondersteunt gemeenten in hun archeologiebeleid door informatie over archeologische waarden te beheren en beschikbaar te stellen en ontwikkeling van eigen gemeentelijk of regionaal beleid te (onder)steunen.

Archeologiebeleid gemeente Noord-Beveland

Met dit beleid wil de gemeente niet alleen voldoen aan de wettelijke verplichtingen omtrent archeologie maar ook een formeel afwegingskader bieden bij ruimtelijke ontwikkelingen. Op voorhand moet dit kader voor alle partijen helder zijn. De gemeentelijke organisatie wordt ingericht op de uitvoering van het beleid en de daaruit voortvloeiende werkzaamheden. Bijgedragen wordt aan de vergroting van kennis en een draagvlak voor het gemeentelijk bodemarchief. De gemeente onderkent het belang van de aanwezige archeologische terreinen. Zij geven mede identiteit aan de (woon)omgeving binnen het gemeentelijk grondgebied. De kwaliteit van de monumenten mag niet verder worden aangetast door onoordeelkundige ingrepen.

De archeologie van Noord-Beveland is vanwege het geringe aandeel aan zichtbare overblijfselen vooral van informatiewaarde voor de lokale geschiedenis, cultuurhistorie en archeologie. Toch betekent het feit dat er weinig sporen zichtbaar zijn, niet dat deze er niet zijn. Men geeft zich echter zelden rekenschap van deze ondergrondse informatie.

Met betrekking tot de ontheffingsgrenzen van de verplichting tot archeologisch vooronderzoek zijn acht maximale vrijgestelde oppervlaktecategorieën voor vier verschillende kaartlagen vastgesteld, grotendeels in combinatie met een vrijstellingsdiepte van 0,40 meter.

De gemeentelijke ambities en keuzes zijn in een beleidsnota gemotiveerd en op de archeologische maatregelenkaart ruimtelijke begrensd en gevisualiseerd. De rapportage is ook voorzien van een inhoudelijk-technische beschrijving van lagen en verantwoording van de gevolgde methode, de afwegingen en bronnen.

In Noord-Beveland zijn terreinen aanwezig met bekende waardes (rijksmonumenten, terreinen, stads- en dorpskernen), hoge verwachte waardes, gematigd verwachte waardes, lage verwachte waardes, maritieme verwachte waardes en terreinen zonder verwachte waarde. Maatregelkaart 1/kaartlaag 1 wordt in figuur 11 aangeduid. Noord-Beveland hanteert als uitgangspunt dat het gemeentelijk bodemarchief zoveel mogelijk ongestoord moet blijven (behoud in situ). Eventueel kunnen archeologische resten en sporen door opgraving veiliggesteld worden als technische aanpassingen aan het plan

niet mogelijk zijn. De activiteit die tot bodemverstoring leidt, wordt begeleid door een deskundige. In deze visie voorziet het bestemmingsplan.

Als bevoegde overheid (toetsing, selectie en besluitvorming) voert de gemeente een effectieve regie op doel en middelen en maakt daarbij vooral gebruik van de expertise van de Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland. De beleidsnota is ook voorzien van een beslisboom om te zien of een ontwikkeling in het kader van de ruimtelijke ordening archeologieplichtig kan zijn.

Cultuurhistorie

Cultuurhistorie en Monumenten 2007-2012

Eén van de speerpunten van het provinciaal cultuurbeleid is integrale aandacht voor het cultureel erfgoed van Zeeland in de meest brede zin.

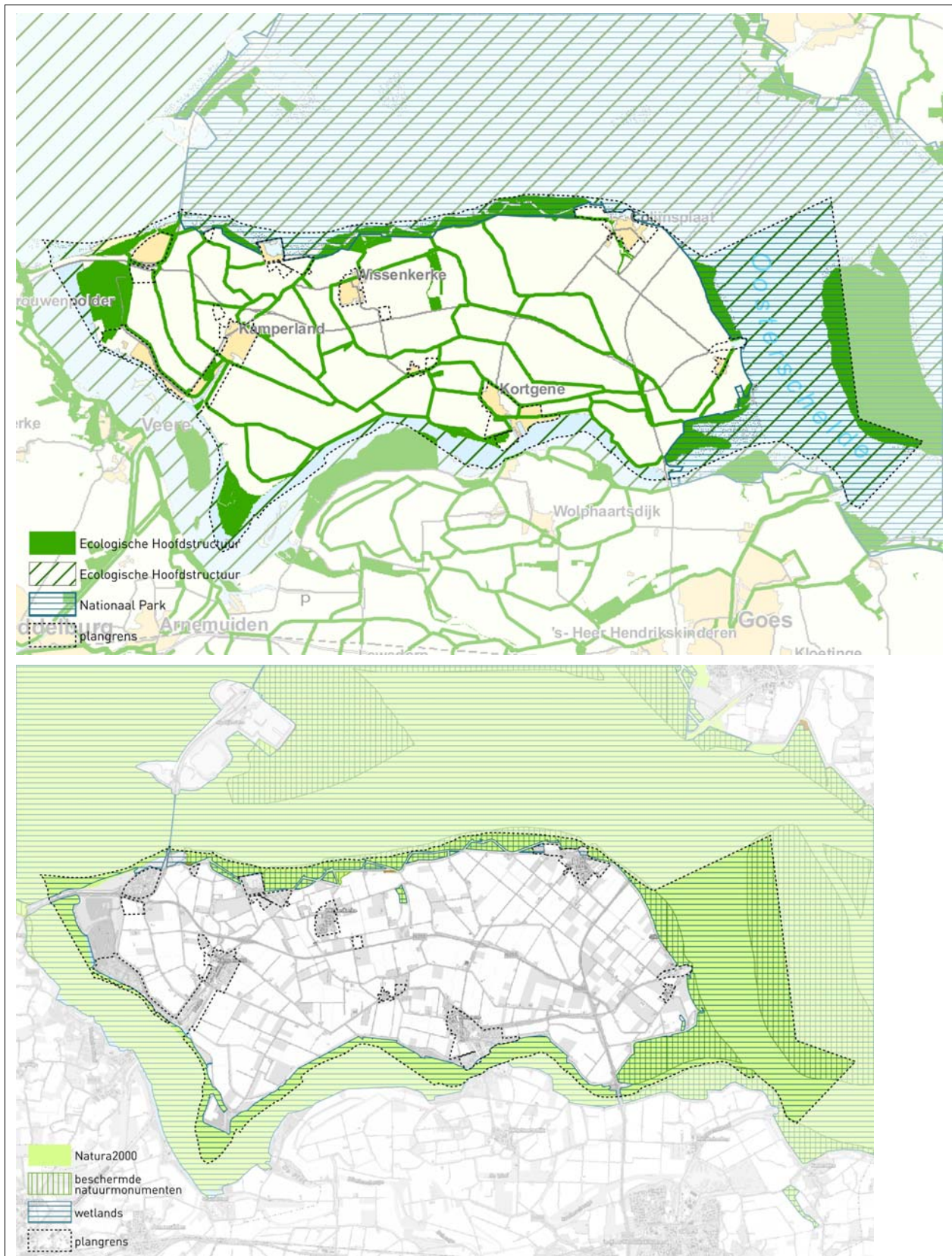
Boerderijen zijn zichtbare cultuurhistorische erfstukken van het Zeeuwse platteland die een beeld geven van de economische ontwikkeling van de agrarische sector, waarbij alles een functie had en heeft. De verslechterende economische situatie in deze sector en de daarmee gepaard gaande terugloop van het aantal boeren en tuinders, zijn de hoofdoorzaken van het verval van (historische) boerderijen, veelal gevolgd door sloop. De problematiek vraagt om een oplossing met name in de context van de ruimtelijke ordening. In 2004 is door de provincie de Pilot Historische Boerderijen uitgevoerd waarbij de problematiek van de instandhouding van historische boerderijen is onderzocht en waarbij aanbevelingen zijn geformuleerd.

Deze aanbevelingen zijn mede uitgangspunt voor het beleid in deze nota. Naast de pilot is in opdracht van de provincie een inventarisatie uitgevoerd van alle boerderijen die vóór circa 1960 in Zeeland zijn gebouwd. Dit heeft geresulteerd in een bestand van bijna 5000 boerderijen, die tevens zijn voorzien van een waardering in verschillende categorieën.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

In de provinciale verordening is aangegeven dat een bestemmingsplan regels bevat tot behoud van windvang van de in of nabij het plangebied aanwezige traditionele windmolens. In ieder geval worden in een bestemmingsplan op zodanige wijze bestemmingen aangewezen dan wel regels gegeven dat binnen een straal van 100 meter gerekend vanuit het middelpunt van de traditionele windmolen geen nieuwe bebouwing en beplanting wordt toegelaten hoger dan het laagste punt van de verticaal staande wieken. In een bestemmingsplan worden voorts op zodanige wijze bestemmingen aangewezen dan wel regels gegeven dat binnen een straal van 400 meter gerekend vanuit het middelpunt van de traditionele windmolen een zekere mate van vrije windvang is gewaarborgd.

Ook wordt in de toelichting bij een bestemmingsplan waarin bestemmingen worden aangewezen dan wel regels worden gegeven voor landschappen, landschapselementen of cultuurhistorische elementen, inzicht gegeven in de landschappelijke respectievelijk cultuurhistorische waarden van de gronden of elementen.

Figuur 13: Natuurkaarten Noord-Beveland

3.4 Natuur

3.4.1 BESCHRIJVING

Op Noord-Beveland zijn in verschillende gebieden natuurwaarden aan te treffen. De natuurgebieden op Noord-Beveland maken deel uit van de ecologische hoofdstructuur (EHS) in Zeeland (figuur 13). De EHS kan gezien worden als de ruggengraat van de Nederlandse natuur door de vorming van een netwerk van grote en kleine natuurgebieden waarin de natuur beschermd wordt. Daarmee wordt voorkomen dat natuurgebieden geïsoleerd komen te liggen en dieren en planten uitsterven en de natuurgebieden zo hun waarde verliezen.

Met name aan de randen van het plangebied zijn gebieden te vinden die uit het oogpunt van natuur waardevol zijn. Aan de noord- en oostzijde is het Nationaal Park Oosterschelde gelegen, een uniek en dynamisch natuurgebied. Sinds de bouw van de Oosterscheldekering in 1986 kan de Oosterschelde volledig van zee worden afgesloten. Maar normaal staat de Oosterschelde via de stormvloedkering in open verbinding met de Noordzee. Daardoor zijn er getijden en kan het gebied gekarakteriseerd worden als een grootschalig getijdenlandschap met een grote mate van natuurlijkheid. Als gevolg van de getijdenstromen vinden erosie- en sedimentatieprocessen plaats die resulteren in wisselend patroon van diepe getijdengeulen, slikken, platen en schorren. Duizenden vogels vinden hier dan ook de ruimte om te eten, te rusten en te broeden. Maar ook onder water is een rijke flora en fauna aanwezig die het gebied een populaire duikplek maakt.

Tussen de Oosterscheldedijken en de landinwaarts gelegen binnendijken liggen op enkele plaatsen inlagen en karrevelden. De noordkust van Noord-Beveland tussen de Oosterscheldekering en Colijnsplaat wordt gevormd door een aaneengesloten reeks inlagen.

Inlagen en karrevelden zijn diepgelegen, natte moerassen die oorspronkelijk in gebruik waren als akker of weide. Deze werden echter opgeofferd omdat men op deze plaatsen een doorbraak van de dijk vreesde. Landinwaarts werd een nieuwe dijk gebouwd, waarvoor grond werd afgegraven die met karren werd afgevoerd. Zo ontstond de benaming karrevelden.

De inlagen, gelegen tussen de zeedijk en de nieuwe dijk, kwamen door afgraving dieper te liggen en liep onder waardoor deze niet meer voor de landbouw kon worden gebruikt. Hierdoor is het huidige landschapsbeeld een variatie van moerassig grasland of rietland tot open water te zien. De inlagen zijn zowel vanuit botanisch als orthinologisch oogpunt van belang.

Noord-Beveland grenst aan de zuidzijde aan het Veerse Meer. Een kunstmatig zoutwatermeer dat is ontstaan als gevolg van de afdamming van het Veerse Gat in het kader van de Deltawerken. Het Veerse Meer staat via de Katse Heule in verbinding de Oosterschelde waardoor onder andere getijde-effecten optreden. Het Veerse Meer is niet alleen voor recreatie maar ook voor de natuur van grote betekenis. Binnen de

gemeentegrenzen van Noord-Beveland is een aantal buitendijkse bosgebieden te vinden. Deze zijn in de jaren 60 aangelegd als uitgestrekte bosgebieden op de voormalige platen in het Veerse Gat.

De Schotsman en de Goudplaat zijn hiervan de grootste. De bosgebieden zijn nog te jong om uit het oogpunt van natuur over belangrijke waarden te beschikken. Als vestigingsgebied voor bosvogels en kleinere zangvogels in de bosrand zijn de bossen inmiddels uitermate waardevol.

Daarnaast zijn de stroken (nat) grasland rond de buitendijkse bosgebieden, met name aan de westzijde van de Schotsman, en langs de oevers van het Veerse Meer betreffende de vegetatie van belang. Hier komen onder andere concentraties orchideeën en parnassia voor.

Op de westelijke punt van het plangebied zijn de Kamperlandse Duintjes gelegen. Op deze locatie komt onder andere de vlinder *Hipparchia semele* voor en vormt daarmee de enige vindplaats van deze vlinder in Nederland.

Ook binnendijs zijn verschillende natuurwaarden te vinden. Zo zijn de dijken niet enkel visueel en cultuurhistorisch maar ook ecologisch van groot belang voor het Zeeuwse landschap. De natuurwaarden van een dijk worden beïnvloed door de intensiteit van het agrarisch gebruik en door het al dan niet aanwezig zijn van beplanting. Ook binnen de beplante dijken komen verschillende verschijningsvormen voor die leiden tot diversiteit aan natuurwaarden. Op een aantal dijken, met name die van Staatsbosbeheer, wordt een bewust vegetatiebeheer gevoerd. Hier komen de voor bloemdijken karakteristieke plantensoorten voor. Op de meeste overige dijken wordt geen beheer gevoerd dat bewust gericht is op het tot stand brengen van natuurwaarden.

In de polders zijn enkele botanische waardevolle weilanden te vinden. Deze weilanden ontlenen hun natuurwaarde vooral aan de gevarieerde soortensamenstelling van de grasmat. Deze is ontstaan dankzij de vele overgangen door verschillen in hoogte en vochthuishouding op korte afstand. Deze gebieden zijn tevens van belang als broed- en foerageergebied voor vogels. Deze zijn gelegen op de volgende locaties:

- de westhoek van de Thoornpolder;
- ten zuiden van de Thoordijk in de Geersdijkpolder;
- tegen de zeedijk in de Anna Frisopolder.

In de jaren 70 is, in het kader van de ruilverkaveling, verspreid over het binnendijs gebied van Noord-Beveland een aantal kleine boscomplexen aangelegd. Deze bossen bestaan uit gemengd loofhout. De vegetatie kent geen bijzondere waarde maar is van groot belang in het open landschap voor de vogelsamenstelling op het eiland. Deze binnendijkse bosgebieden zijn gelegen op de volgende locaties:

- ten zuiden van Kamperland in de Jacobapolder (8 hectare);
- ten noordoosten van Kamperland in de Camperlandpolder;
- in de Westpolder bij Geersdijk;
- rond het Bokkegat in de Wissenkerkepolder (13 hectare);
- aan de Valkreek onder Colijnsplaat;
- in de Leendert Abrahampolder ten zuiden van Kats.

Op Noord-Beveland liggen drie relatief kleine kreekresten, namelijk:

- het Bokkegat ten oosten van Wissenkerke;
- de Valkreek bij Colijnsplaat;
- het Katse Gat in de Leendert Abrahamvolder ten zuiden van Kats.

Deze kreekresten zijn van belang vanwege de overgangen van nat naar droog en van zout naar zoet. Dit biedt ontwikkelingsmogelijkheden voor bijzondere soortenrijke vegetaties. Vochtige graslanden in de kreekrestanten zijn tevens belangrijke gebieden voor weidevogels, en als foerageer- en rustgebied voor ganzen en eenden.

In het middengebied is de landbouw sterk aanwezig. Op de bijbehorende boerenerven zijn de natuurwaarden gekoppeld aan de monumentale bomen, hoogstamfruitbomen, knobomen en struweel die samen de bebouwingsclusters groen inpassen. Deze zijn met name voor de avifauna, insecten en kleine roofdieren van belang. Met name de struweelbeplanting en hoogstamfruitbomen op de ruimer opgezette erven zijn van betekenis voor diverse vogelsoorten in het open landelijke gebied.

Verspreid over het eiland komen verschillende drinkputten binnen het agrarisch gebied voor. Veedrinkputten met schoon en zoet water herbergen diverse diersoorten, waaronder amfibieën zoals kikkers en salamanders.

3.4.2 BELEIDSKADER

Natuurbeschermingswet 1998

In de Natuurbeschermingswet 1998 (in 2005 in werking getreden) is de bescherming van specifieke gebieden geregeld. De bepalingen uit de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn zijn in de Natuurbeschermingswet verwerkt. De volgende gebieden zijn aangewezen en beschermd op grond van de Natuurbeschermingswet:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermd Natuurmonumenten;
- Wetlands.

Natura 2000/Vogel- en Habitatrichtlijn

Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn heeft het doel om alle in het wild levende vogels en hun habitats op het grondgebied van de Europese Unie te beschermen en te beheren. Hiervoor zijn onder meer speciale beschermingszones aangewezen. Ook is het verplicht om passende maatregelen te nemen om de kwaliteit van de leefgebieden niet te laten verslechteren. Verder mogen er geen storende factoren in gebieden optreden die negatieve gevolgen hebben op het voortbestaan van de vogelsoorten die door de Vogelrichtlijn beschermd worden.

Habitatrichtlijn

In mei 1992 is de Habitatrichtlijn van kracht geworden. Deze richtlijn behelst de instandhouding van natuurlijke habitats en wilde flora en fauna. De richtlijn is mede bedoeld voor het realiseren van een Europees ecologisch netwerk dat gericht is op de instandhouding van een groot aantal bedreigde habitats en soorten op internationaal niveau. Tot die natuur behoren alle natuurgebieden, maar ook de beschermde planten- en diersoorten binnen en buiten deze gebieden. Het behoud van de soortenrijkdom is

een belangrijk onderdeel van het natuurbeleid. Die gezamenlijke verantwoordelijkheid is gebaseerd op nationale en internationale afspraken.

De Vogelrichtlijn- en Habitatrictlijngebieden worden in Nederland gecombineerd als Natura 2000-gebieden aangewezen. De al eerder aangewezen Vogelrichtlijngebieden worden daarbij opnieuw aangewezen. De aanwijzing van Natura 2000-gebieden is in 2007 begonnen.

De aanwijzing legt het volgende vast:

- de precieze begrenzing van een gebied;
- voor welke soorten en/of habitattypen het is aangewezen;
- welke doelstellingen er voor deze soorten en/of habitattypen gelden.

Selectie en begrenzing van de gebieden en de doelstellingen gebeurt op basis van ecologische argumenten. Sociale en economische factoren mogen bij de selectie en begrenzing van deze gebieden geen rol spelen.

Voor alle gebieden worden ook beheerplannen opgesteld. Deze beheerplannen maken duidelijk welke activiteiten wel en niet mogelijk zijn in en rond die gebieden. Ook staat in de beheerplannen hoe de doelen gaan worden gehaald. Nederland heeft tot nu toe 162 Natura 2000-gebieden.

De Voordelta, de Oosterschelde en het Veerse Meer zijn aangewezen als Natura 2000 gebied. Voor deze gebieden zijn of worden dan ook beheerplannen opgesteld. In de Natuurbeschermingswet is vastgelegd dat de instandhoudingsdoelstellingen in deze gebieden voorop staan. In de wet wordt het verbod op uitvoering van activiteiten die mogelijk een negatief effect hebben op instandhoudingsdoelstellingen zonder een vergunning expliciet aangegeven. Indien niet zeker is of er een negatief effect zal optreden dient er een vergunning aangevraagd te worden.

Specifiek zijn in en aangrenzend aan Noord-Beveland de Noordzee, de Oosterschelde, een aantal buitendijks gelegen gebieden langs de Oosterschelde, de Katseplaat, en het Bokkegat aangewezen als Vogel- en Habitat-richtlijngebied. Bij nieuwe ontwikkelingen dient rekening te worden gehouden met de externe werking die mogelijk uitgaat van deze beschermde gebieden.

Beschermde Natuurmonumenten

Een natuurmonument is een waardevol natuurgebied of landschapselement. In Nederland is een natuurmonument een gebied dat als zodanig is aangewezen op grond van de Natuurbeschermingswet, doorgaans op grond van bepaalde ecologische waarden. De Oosterschelde vormde voorheen het natuurmonument 'Oosterschelde Buitendijks'. Dit Beschermde Natuurmonument is komen te vervallen door de aanwijziging als Natura 2000-gebied op 23 december 2009 door de minister van LNV (nu Economische Zaken, Landbouw en Innovatie). In Noord-Beveland zijn sindsdien geen beschermde natuurmonumenten meer aanwezig.

Wetlands

Onder wetlands worden waterrijke gebieden verstaan, bijvoorbeeld moerassen of veengebieden. Deze natuurgebieden hebben belangrijke functies, onder andere voor trekvogels, vissen en andere waterdieren. Wetlands en de planten- en diersoorten die erin leven, worden beschermd door het Ramsar Verdrag uit 1971. Zowel de noordzijde

van het Bokkegat, het Veerse Meer als de Oosterschelde zijn aangewezen als Wetlands en als zodanig beschermd.

Bij de ruimtelijke planvorming is het van belang om vooraf te onderzoeken of en welke dier- en plantensoorten er voorkomen, wat hun beschermingsstatus is en wat de effecten zijn van de ingreep op het voortbestaan van de gevonden soorten. Aangezien dit bestemmingsplan in principe een beheersplan is, heeft ten behoeve van voorliggend plan geen nader onderzoek plaatsgevonden naar de voorkomende planten- en diersoorten.

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

De Provincie beoogt de identiteit, diversiteit en belevingswaarde van het Zeeuwse landschap en de aanwezige cultuurhistorische waarden te behouden en te versterken. Herkenbaarheid, identiteit en regionale diversiteit zijn daarbij belangrijke uitgangspunten. De Provincie zet daarom in op behoud, versterken en benutten van de meest kenmerkende kwaliteiten en waarden in Zeeland. Het gaat bijvoorbeeld over duinen, monumentale bebouwing, kreekruggen, bijzondere polders, vestingsteden en de Staats-Spaanse Linies.

In overleg met gemeenten, Stichting Landschapsbeheer Zeeland (SLZ) en Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland (SCEZ) zijn de kernkwaliteiten van het Zeeuwse landschap per regio geïnventariseerd. Daarbij is voor de afzonderlijke kwaliteiten aangegeven of zij van provinciaal, regionaal of lokaal belang zijn en zijn strategieën geformuleerd voor de wijze van behoud, bescherming en ontwikkeling. De Provincie draagt verantwoordelijkheid voor het behoud van de kwaliteiten met een provinciaal belang. De Provincie geeft deze kwaliteiten een basisbescherming in de ruimtelijke verordening. Van gemeenten wordt verwacht dat zij op een soortgelijke wijze uitwerking geven aan het behoud van de kwaliteiten met een regionaal of lokaal belang in hun structuurvisies en bestemmingsplannen. De gezamenlijk uitgevoerde inventarisatie kan daarbij worden beschouwd als een handreiking.

Natuurbeheerplan Zeeland 2009

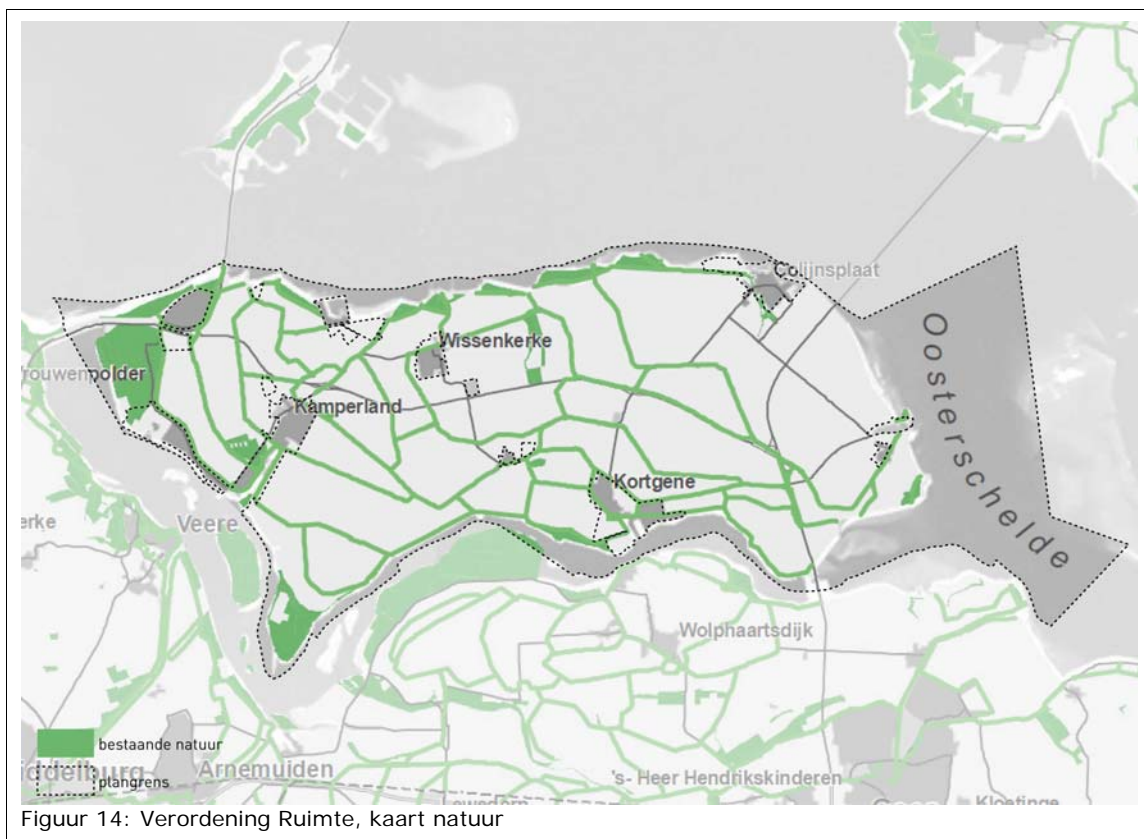
Op 29 september 2009 heeft het College van Gedeputeerde Staten het Natuurbeheerplan Zeeland 2009 vastgesteld. Het Natuurbeheerplan Zeeland bevat het provinciale beleid voor begrenzing, verwerving, omvorming, inrichting en beheer van natuurgebieden en agrarische beheergebieden van de Zeeuwse EHS. Het Natuurbeheerplan wordt jaarlijks gewijzigd. Het Natuurbeheerplan Zeeland, Ontwerp Planwijziging 2011 is op 10 mei 2011 vastgesteld door Gedeputeerde Staten.

Het Natuurbeheerplan laat zien waar de natuurwaarden gelegen zijn (begrenzing) en beschrijft de wezenlijke kenmerken van de Zeeuwse natuur. De wettelijke bescherming van natuur wordt geregeld via afzonderlijke instrumenten, zoals de Flora- en faunawet, de Natuurbeschermingswet en de Wro. Tot slot maakt het Natuurbeheerplan de subsidiëring mogelijk van natuurbeheer, agrarisch natuurbeheer en landschapsbeheer volgens de spelregels van de Subsidieverordening Natuur- en Landschapsbeheer.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

In de Verordening is een regeling neergelegd voor de Zeeuwse Ecologische Hoofdstructuur. Het doel is een planologisch beschermingsregime te bieden voor de aangewezen natuurgebieden. Voor de begrenzing van de gebieden zoals in figuur 14 aangeduid is

aangesloten bij de begrenzing van de gebieden in het Natuurbeheerplan Zeeland 2011. Ook de wezenlijke kenmerken en waarden zijn in het Natuurbeheerplan vermeld. Het provinciale belang (dat in dit geval tevens een gedeeld rijksbelang is) is gelegen in behoud en ontwikkeling van een bovenlokaal netwerk van natuurgebieden en bescherming van deze gebieden via het ruimtelijk spoor. Het bovenstaande geldt tevens voor de agrarische gebieden van ecologische betekenis als ook voor het waarborgingsbeleid voor natuurontwikkelingsgebieden en de afwegingszone rond natuurgebieden. Uit het eerste lid van art. 2.12 (instructieregel) volgt de plicht voor de gemeenteraad voor de aangewezen gebieden een bestemmingsplan of beheersverordening vast te stellen waarin de primaire natuurfunctie wordt geregeld. Nieuwe bebouwing of nieuwe vormen van grondgebruik zijn in deze gebieden niet toegestaan indien deze bebouwing of vormen van grondgebruik de wezenlijke kenmerken of waarden van de gebieden significant aantasten.

3.5 Landbouw

3.5.1 BESCHRIJVING

De landbouw is van oudsher een belangrijke drager van het eiland, niet alleen in economische maar zeker ook in ruimtelijke zin. De landbouw wordt gezien als een goede bewaker van de ruimte, schaal, openheid en rust. In de gemeente Noord-Beveland bevonden zich in 2010 in totaal 112 landbouwbedrijven verdeeld over 6.096 hectare cultuurgrond.

In de afgelopen tien jaar is het aantal agrarische bedrijven met 36, oftewel 25%, afgenomen. Sinds 2005 (119 bedrijven, 6.096 hectare cultuurgrond) is het aantal bedrijven en de oppervlakte van de cultuurgrond min of meer gestabiliseerd.

Het zeekelegebied van Noord-Beveland vormt van oudsher uitstekende landbouwgrond. Met name voor de akkerbouw zijn er over het algemeen bijzonder goede productieomstandigheden. Daarnaast is een ruime ontwikkeling van de landbouw mogelijk doordat slechts in geringe mate cultuurhistorische, landschappelijke en natuurelementen aanwezig zijn die beperkingen kunnen opleveren.

Algemeen geldt voor landbouw in Zeeland en op Noord-Beveland dat de zeer beperkte beschikbaarheid van zoet water een probleem is. Het grondwater is al op geringe diepte zout waardoor er slechts geringe mogelijkheden zijn voor intensievere bedrijfstvormen, zoals fruit- en groenteteelt.

Akkerbouw

In 2010 waren er in totaal 89 akkerbouwbedrijven verdeeld over 4.733 hectare cultuurgrond. Dit houdt in dat de agrarische grond in het plangebied voor 78% wordt gebruikt voor akkerbouw.

Producten die het meest worden geteeld worden zijn consumptieaardappelen, suikerbieten, granen en handelsgewassen. De financiële resultaten staan echter onder druk en de vooruitzichten op structureel herstel zijn niet erg gunstig. Er wordt daarom naarstig gezocht naar nieuwe productiemogelijkheden. Doordat deze vooral binnen de akkerbouwsector worden gezocht zal dit niet direct tot grote landschappelijke gevolgen leiden. In Zeeland heeft de akkerbouw van oudsher een gevarieerd productiepakket vanwege een goede klimatologische en bodemkundige uitgangspositie gecombineerd met een goede verkaveling. Er wordt dan ook gezocht naar nieuwe toepassingsmogelijkheden van deze kwaliteiten.

Een voorbeeld hiervan is het Agrarisch Innovatie- en Kenniscentrum (AIKC) 'Rusthoeve' te Colijnsplaat. Het AIKC faciliteert onderzoek en demonstraties in akkerbouw en groentegewassen.

Veehouderij

In de gemeente zijn in totaliteit 47 graasdierbedrijven aanwezig. Onder de noemer graasdieren worden zowel rundvee, schapen, geiten, pony's, en paarden gerekend. Intensieve veehouderij is op Noord-Beveland niet meer aanwezig, afgezien van één bestaand bedrijf bij Geersdijk.

Naast het houden van vee of het verbouwen van gewassen is er een verbreding van de activiteiten van agrarische bedrijven. Dit wordt multifunctionele of verbrede landbouw genoemd. De door het ministerie van LNV ingestelde Taskforce Multifunctionele Landbouw onderscheidt zes activiteiten die een agrarisch bedrijf erbij kan doen. Dit zijn verkoop van streekproducten, zorglandbouw, kinderopvang, recreatie, natuureducatie, natuur- en landschapsbeheer.

3.5.2 BELEIDSKADER

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

Landbouw

De Provincie zet in op grondgebonden landbouw en aquacultuur. Ontwikkelingsmogelijkheden van grondgebonden landbouw en aquacultuur worden verruimd. Voor intensieve veehouderij en glastuinbouw zijn de mogelijkheden beperkt. De Provincie streeft daarnaast naar behoud van de omgevingskwaliteit, behoud van biodiversiteit, beperken van milieubelasting, minder uitstoot van broeikasgassen en levering van grondstoffen voor de biobased industrie. Bij grootschalige ontwikkelingen is afstemming met logistieke landbouwroutes noodzakelijk. Het beleid voor verbrede plattelandontwikkeling wordt voortgezet en ruimtelijke mogelijkheden worden geboden in het beleid voor nieuwe economische dragers. Samen met de sector worden kansen in beeld gebracht voor verbreding van agrarische bedrijven binnen het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouw Beleid. De ontwikkeling van bedrijven wordt hierdoor bevorderd. Het provinciaal subsidiebeleid zal door afname van middelen meer worden afgestemd op kansrijk geachte ontwikkelingen die passen binnen de provinciale beleidsdoelen.

Grondgebonden landbouw

Voor de grondgebonden landbouw wil de Provincie zoveel als mogelijk de 'eigenschelijkheid' van agrarische ondernemers bevorderen. Onder eigenschelijkheid wordt verstaan dat agrarische ondernemers inzetten op een verdere ontwikkeling van het agrarisch bedrijf die het beste aansluit bij de ondernemer, de omgeving, de afzetmarkt en de toegevoegde waarde die bij het desbetreffende bedrijf kan worden gerealiseerd. Afhankelijk van de bestaande bedrijfsstructuur zijn daarbij aspecten als schaalvergroting, verbreding, deeltijd-landbouw of combinaties daarvan aan de orde. De inzet op vitaliteit en innovatie vraagt om een invulling door ondernemers. Daarvoor wordt in het algemeen ruimte geboden. De doelstelling om omgevingskwaliteiten veilig te stellen en waar gewenst uit te bouwen wordt daarbij betrokken.

Agrarisch vestigingsbeleid

In de afgelopen periode is een groot aantal agrarische bedrijven gestopt. Een proces dat de komende planperiode doorzet. Vrijkomende agrarische bebouwing wordt hergebruikt door andere (nieuwe) agrarische ondernemers, herbestemd of gesaneerd. Door het afnemend aantal agrarische ondernemers zijn nieuwe agrarische bouwblokken niet noodzakelijk. Hiervoor worden géén mogelijkheden geboden. Een nieuw agrarisch bouwblok is alleen nog mogelijk door verplaatsing van een bestaand agrarisch bouwblok of na sanering van een agrarisch bouwblok (incl. agrarische opstallen) elders.

Teeltondersteunende voorzieningen

Bij de intensivering en de specialisatie in de akkerbouw wordt steeds meer gebruik gemaakt van teeltondersteunende voorzieningen als afdekmaterialen en tunnels. In het algemeen zijn deze voorzieningen toegestaan. Dat geldt voor tijdelijke afdekmaterialen, tijdelijke voorzieningen en minder in het oog springende grofmazige netten. Ingrijpender voor landschap en beeldkwaliteit zijn voorzieningen als plastic boogkassen, regenkappen en fijnmazige hagelnetten. Hiervoor geldt dat gemeenten afwegen welke voorzieningen toelaatbaar zijn en onder welke voorwaarden. Daarbij houden gemeenten rekening met natuurgebieden en gebieden met karakteristieke openheid. Ook wordt door de gemeente beoordeeld of landschappelijke inpassing noodzakelijk is.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

In de Verordening zijn diverse regels opgenomen ten aanzien van het gebruik van en de bouw mogelijkheden in het landelijk gebied.

Met artikel 2.6 wordt toepassing gegeven aan een deel van het agrarisch vestigingsbeleid zoals dat in het Omgevingsplan is verwoord. Het provinciale belang is gelegen in het behoud van omgevingskwaliteit en het tegengaan van verstening en versnippering van het buitengebied.

Artikel 2.7 legt het bufferbeleid zoals beschreven in het Omgevingsplan vast. Het betreft planologische kwaliteitsnormen. De regels zijn van toepassing op nieuwe situaties. De regels hebben betekenis voor het agrarisch gebied (het buitengebied) in relatie tot woonwijken en verblijfsrecreatieterreinen. Op diverse plaatsen in de provincie is nog sprake van agrarische bedrijvigheid binnen de bebouwde kom. In veel van die situaties bevinden zich ook reeds bestaande woningen op korte afstand van agrarische bedrijven. Het bufferbeleid zoals neergelegd in dit artikel is daarop niet van toepassing. De regels zijn ook niet bedoeld voor het houden van afstand tot een individuele woning in het buitengebied. In die situaties zal maatwerk moeten worden geleverd waarbij per geval, vanuit het beginsel van een goede ruimtelijke ordening en na weging van de betrokken belangen, een keuze moet worden bepaald.

Indien in dat geval geen of nagenoeg geen sprake is van hinder voor de woonfunctie en de nieuw te bouwen woningen niet leiden tot onevenredige beperkingen in de bedrijfsvoering van het bedoelde agrarische bedrijf kan de kleinere afstand in de toelichting bij het bestemmingsplan worden beargumenteerd.

Het concentratiebeleid voor glastuinbouw wordt als provinciaal belang aangemerkt (artikel 2.8). Zowel vanuit economisch als vanuit omgevingsperspectief (bundeling en tegengaan van versnippering van het landelijk gebied) heeft concentratie voordelen boven een gespreide ontwikkeling. In verband daarmee wordt de toename van solitaire kassen, buiten de concentratiegebieden niet voorgestaan. Op deze hoofdregel worden enkele uitzonderingen toegelaten die vooral verband houden met de belangen van reeds gevestigde bedrijven of de ontwikkeling van bestaande complexen.

In artikel 2.9 is het vestigingsbeleid voor intensieve veehouderij neergelegd. Het stringente beleid voor de ontwikkeling van intensieve veehouderij is in het verleden in diverse provinciale beleidsplannen beargumenteerd. In de verordening wordt voor het gehele provinciale grondgebied een regeling getroffen en worden beperkingen gesteld

aan de ontwikkeling van intensieve veehouderij. In verreweg de meeste gemeentelijke plannen is reeds een regeling opgenomen voor dit onderwerp. Regeling bij provinciale verordening gebeurt voor dit thema vooral vanuit de 'waarborgfunctie'. Ook in toekomstige gemeentelijke plannen mogen de in de provinciale verordening gestelde normen niet worden overschreden. Wel bestaat voor gemeenten de ruimte om, vanuit een lokale afweging, verdergaande beperkingen te stellen aan bijvoorbeeld de omvang van het bedrijfsvloeroppervlak of de neventakken. Nieuw ten opzichte van de provinciale ruimtelijke verordening uit 2010 is de bepaling dat nieuwe neventakken worden uitgesloten.

3.6 Visserij en aquacultuur

3.6.1 BESCHRIJVING

Ondanks dat Noord-Beveland omringd wordt door water, is de visserij pas heel laat belangrijk geworden als inkomstenbron. Pas toen de Veerse Dam in 1961 het Veerse Meer afsloot van de Noordzee en Colijnsplaat officieel als haven werd aangewezen, kwam de visserij tot bloei op Noord-Beveland.

Veerse Meer

In het Veerse Meer zijn twee beroepsvissers actief. Het zwaartepunt van hun visserij ligt op paling, met een aanvulling van harder, bot en de laatste jaren kreeft. Sinds enkele jaren is één van de beroepsvissers actief met het kleinschalig invangen van mosselzaad en de kweek van hangcultuurmosselen en platte oesters gekweekt in mandjes. Sportvisserij vindt in het Veerse Meer erg weinig plaats.

Oosterschelde

De Oosterschelde is vooral bekend om de mossel- en kokkelvisserij. Binnen de gemeente Noord-Beveland liggen diverse mosselbanken, de meeste ten oosten en ten zuiden van Kats. In de afgelopen jaren is in de Oosterschelde een nieuwe vorm van mosselcultuur toegevoegd in de vorm van mosselzaadvanginstallaties (MZI's). Een MZI bestaat uit netten of touwen die in het water hangen. Het geheel drijft op zee door drijflichamen zoals buizen en tonnen. Aan de netten en touwen hechten zich mossellarven die vervolgens uitgroeien tot mosseltjes van één tot twee centimeter (mosselzaad). Het mosselzaad wordt geoogst uitgezaaid op de mosselkweekpercelen. Binnen de gemeente Noord-Beveland is één locatie aangewezen voor MZI's, namelijk de locatie Vondelingenplaat ten oosten van Kats.

De visserij met gesleepte vistuigen in de Oosterschelde is een klein onderdeel van de totale Nederlandse kustvisserij en is daarmee in economisch perspectief van beperkte betekenis. De gesleepte visserij op de Oosterschelde speelt zich voornamelijk af in de diepere delen en in de vaargeulen. De visserij concentreert zich voornamelijk in de twee grote en diepe geulen ten noorden van Noord-Beveland: de Schaar van Colijnsplaat en de Roompot.

Sportvisserij vindt op grote schaal plaats in de Oosterschelde, zowel vanaf de dijk als vanaf boten. Visserij vanaf boten gebeurt met kleine sportvisbootjes, maar ook op grotere schepen waarmee dagtochten worden georganiseerd.

Op de Jacobahaven bij Kamperland zijn twee hoogwaardige visserij- en aquacultuur-bedrijven gevestigd, te weten Seafarm en het Proefstation voor de Mariene Aquacultuur. Seafarm vist, verwerkt en exporteert messchelpen en andere schelpdieren binnen Europa. Daarnaast heeft Seafarm de meest duurzame tarbotkwekerij van Europa. Het Proefstation voor de Mariene Aquacultuur verricht innovatief onderzoek en werkt samen met ondernemers en onderzoekers aan nieuwe kweektechnieken voor schelp- en schaaldieren en vis.

3.6.2 BELEIDSKADER

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

Aquacultuur

Het doel is ontwikkelingsruimte te bieden voor aquacultuur in de verschillende ontwikkelingsrichtingen: als extensieve teelt, als neventak bij agrarische bedrijven en als zelfstandige productiesector. Voor een duurzaam ontwikkelingsperspectief van een zelfstandige productiesector wordt een ruimtelijke clustering als een belangrijke voorwaarde gezien.

De ontwikkeling van aquacultuur bevindt zich nog in een experimentele fase, waardoor teeltvormen en toekomstperspectieven nog in ontwikkeling zijn. De Provincie heeft met de aquacultuursector, gemeenten en het waterschap onderzocht op welke wijze een verantwoorde ontwikkeling en inbedding van aquacultuur tot stand kan komen.

De conclusies van dit onderzoek zijn vastgelegd in een convenant tussen de Provincie, de Zeeuwse gemeenten en het waterschap. Het convenant spreekt de ambitie uit de ontwikkeling van aquacultuur op het land te bevorderen en een ontwikkeling met kwaliteit na te streven. Om het provinciaal beleid voor aquacultuur te vertalen naar het gemeentelijk niveau is de 'Handreiking inbedding aquacultuur' opgesteld. Deze handrei-

king biedt gemeenten ondersteuning voor de beleidsmatige borging, planologische toetsing en juridische regeling van aquacultuur. De Provincie zal haar stimulerend beleid voortzetten en haar middelen voornamelijk inzetten in de concentratiegebieden. De Provincie zal de Zeeuwse grondbank inzetten om duurzame aquacultuur ontwikkeling mogelijk te maken.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

In de Verordening zijn diverse regels opgenomen ten aanzien van het gebruik van en de bouw mogelijkheden in het landelijk gebied.

Met artikel 2.6 wordt toepassing gegeven aan een deel van het agrarisch vestigingsbeleid zoals dat in het Omgevingsplan is verwoord. Het provinciale belang is gelegen in het behoud van omgevingskwaliteit en het tegengaan van verstening en versnippering van het buitengebied.

Voor bassins ten behoeve van aquacultuur zijn in het Omgevingsplan provinciale beleidsuitgangspunten verwoord. Ook is voor aquacultuur een convenant gesloten. Aan gemeenten wordt gevraagd daarmee rekening te houden. In het overleg over voorontwerpbestemmingsplannen en projectbesluiten zal hieraan aandacht worden besteed.

3.7 Wonen

3.7.1 BESCHRIJVING

In het buitengebied zijn wat betreft de woningen met name bedrijfswoningen verbonden aan een landbouwbedrijf aanwezig. Deze woningen maken deel uit van het bebouwingscluster behorende bij het landbouwbedrijf. Deze, over het algemeen grote erven, zijn rondom voorzien van erfbeplanting en liggen als 'groene eilanden' in het open polderlandschap. Deze woningen op zichzelf zijn over het algemeen dan ook niet prominent aanwezig in het landschap.

In het buitengebied zijn tevens burger- en zomerwoningen aanwezig. Deze zijn voornamelijk te vinden in voormalige boerderijen en landarbeiderswoningen. Met name bij agrarische bedrijfsbeëindiging is waarneembaar dat de bedrijfswoningen omgezet worden naar burger- of zomerwoningen en dat de akkerbouwgronden niet qua functie wijzigen maar opgekocht worden door landbouwers om hun bedrijf uit te breiden. Daarnaast zijn er in Noord-Beveland twee landelijke bebouwingsconcentraties aanwezig, namelijk: Stroodorp en Campensnieuwland.

In het buitengebied zijn tevens twee landgoederen met een woonfunctie aanwezig. Het betreft het nieuwe landgoed 'Kogelhof' nabij Kamperland en het landgoed 'Rijckholt' nabij Geersdijk. Dit laatste landgoed is gelegen in een apart bestemmingsplan.

3.7.2 BELEIDSKADER

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

De positie en de functie van het landelijk gebied veranderen. De woonfunctie kan een bijdrage leveren aan dit veranderingsproces, doordat bijvoorbeeld voormalige boerderijen worden hergebruikt als woning. Daarnaast kunnen woningen worden gebruikt als kostendrager bij het oplossen van problemen en/of het stimuleren van gewenste ontwikkelingen in het landelijk gebied. Op deze manier kan een ruimtelijke kwaliteitsverbetering bereikt worden en landschappelijke en cultuurhistorische waarden behouden blijven of worden versterkt. Tegelijkertijd kan door toestaan van de woonfunctie tegemoet gekomen worden aan de vraag naar landelijk wonen. Beperkte aantallen nieuwe burgerwoningen in het landelijk gebied zijn mogelijk binnen de regionale planning. De agrarische functie van het buitengebied mag hierdoor niet belemmerd worden. De Provincie ziet verschillende mogelijkheden om een woonfunctie in het landelijk gebied te realiseren. Hierbij worden drie principes onderscheiden:

1. Het benutten van bestaande bebouwing (rood voor rood).
2. Ruimte voor ruimte.
3. Nieuwe bebouwing (rood voor groen)

Het verdient aanbeveling de ontwikkelingen kleinschalig te houden mede omdat ook deze ontwikkelingen moeten voorzien in een regionale behoefte.

3.8 Toerisme en Recreatie

3.8.1 BESCHRIJVING

Recreatie en toerisme vormen op Noord-Beveland één van de belangrijkste economische pijlers.

Noord-Beveland is een eiland dat gekenmerkt wordt door de weidsheid. Bijna overal zijn vergezichten, zowel over het landschap als over de grote omringende waterpartijen. Dit versterkt het gevoel dat er op Noord-Beveland nog ruimte is.

Noord-Beveland is omringd door drie wateren: de Noordzee, het Veerse Meer en de Oosterschelde. Het water vormt dan ook een primaire aantrekkingskracht van Noord-Beveland. Het eiland heeft wel vijftig kilometer kust, met vele variaties van overgangen tussen land en water, en biedt vele mogelijkheden voor waterrecreatie.

Aan de Oosterschelde liggen het recreatiecomplex de Roompot, camping Anna Friso en camping Orisant. Aan de Noordzeekust liggen het zomerhuizerterrein De Banjaard, Hotel Kamperduinen en het vakantiewoningencomplex Noordzee Residence De Banjaard. Direct ten zuiden daarvan is de ontwikkeling van landgoed De Groote Duynen voorzien. Er is een initiatief om dit plangebied van ruim 21 hectare te transformeren tot een landgoed met recreatieve voorzieningen (hotel, lodges en appartementen) met wellness- en congresvoorzieningen. De meeste verblijfsrecreatieve voorzieningen liggen aan het Veerse Meer in de nabijheid van de kernen Kamperland en Kortgene. Het Veerse Meer is een aantrekkelijke watersportplaats voor zeilers, sportvissers, waterskiërs en pleziervaartuigen. Langs het meer zijn onder andere jachthavens, een surfcentrum, trailerhellingen en duikplaatsen aanwezig.

Met name in het binnengebied is het authentieke karakter van Noord-Beveland nog duidelijk aanwezig; enerzijds de weidsheid en anderzijds juist het gevoel van kleinschaligheid, overzichtelijkheid en veiligheid. Daarbij zorgen de oorspronkelijke landschapselementen, zoals de inlagen en de boemdijken, voor een aantrekkelijk decor in het binnengebied. Maar ook oude waarden en gebruiken zijn nog tastbaar. Het plattelandstoerisme speelt hierop in door een verbreding van de agrarische activiteiten. Op Noord-Beveland zijn 15 minicampings en één landschapscamping.

In de huidige situatie ligt het accent met name op de intensieve vormen van recreatie. De aanwezigheid van aantrekkelijke kernen en de landschappelijke variatie maken Noord-Beveland ook uitermate geschikt voor extensieve, op de beleving van natuur, landschap en karakteristieke dorpen gerichte vormen van recreatie. Hierbij vervullen de plattelandswegen een functie als routenetwerk voor recreatief wandelen, fietsen en skaten.

3.8.2 BELEIDSKADER

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

Verblijfsrecreatie

De Provincie wil de toeristisch-recreatieve potenties van Zeeland optimaal benutten. Daarom is gekeken naar het marktperspectief voor de meest ruimtevrugende verblijfsrecreatieve sectoren (kamperen, recreatiewoningen, hotellerie en watersport). De belangrijkste opgaven zijn:

- Revitalisering van bestaande bedrijven, innovatie in de kampeer- en bungalowsector in samenhang met algehele verbetering van de omgevingskwaliteit in de kustzone, waarbij beperkt ruimte is voor nieuwe ontwikkelingen.
- Realiseren van een beperkt aantal 'Hotspots' op kansrijke locaties (o.a. aan de invalspoorten van Zeeland en langs doorgaande hoofdverbindingen), waarbij mogelijkheden worden geboden voor nieuwe ontwikkelingen.

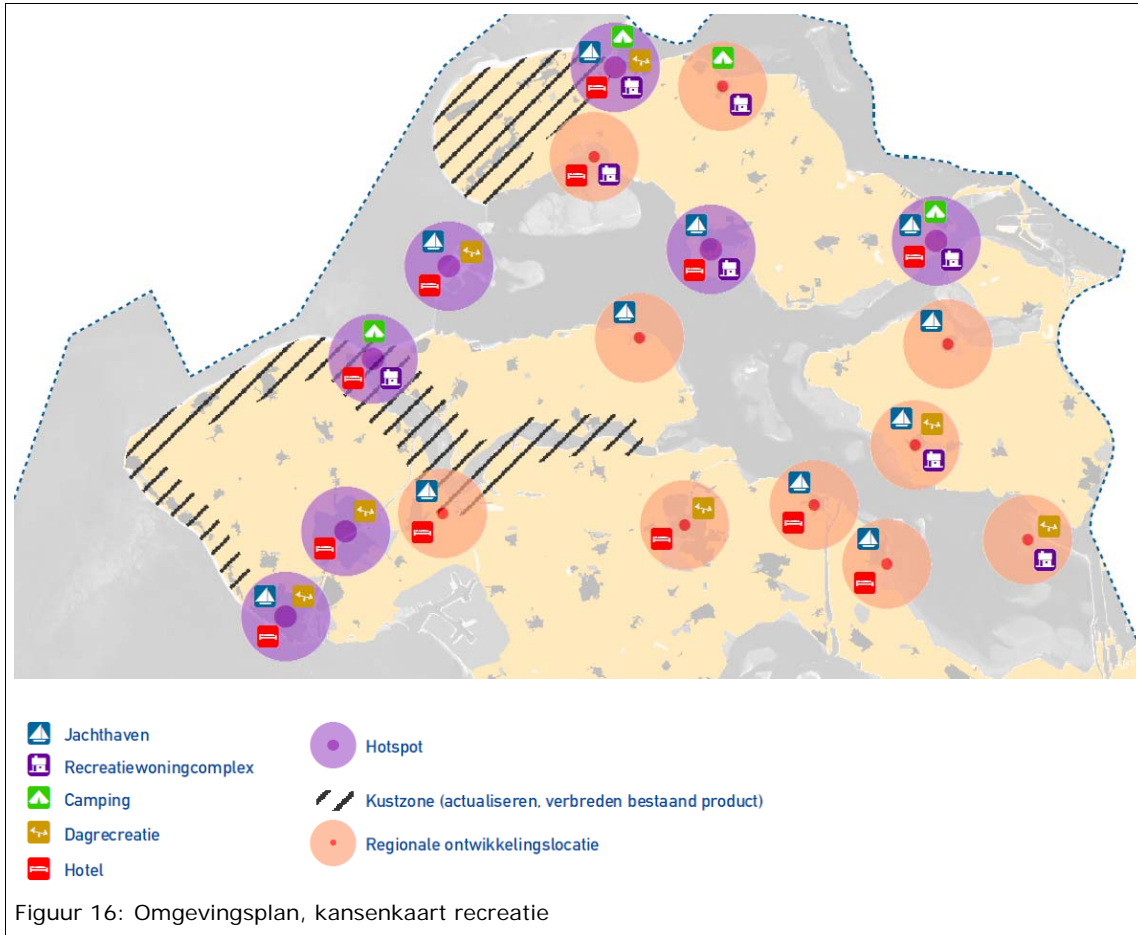
Kamperen

De kampeermarkt wordt al jaren gekenmerkt door een geleidelijke teruggang in de vraag. Dit terwijl het aanbod aan kampeerplaatsen, ook in Zeeland, nog steeds toeneemt. Het aanbod van kampeerplaatsen in Zeeland is groot, maar ook divers. Om minimaal het huidige kwaliteitsniveau te kunnen blijven bieden tegen de hiervoor noodzakelijke tarieven is het niet wenselijk dat het aanbod aan kampeerplaatsen in Zeeland verder toeneemt. Ingezet wordt op kwaliteitsverbetering en revitalisering van kampeerbedrijven.

In aanvulling op beleid voor het regulier kamperen stelt de Provincie bij het kleinschalig kamperen de volgende specifieke randvoorwaarden:

- Maximaal 25 eenheden of standplaatsen per minicamping;
- Maximaal 20 procent van de standplaatsen op een minicamping mag worden gebruikt voor permanente eenheden, met een maximum aantal van vijf;
- Bij het realiseren van nieuwe permanente eenheden dient sprake te zijn van een volwaardige landschappelijke inpassing.

Gemeenten zijn vrij om binnen deze kaders hun eigen beleid te formuleren voor onder andere winterkamperen, permanente standplaatsen en privé sanitair.

Dagrecreatie

De Provincie Zeeland vergroot mogelijkheden voor beleving en vermaak voor burgers en toeristen in Zeeland door ontwikkelingsmogelijkheden te bieden voor dagrecreatieve voorzieningen en attracties.

Voor kleinschalige dagrecreatieve voorzieningen biedt de Provincie ontwikkelingsmogelijkheden in zowel het stedelijk als het landelijk gebied. In het landelijk gebied gelden de kaders zoals verwoord in de paragraaf nieuwe economische dragers in het landelijk gebied.

Aan de geboden ontwikkelingsruimte bij dagrecreatieve voorzieningen worden de volgende voorwaarden gesteld:

- De verwachte toename in verkeersstromen als gevolg van uitbreiding of nieuwvestiging van een dagrecreatieve voorziening moet kunnen worden afgewikkeld binnen de capaciteit van het bestaande wegennet.
- Noodzakelijke parkeerfaciliteiten worden binnen de begrenzing van een dagrecreatieve voorziening gerealiseerd.
- Activiteiten moeten aansluiten op het karakter van Zeeland en qua aard en schaal te passen bij de locatie. Concreet betekent dit onder meer dat bij uitbreiding en nieuwvestiging van dagrecreatieve voorzieningen rekening moet worden gehouden met de voor het gebied benoemde landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten.
- Aan de dagrecreatieve voorziening gekoppelde (ondersteunende) detailhandelsactiviteiten zijn beperkt toegestaan.

Waterrecreatie en jachthavens

Provincie De Provincie Zeeland streeft naar het optimaal benutten van de (economische) potentie van de Zeeuwse Delta voor de watergebonden recreatie in combinatie met behoud van natuurwaarden, nautische veiligheid, zorgvuldig ruimtegebruik en de omgevingskwaliteiten. Ook streeft de Provincie naar kwaliteitsverbetering in de waterrecreatie.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

Het provinciale beleid (Artikel 2.5) is gericht op het voorkomen van permanente bewoning van tot verblijfsrecreatie bestemde complexen. Hiermee worden bedoeld zomerhuizenterreinen en kampeerterreinen. Een doelstelling is dergelijke complexen te behouden voor de verblijfsrecreatieve markt. Dit aspect wordt van provinciaal belang geacht.

Verder worden in dit artikel enkele concrete onderdelen van het provinciale beleid voor kleinschalig kamperen geregeld. Het doel bij het kleinschalig kamperen is uit te gaan van toeristisch kamperen (gebruik van niet permanente kampeermiddelen). In een bestemmingsplan waarin kleinschalige kampeerterreinen worden toegelaten of waarin voor deze terreinen regels worden gegeven worden zodanige regels gesteld dat op deze terreinen ten hoogste 25 kampeermiddelen zijn toegelaten, waarvan 20% met een maximum van 5 kampeermiddelen permanent zijn toegestaan.

3.9 Infrastructuur en verkeer

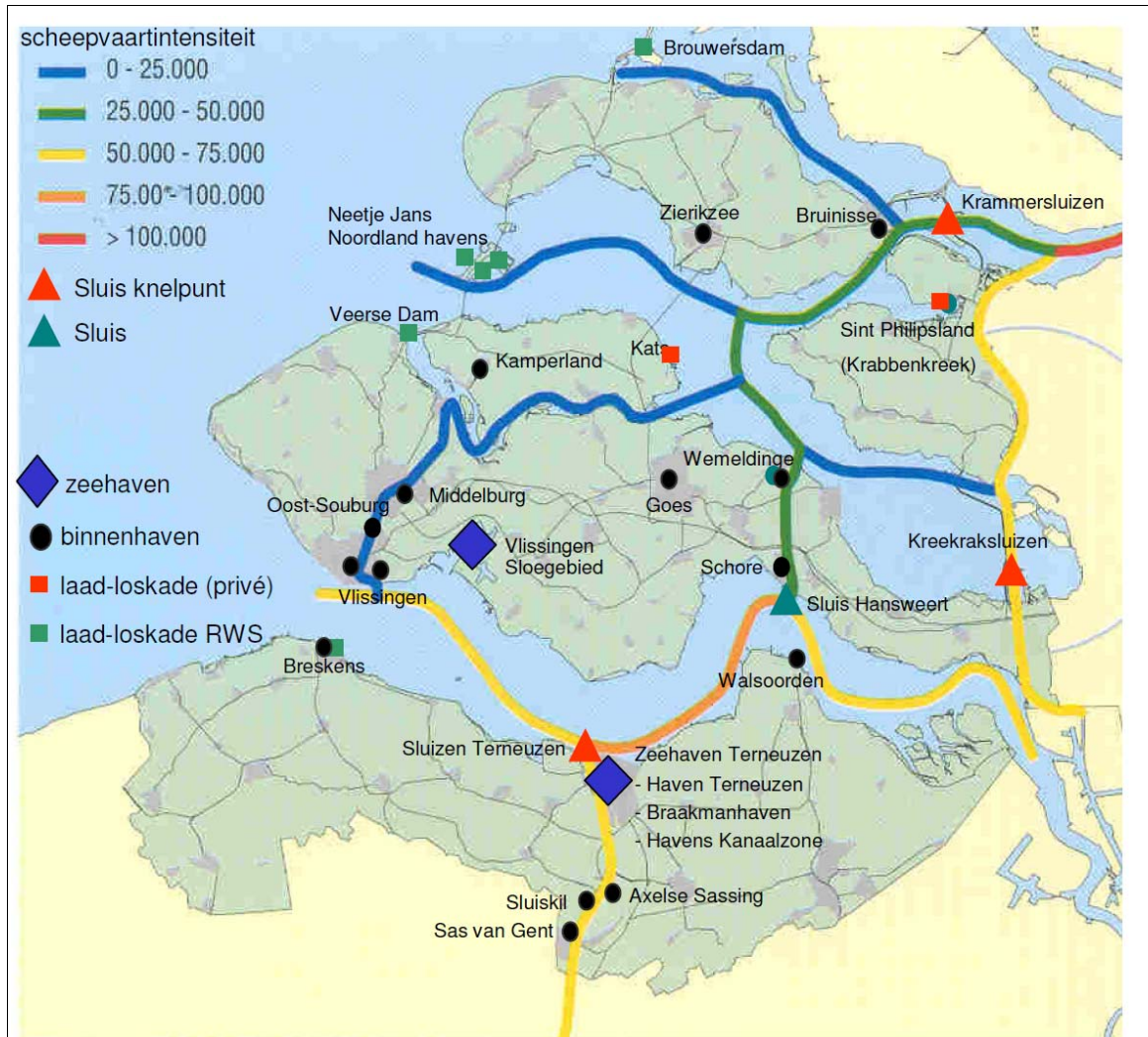
3.9.1 BESCHRIJVING

Noord-Beveland wordt volledig omringd door water. Aan de oostzijde verbindt de 1^e Deltaweg (N256) Noord-Beveland in noordelijke richting met Schouwen-Duiveland en in zuidelijke richting met de gemeente Goes. Dit gebeurt respectievelijk door middel van de Zeelandbrug en de Zandkreekdijk. Aan de westzijde wordt Noord-Beveland doorkruist door de N57 die via de Oosterscheldekering de verbinding maakt met Schouwen-Duiveland en via de Veerse Gatdam toegang geeft tot Walcheren. Deze twee belangrijke verbindingswegen worden dwars over het eiland verbonden door de Oost Westweg (N255). Deze provinciale en rijkswegen vormen samen de belangrijkste verkeersstructuur voor Noord-Beveland en hebben tevens een regionale functie.

Op deze hoofdinfrastructuur takt een wegenstructuur aan die de lokale functie vervult. Het gaat hierbij om de wegen die als doel hebben het doorgaande verkeer in het landelijk gebied te verzamelen en te verdelen. Dit wegennetwerk legt tevens een onderlinge verbinding tussen de verschillende kernen. De overige wegen hebben met name een ontsluitingsfunctie en kennen weinig doorgaand verkeer. Over het algemeen is dit plattelandswegennet smal gedimensioneerd en vervult het met name een functie voor de landbouw en de recreatie in het buitengebied.

De vaarwegen in Zeeland zijn net zo belangrijk als de wegen op land (figuur 17). Zij zijn belangrijke schakels in de economie en het vervoer. Ook hebben zij grote recreatieve en natuurlijke waarde. Rondom Noord-Beveland zijn afgezien van de Noordzee, twee grote

wateren gelegen, de Oosterschelde en het Veerse Meer. De grote wateren zijn, als gevolg van de Deltawerken, voor de scheepvaart alleen via sluisen met elkaar en met het open water verbonden. Aan de zuidoostzijde van Noord-Beveland verbindt de sluis 'de Zandkreek' het Veerse Meer met de Oosterschelde. Wat alle vaarwegen gemeen hebben, is dat zij zowel voor de beroeps- als voor de recreatievaart worden gebruikt.

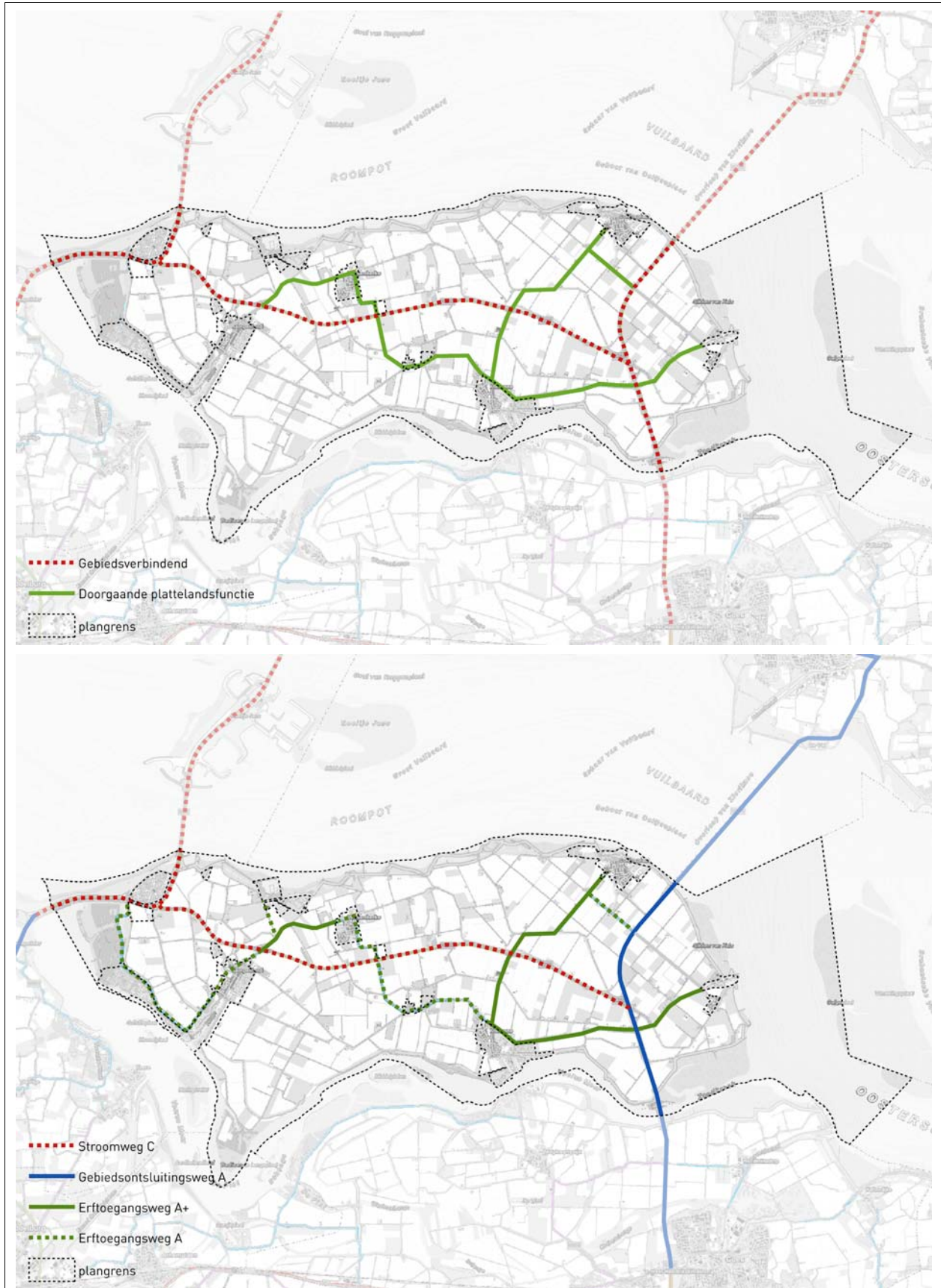

Figuur 17: Vaarwegen in Zeeland

3.9.2 BELEIDSKADERS

Provinciaal Verkeer- en Vervoerplan

Om de verkeersplanologische functies van wegen voor de toekomst veilig te stellen geldt het waarborgingsbeleid rond wegen. Ontwikkelingen binnen de waarborgingszone mogen geen afbreuk doen aan de verkeersplanologische functie van de weg. Nieuwe onomkeerbare veranderingen of ontwikkelingen direct langs de weg en in strijd met de verkeersplanologische functie, dienen geweerd te worden. Voor zover er in deze waarborgzones sprake is van natuurontwikkeling op basis van een formele begrenzing, geldt dat een dergelijke ontwikkeling met een tijdelijk karakter uitgevoerd kan worden.

Figuur 18: Wegencategorisering 2010

Een aantal aandachtspunten inzake visie en beleid is:

Zeeland in ruimere context:

- goede externe verbindingen met omliggende schil zijn van belang voor zowel Zeeuwse (beroeps)bevolking, bedrijfsleven en recreanten; zeehavens vereisen goede (multimodale) achterlandverbindingen;
- behoefte aan verkeersluwe gebieden in combinatie met bundeling verkeer op hoofdassen.

Demografie:

- wijziging bevolkingsopbouw leidt tot toename aandeel sociaal recreatieve verplaatsingen;
- vergrijzing leidt tot grotere vraag naar OV op maat en afname scholierenvervoer.

Infranetwerken:

- Zeeland heeft vanwege eilandenstructuur behoefte aan een robuust hoofdwegenet;
- onderliggend wegennet zoveel mogelijk vrijwaren van ongewenst (doorgaand) verkeer;
- goede spoorverbinding of snelle busverbindingen met Brabant en Randstad voor pendelaars;
- vervoer over water (binnenvaart) biedt goede kansen voor substitutie wegverkeer.

Verplaatsingsgedrag:

- auto is en blijft dominant in binnen totale mobiliteitsvraag;
- OV is kansrijk op relaties met grote vervoersvraag, spoor vooral ook over langere afstanden;
- fiets wordt al veel gebruikt, biedt goede perspectieven voor uitbouw fietsklimaat.

Het actieprogramma benoemt in Noord-Beveland:

- verkeersregelinstallatie N256 Noordlangeweg (gereed);
- N256 verplaatsing tankstation Noord-Beveland;
- N256 rotonde Banjaard (gereed).

In 2003 is ook een wegencategoriseringsplan vastgesteld met in 2010 een actualisering 'Van wegencategorisering naar wegtypering' (figuur 18). In dit wegencategoriseringsplan is een vertaling gemaakt van de kaart met de verkeersplanologische functies naar een categorisering in wegcategorieën.

De mogelijkheid om de wegencategorisering ook in de praktijk te realiseren wordt planologisch gewaarborgd door bebouwingsvrije zones. Binnen deze zones mogen in beginsel geen onomkeerbare ontwikkelingen plaatsvinden.

Beleidsplan Verkeersveiligheid 2010-2020

In oktober 2010 is het Zeeuws Beleidsplan Verkeersveiligheid 2010-2020 vastgesteld, met als ambitie: op weg naar 0 vermijdbare verkeersslachtoffers. De daling van het aantal verkeersslachtoffers in Zeeland stagneert. Om het aantal ernstige verkeersslachtoffers tot 0 te reduceren is het Manifest verkeersveiligheid ondertekend door de wegbeheerders in Zeeland. Hierin is afgesproken om te komen tot maatregelpakketten om het Zeeuwse wegennet veiliger te maken.

Wegenbeleidsplan waterschap Scheldestromen 2011

Verkeersveiligheid, Bereikbaarheid en Berijdbaarheid blijven de hoofdthema's voor het wegenbeleid van het waterschap. Voor de weginrichting streeft het waterschap naar een uniforme inrichting. Gemotiveerde afwijkingen vanwege fysieke omstandigheden blijven wel mogelijk.

Regionale samenwerking en afstemming van beheer en onderhoud met de andere wegbeheerders in het gebied staan centraal. In de afstemming tussen ruimtelijke ordening en verkeersinfrastructuur gaat het waterschap een actievere rol spelen. Duurzaam beheer komt tot uiting in ontwerp, wijze van inrichting, keuze voor materialen en milieu- en natuurvriendelijk beheer. Landschappelijke, natuurwetenschappelijke en cultuurhistorische waarden worden mede uit maatschappelijk oogpunt behouden en waar mogelijk bevorderd. Het wegbeheer wordt uitgeoefend tegen de laagst mogelijke maatschappelijke kosten.

Het waterschap heeft de volgende streefbeelden en functie-eisen geformuleerd:

1. Aan de landelijke opgaven voor verkeersveiligheid zal naar evenredigheid een bijdrage worden geleverd.
2. Ten behoeve van eenduidigheid in uitvoering en maatwerk voor de inrichting zal een herijking van de wegategorisering plaatsvinden.
3. De inrichting volgens categorisering zal o.a. inhouden het aanbrengen van de EHK en de aanleg van fietspaden. Op basis van de wegingsystematiek zullen inrichtingsmaatregelen worden geprioriteerd.
4. Het huidige kwaliteitsniveau van de wegen wordt in principe gehandhaafd.
5. Gestreefd wordt naar een gebruik van de wegen overeenkomstig de categorisering. Routenetwerken worden geanalyseerd en geëvalueerd. Op grond van deze analyses kunnen ontbrekende schakels – m.n. in het fietsroutenetwerk - worden aangelegd.
6. Voor de bermen is het uitgangspunt goed onderhouden/verkeersveilige bermen. Bebakening wordt effectief en terughoudend toegepast. Bij de keuze voor nieuw aan te brengen of te vervangen beplanting wordt gekozen voor soorten die bijdragen aan de verkeersveiligheid en relatief onderhoudsarm zijn (functioneel groen).
7. De aan het wegbeheer gerelateerde kunstwerken worden geïnventariseerd, waarna een plan van aanpak wordt opgesteld voor structurele investeringen en onderhoud.
8. De bestrijding van gladheid op en vervuiling van wegen wordt geëvalueerd.
9. Bij aanleg en onderhoud wordt gestreefd naar de toepassing van duurzame en milieuvriendelijke materialen en methoden, overeenkomstig de geldende regels en wetgeving.
10. Bij aanleg en onderhoud wordt ook rekening gehouden met de omgeving.
11. Samenwerking en afstemming worden voortgezet en zo nodig geïntensiveerd. Ten behoeve van de afstemming tussen de ruimtelijke ordening en de verkeersontsluiting zal de Wegentoets verder worden ontwikkeld.
12. Voor subsidies/bijdragen van projecten worden medefinanciers gezocht.

Mobiliteitsplan 2011-2015 (Gemeente Noord-Beveland)

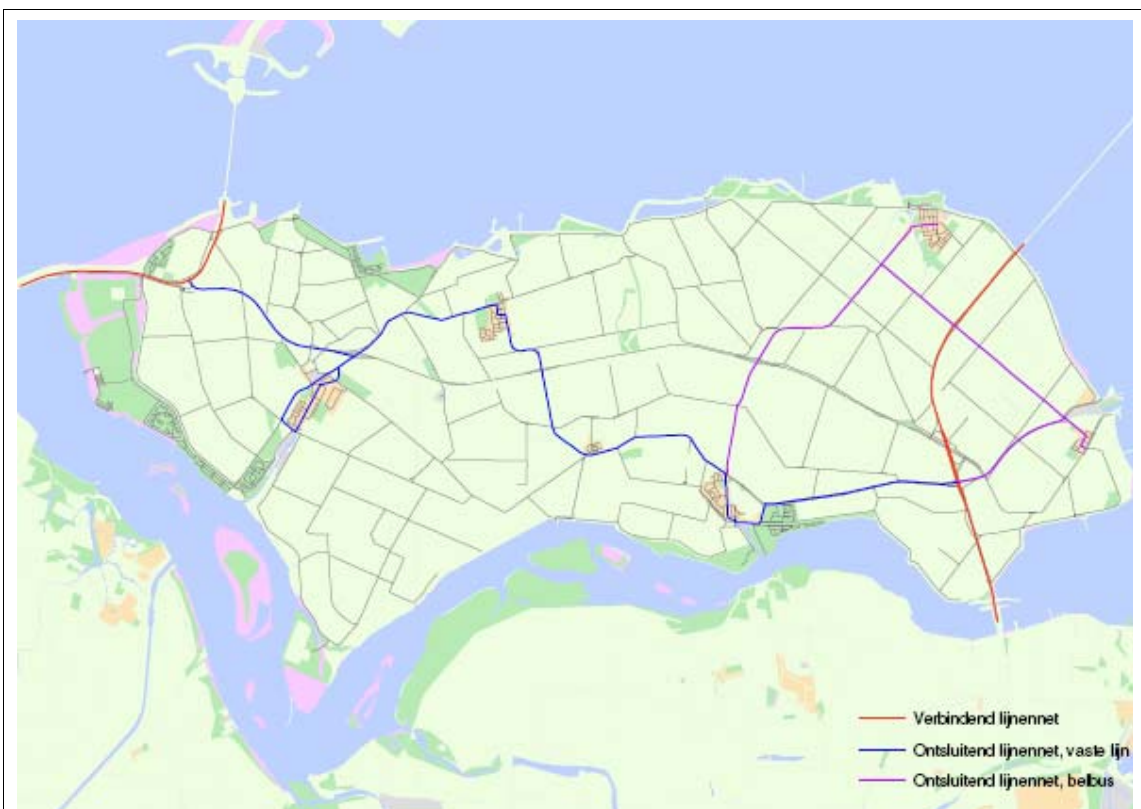
De gemeente Noord-Beveland heeft met het opstellen van het Mobiliteitsplan tot doel om een toetsingskader te bieden voor alle verkeers- en vervoersvraagstukken in de gemeente. Door het leggen van accenten op de verschillende vervoerwijzen, kunnen er op basis van deze visie belangenafwegingen worden gemaakt en verkeersmaatregelen worden bepaald.

In dit document zijn de hoofdlijnen van het verkeers- en vervoerbeleid voor de periode 2011 – 2015 verwoord. De hoofddoelstelling van het Mobiliteitsplan luidt:

'Het zorgdragen voor een betrouwbare bereikbaarheid ten behoeve van het sociaal en economisch functioneren van de gemeente Noord-Beveland, rekening houdend met de aspecten verkeersveiligheid en leefbaarheid.'

Openbaar vervoer

De wensstructuur in onderstaande figuur is afkomstig uit het mobiliteitsplan 2006. Aan deze wensstructuur is niets gewijzigd. De gemeente Noord – Beveland heeft als doel om elke kern van openbaar en sociaal maatschappelijk vervoer te voorzien (ook in de avond). Alle haltes zijn inmiddels toegankelijk gemaakt.

Figuur 19: Wensbeeld openbaar vervoer

Fiets

Gezien het toeristische karakter van Noord-Beveland is fietsen erg belangrijk. Dit past binnen de gebiedsprofielen van de provincie. De gemeente wil het fietsen daarom stimuleren en heeft de volgende speerpunten geformuleerd:

- Veilige fietsverbindingen tussen alle kernen door middel van vrijliggende fietspaden.
- Fietsstroken op de belangrijkste wegen in de kernen.

3.10 Milieu

3.10.1 BESCHRIJVING

Milieuhinder bedrijven en inrichtingen

In het buitengebied van Noord-Beveland is een drietal bedrijven/inrichtingen met een bovengemiddelde milieubelasting aanwezig. Zo heeft de groenvoederdrogerij bij Kortgene zowel een geluids- als een geurzoning. De rioolwaterzuiveringsinstallatie Bosdijk van het waterschap heeft een geurzoning en het haventerrein in Kats heeft een geluidszoning.

Agrarische bedrijven hebben slechts een beperkte milieubelasting. Het gaat daarbij met name om geur (veehouderij, mestopslag) en risico (spuitzones boomgaarden).

Luchtvaart

Hoewel het Vliegveld Midden Zeeland niet op Noord-Beveland ligt is de luchtvaartverkeerszone wel over een punt van Noord-Beveland (ter hoogte van de Goudplaat) gelegen.

3.10.2 BELEIDSKADERS

Milieu

Besluit landbouw

Het Besluit landbouw milieubeheer bevat algemene regels voor melkrundveehouderijen, akker- of tuinbouwbedrijven met open grondteelt, gemechaniseerde loonbedrijven,

witloftrekkerijen, teeltbedrijven met paddestoelen, paardenhouderijen, kinderboerderijen, kleinschalige veehouderijen, spoelbassins en opslagen van vaste mest. Voor bedrijven waarop het Besluit landbouw van toepassing is, is geen aparte omgevingsvergunning voor de activiteit milieu meer nodig. Wel moet er voor deze bedrijven of een wijziging daarvan een melding bij het bevoegd gezag worden ingediend.

Het Besluit landbouw milieubeheer, het Besluit glastuinbouw, het Besluit mestbassins milieubeheer, het Lozingenbesluit Bodembescherming voor zover het agrarische activiteiten betreft én het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij zullen op termijn worden samengevoegd tot één Landbouw-amvb: het Besluit landbouwactiviteiten.

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

In het Omgevingsplan Zeeland 2012-2018 is het milieubeleid van de provincie Zeeland vastgelegd. Bij milieukwaliteit gaat het vooral om bewaken van een optimale scheiding van woningen en bedrijven die geluid produceren, veiligheidsrisico's geven of verontreinigingen uitstoten.

Geluidhinder

Verkeerslawaai

Op 1 januari 2007 is de Wet geluidhinder (Wgh) in werking getreden. Ingevolge artikel 74 Wgh zijn in principe alle wegen gezoneerd. Uitzondering op deze regel zijn wegen waarvoor een maximumsnelheid van 30 km per uur geldt en woonerven. Voor gezoneerde wegen geldt een grenswaarde van 48 dB. Deze waarde wordt berekend op basis van Lden. Als een geluidzone geheel of gedeeltelijk binnen het plangebied valt, moet bij de voorbereiding van een bestemmingsplan, conform artikel 77 Wgh, akoestisch onderzoek worden verricht naar de geluidsbelasting op nieuwe woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen binnen die geluidzone. Dit heeft echter slechts betrekking op nieuwe ontwikkelingen die binnen 10 jaar worden voorzien. In dit bestemmingsplan zijn geen locaties opgenomen waar eventuele nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen kunnen worden geprojecteerd. Ook is niet voorzien in de aanleg van nieuwe wegen. Er is ten behoeve van het bestemmingsplan dan ook geen akoestisch onderzoek uitgevoerd. Op het moment dat er zich nieuwe ontwikkelingen voordoen, die met bijvoorbeeld een afwijkings- of wijzigingsprocedure tot stand kunnen komen, kan dit slechts als er geen milieuhygiënische belemmeringen zijn. Alsdan vindt zonodig een akoestisch onderzoek plaats.

Industrielawaai

Naast geluidhinder veroorzaakt door het verkeer is er het industrielawaai. In het plangebied komt dit voor in de omgeving van haventerrein Kats en de groenvoederdrogerij bij Kortgene. De realisatie van geluidsgevoelige bestemmingen is hier ingevolge de Wgh uitsluitend toegestaan indien aangetoond wordt dat de geluidbelasting niet hoger zal zijn dan de geldende voorkeursgrenswaarde of een verkregen hogere grenswaarde.

Vliegverkeerslawaai

Op grond van de Luchtvaartwet is rondom het luchtvaartterrein Midden-Zeeland een geluidzone vastgesteld, waarbuiten de geluidsbelasting door landende en opstijgende vliegtuigen de grenswaarde van 57 respectievelijk 47 dB(A) niet mag overschrijden. Deze geluidzone is vastgesteld op basis van 45.000 vliegtuigbewegingen per jaar in 2010. Met een combinatie van preventieve en repressieve instrumenten wordt beoogd

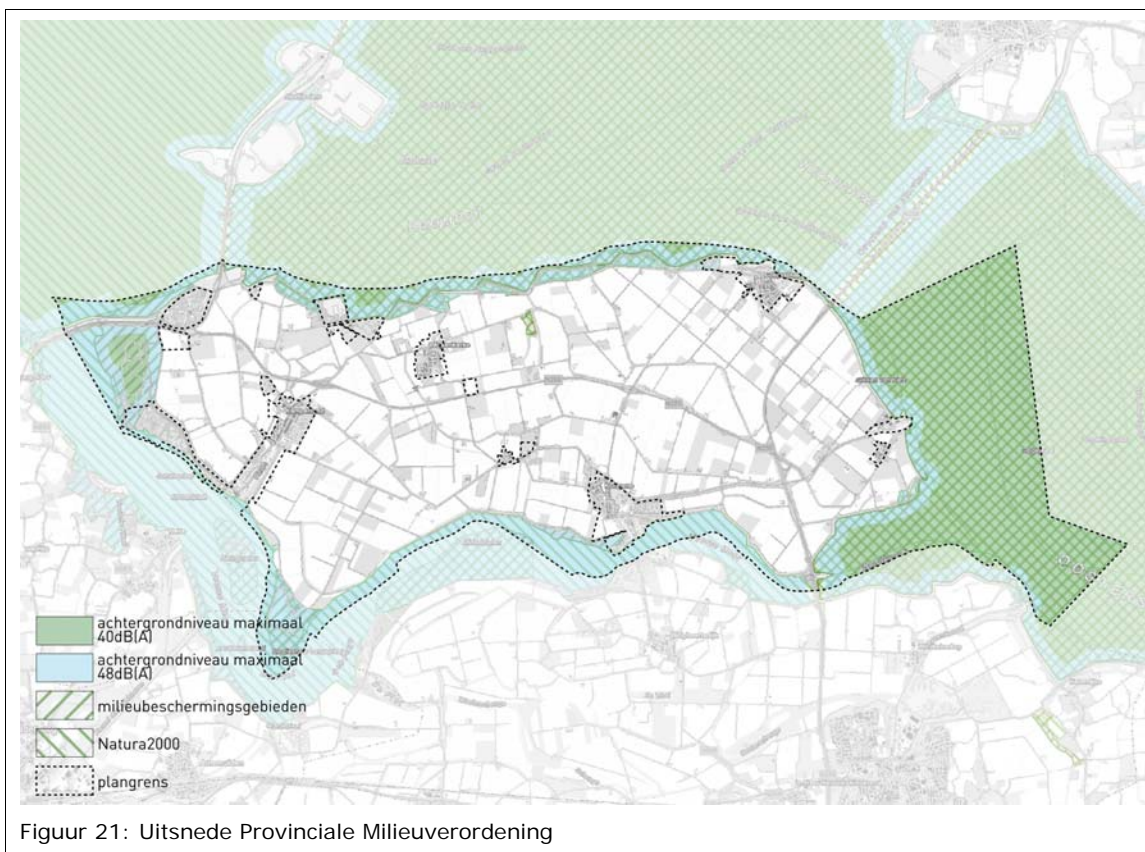
overschrijding van de vastgestelde grenswaarden buiten de geluidszone te voorkomen en vermijdbare hinder te beperken. Tevens is ter plaatse van de zone luchtvaartverkeer de realisatie van geluidsgevoelige bestemmingen uitsluitend toegestaan indien aangetoond wordt dat de geluidbelasting niet hoger zal zijn dan de geldende voorkeursgrenswaarde of een verkregen hogere grenswaarde.

Provinciale milieuverordening Zeeland

In figuur 21 is een weergave gegeven van de milieubeschermingsgebieden die in de Provinciale milieuverordening Zeeland (laatste wijziging juli 2010) zijn aangewezen. In deze gebieden gelden restricties ten aanzien van gedragingen en activiteiten en zijn richtwaarden voor het maximaal toegestane geluid vastgesteld.

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

De Provincie Zeeland voorkomt, daar waar doelmatig, geluidshinder afkomstig van provinciale wegen en de bedrijven waarvoor de Provincie bevoegd gezag is op basis van de Wet milieubeheer. Daarnaast zorgt de Provincie voor vastleggen en monitoren van geluidsruimte voor regionale industrieterreinen en het behouden van stilte in milieubeschermingsgebieden zonder bedrijvigheid onnodig te belemmeren.

Figuur 21: Uitsnede Provinciale Milieuverordening

De Provincie is op twee fronten actief op het gebied van geluid. Het eerste front heeft betrekking op het bestrijden en reguleren van teveel geluid. Dit gaat vooral om geluid afkomstig van provinciale en rijkswegen, regionale industrieterreinen, individuele bedrijven waarvoor de Provincie bevoegd gezag is of een verklaring van geen bedenkingen afgeeft en lawaisportterreinen.

- In 2012 moet vanuit Europese regelgeving door de Provincie Zeeland voor 120 kilometer provinciale weg een geluidbelastingkaart worden opgesteld. De geluidsgrens waarboven de Provincie maatregelen gaat onderzoeken om het geluidsniveau te reduceren, de zogenaamde plandrempel, wordt vastgesteld op 65 dB. De maatregelen worden opgenomen in een actieplan.
- De Wet geluidhinder kent voor de verdeling van de geluidruimte op de regionale industrieterreinen een systeem van 'wie het eerst komt, het eerst maalt'. Dit systeem biedt voor bedrijven onvoldoende zekerheid dat zij een gewenste activiteit ook daadwerkelijk kunnen uitvoeren. Om deze reden stelt de Provincie beleidsregels op voor de verdeling van het geluid op de in de Provinciale Milieuverordening (PMV) aangewezen regionale industrieterreinen. Voor de industrieterreinen waar deze beleidsregels nog niet zijn opgesteld worden zij de komende periode opgesteld.

Het tweede front waar de Provincie actief is daar waar mensen willen recreëren. Zeeland is een Provincie met veel recreatie en mensen willen daar zoveel mogelijk rust ervaren. Daarom maakt de Provincie beleid voor de integrale milieubeschermingsgebieden en bij recreatieterreinen. Voor recreatiewoningen en kampeertreinen worden vanuit de Wet geluidhinder en de Wet milieubeheer dezelfde normen gehanteerd als bij gewone woningen of woonwagenterreinen. Hierop zijn twee uitzonderingen namelijk hotels en minicampings. Unieke plekken in het landschap, waar rust en stilte centraal staan, worden beschermd. Dit zijn de Milieubeschermingsgebieden.

Geurhinder

Het landelijk geurbeleid is verwoord in de brief van de minister van VROM van 30 juni 1995, en als zodanig vastgelegd in de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR). Het algemene uitgangspunt van het geurbeleid is het voorkomen van (nieuwe) hinder. Dit uitgangspunt vormt samen met het toepassen van de beste beschikbare technieken (BBT) de kern van het geurbeleid. Indien (nieuwe) geurhinder niet kan worden voorkomen, dient deze hinder zich in ieder geval te beperken tot het voor de concrete situatie acceptabele geurhinderniveau. Dit acceptabele niveau dient door de lokale overheid te worden vastgesteld. Bij het vaststellen van het acceptabele hinderniveau kan rekening worden gehouden met lokale en economische factoren, alsmede de aard van de geur.

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is op 1 januari 2007 in werking getreden en vormt het nieuwe beoordelingskader voor stank uit de veehouderij. Volgens de Wgv moet er een ruimtelijke scheiding zijn tussen veehouderij en geurgevoelig object. De Wet geurhinder en veehouderij geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object, bijvoorbeeld een woning. De normen in de Wgv zijn onder andere afhankelijk van het type geurgevoelig object en of het dieren betreft met of zonder een geuremissie. De geurbelasting wordt berekend en getoetst met een verspreidingsmodel. Gemeenten hebben meer beleidsvrijheid gekregen, doordat ze desgewenst zelf een andere norm mogen stellen dan in de Wgv is opgenomen. In de Wgv zijn voor een groot aantal diersoorten geuremissiefactoren opgenomen. In de Wgv zijn echter niet voor alle diersoorten geuremissiefactoren opgenomen. Voorbeelden hiervan zijn melkrundvee en paarden. Volgens de Wgv geldt hiervoor een vaste afstand van minimaal 50 meter voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom.

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

Geurhinder kan de leefomgevingskwaliteit nadelig beïnvloeden. De Provincie kan de geurhinder veroorzaakt door bedrijven waarvoor zij bevoegd gezag is of een deelbevoegdheid heeft, aanpakken. Daarnaast is de Provincie bevoegd gezag voor enkele grote intensieve veehouderijen.

Voor situaties waar sprake is van geuroverlast zal de Provincie via maatregelen bij de bron de overlast terugdringen. Voor de intensieve veehouderij past de Provincie de standaardnormen uit de Wet geurhinder en veehouderij toe. Nieuwe situaties van geuroverlast dienen voorkomen te worden door in de planvorming rekening te houden met geurhinder via het ruimtelijk spoor en/of via maatregelen bij de bron.

Voor de vergunningverlening en beoordeling van ruimtelijke plannen is een handreiking als hulpmiddel opgesteld (titel: 'Alle neuzen dezelfde kant op'). Voor de invulling van het acceptabel hinderniveau en voor een goede afstemming met het ruimtelijk beleid hanteert de Provincie een toetsingskader waarbij de hinderlijkheid, de tijd en aard van de bestemming worden meegewogen.

Bij het opstellen van bestemmingsplannen wordt op twee manieren rekening gehouden met geurhinder:

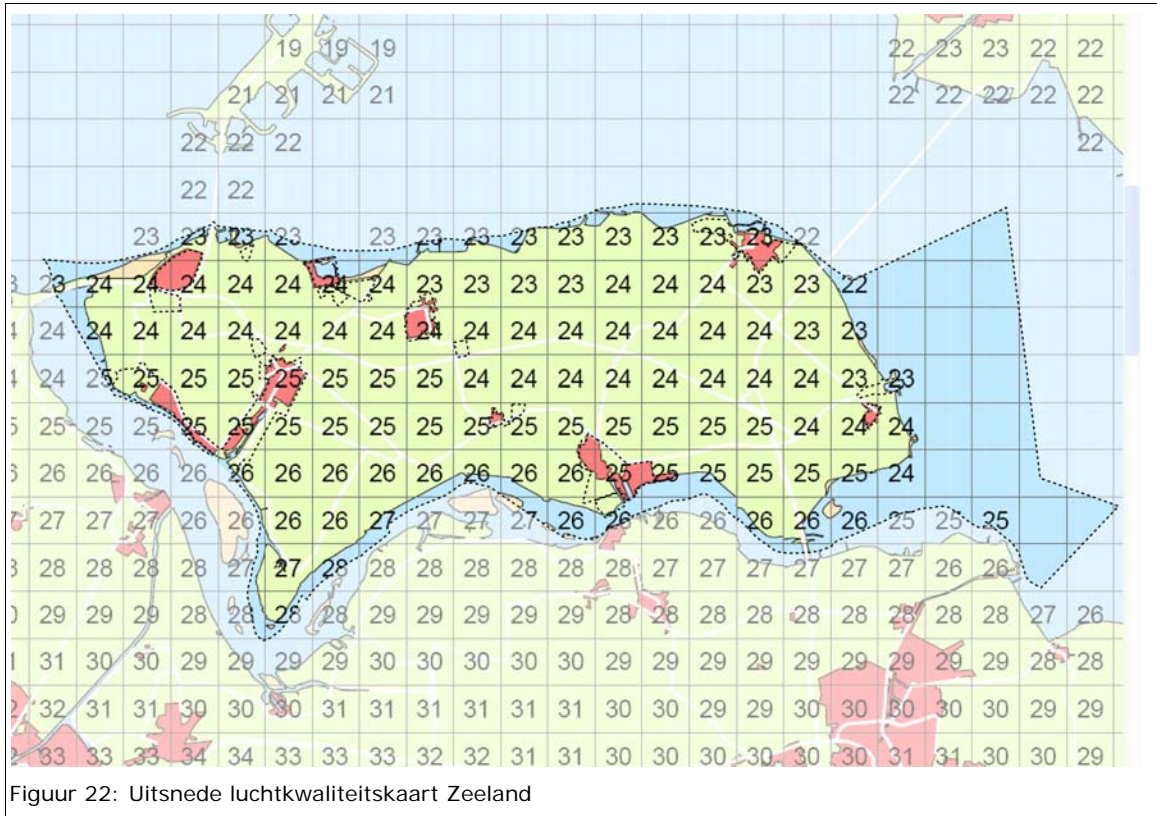
1. In de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' uit 2009 worden indicatieve afstanden tussen woningen en diverse bedrijfsactiviteiten gegeven;
2. Indien een geurcontour beschikbaar is, is maatwerk mogelijk en kan deze worden gebruikt.

Luchtkwaliteit

Voor het onderhavige bestemmingsplan hoeft in het kader van een 'goede ruimtelijke ordening' geen luchtkwaliteitsberekening te worden uitgevoerd aangezien het plan 'Landelijk gebied Noord-Beveland' overwegend een beheersplan is.

Door middel van de Luchtkwaliteitskaart Zeeland is overigens wel nagegaan wat de luchtkwaliteit binnen de gemeente Noord-Beveland is. Uit de luchtkwaliteitskaart van provincie Zeeland, weergegeven in figuur 22 blijkt dat het jaarlijkse aantal overschrijdingen van de grenswaarde PM10, ijkpunt 2010, ter plaatse van het plangebied ver onder de wettelijke hoeveelheid van 35 dagen blijft. Het getal in deze figuur, maximaal 28, mag conform de Wet luchtkwaliteit worden verminderd met de zeezoutaftrek, zodat het aantal overschrijdingsdagen uitkomt op 24. Uit de Luchtkwaliteitskaart Zeeland blijkt dus dat in het plangebied van dit bestemmingsplan geen overschrijdingen van deze grenswaarde voorkomen. Tevens worden in dit bestemmingsplan geen ontwikkelingen voorzien die zouden kunnen leiden tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. Het aspect luchtkwaliteit vormt om die reden geen belemmering.

In het Omgevingsplan Zeeland 2012-2018 stelt de provincie zich als doel dat het provinciaal grondgebied voldoet aan de wettelijk vastgelegde grenswaarden.

3.11 Externe veiligheid

3.11.1 BESCHRIJVING

In het buitengebied komen veelal agrarische bedrijven voor. Een deel van deze bedrijven heeft propaantanks op het erf. Deze hebben tot een bepaalde grootte in het kader van externe veiligheid een zonering tot op de perceelsgrens, uitgezonderd ter plaatse van Roompot Beach Resort. Hier zijn drie opslagtanks met propaan aanwezig waardoor de zonering de perceelsgrens overschrijdt.

Op Oud Kortgenedijk 1 (CZAV) vindt gewasbeschermingsmiddelenopslag plaats. Grote inrichtingen komen in het plangebied niet voor, uitgezonderd de lpg-pomp bij het tankstation aan de 1^e Deltaweg in Kats.

De provinciale wegen in Noord-Beveland, de N57, de N256 en de N255 zijn aangewezen als routes voor gevaarlijke stoffen.

3.11.2 BELEIDSKADER

Externe Veiligheid

Wet milieubeheer

Bedrijven hebben een milieuvergunning nodig als ze gevaarlijke stoffen willen gebruiken of opslaan. De Wet milieubeheer bepaalt aan welke voorwaarden een bedrijf moet voldoen om een vergunning te krijgen. Het gemeentebestuur of het provinciebestuur, afhankelijk van de 'zwaarte' van het bedrijf, geeft deze vergunning af. Wanneer

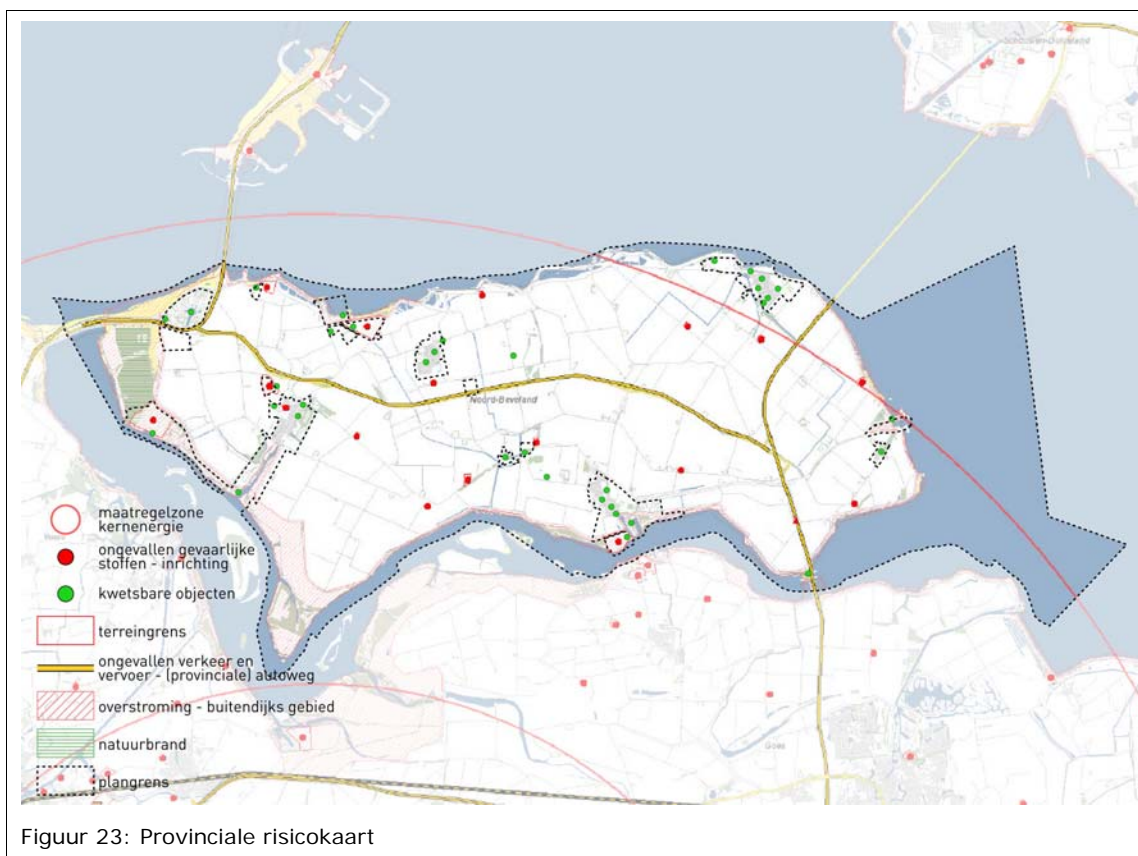
vergunning is verleend, controleert de gemeente of de provincie of het bedrijf zich houdt aan de voorschriften in de vergunning.

In ruimtelijke plannen dient ten aanzien van externe veiligheid naar verschillende aspecten te worden gekeken, namelijk:

- bedrijven waar opslag, gebruik en/of productie van gevaarlijke stoffen plaatsvindt of waar zich installaties bevinden waaraan risico's zijn verbonden waardoor effecten van ongevallen buiten het terrein van de inrichting merkbaar zijn;
- vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor, het water of door leidingen.

In het plangebied zijn diverse risicobronnen aanwezig (LPG-tankstation, opslag van propaan, vervoer gevaarlijke stoffen). In het externe veiligheidsbeleid wordt doorgaans onderscheid gemaakt tussen het plaatsgebondenrisico (PR) en het groepsrisico (GR). Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas.

Het GR drukt de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal een bepaalde omvang overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen.

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Op 27 oktober 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) in werking getreden. Het besluit geeft een wettelijke grondslag aan het externe veiligheidsbeleid rondom risicovolle inrichtingen. Het doel van het besluit is de risico's waaraan burgers in

hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Op basis van het Bevi geldt voor het PR rondom een risicovolle inrichting een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten. Beide liggen op een niveau van 10-6 per jaar. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet aan deze normen worden voldaan. Een LPG-tankstation is een categoriale inrichting waarop het Bevi van toepassing is. LPG-tankstations zijn aangewezen als categorieën van gevallen waarop de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) van toepassing is. Opslag van propaan in hoeveelheden groter dan 13 m³ valt eveneens onder de werking van het Bevi. Inrichtingen waar ten hoogste 13 m³ propaan in ten hoogste twee bovengrondse opslagtanks wordt opgeslagen vallen binnen de werkingsfeer van het Besluit algemene inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit). Het Bevi bevat geen norm voor het GR; wel geldt op basis van het Bevi een verantwoordingsplicht voor het GR in het invloedsgebied rondom de inrichting. De in het externe veiligheidsbeleid gehanteerde norm voor het groepsrisico geldt daarbij als buitenwettelijke oriëntatiewaarde. Voor het GR geldt:

- 10-5 voor een ongeval met meer dan 10 dodelijke slachtoffers;
- 10-7 voor een ongeval met meer dan 100 dodelijke slachtoffers;
- 10-9 voor een ongeval met meer dan 1000 dodelijke slachtoffers;
- enzovoort (een rechte lijn door deze punten bepaalt de norm).

Beleidsvisie Externe Veiligheid

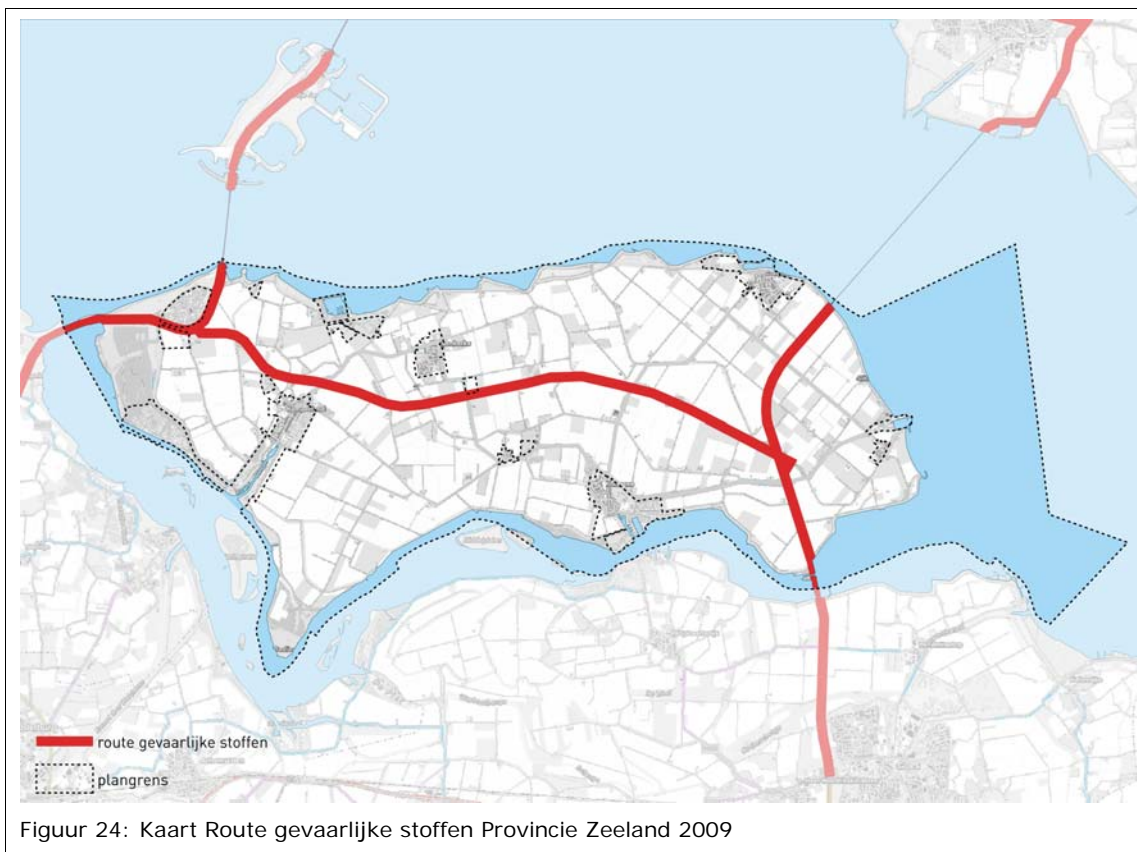
Op grond van de provinciale beleidsvisie Externe Veiligheid (mei 2005) is bij ruimtelijke plannen geen uitgebreide verantwoording van het groepsrisico noodzakelijk wanneer:

- a. de geplande (kwetsbare) objecten buiten het invloedsgebied liggen (dan is er geen groepsrisico), of;
- b. het een enkel (kwetsbaar) object in een nagenoeg maagdelijke omgeving betreft (dan is het groepsrisico zeer laag);
- c. het een enkel (kwetsbaar) object in een al zeer volle omgeving betreft, waardoor het effect op het groepsrisico marginaal is.

Pas als de risicosituatie niet voldoet aan deze voorwaarden, vereist de provincie een uitgebreide verantwoording van het groepsrisico, waarbij aandacht wordt besteed aan de criteria zelfredzaamheid, beheersbaarheid en resteffecten.

Nota risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen

Het externe veiligheidsbeleid voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is op dit moment gebaseerd op de Nota risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (de nota RNVGS). Dit beleid is verder geoperationaliseerd en verduidelijkt in de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen, Min. V&W 2004 (hierna CRNVGS) met de in december 2009 gewijzigde Circulaire vervoer gevaarlijke stoffen. Een wettelijk kader ontbreekt vooralsnog. Momenteel is een algemene maatregel van bestuur (AMvB) in voorbereiding waarin het aspect externe veiligheid langs transportroutes voor gevaarlijke stoffen wordt geregeld. Het huidige beleid uit de CRNVGS wordt in de nieuwe AMvB wettelijk verankerd.

LPG en Propaan

In het plangebied is een LPG-tankstation (BP de Zandkreek, aan de 1e Deltaweg in Kats) aanwezig. Op de risicokaart Zeeland (figuur 23) is het te verplaatsen tankstation aangemerkt met een risicocontour 10^{-6} en de daarbij behorende afstand van 110 meter. In het bestemmingsplan is voor het nieuwe LPG-tankstation aan de 1e Deltaweg een juridisch-planologische regeling opgenomen. Binnen het PR en het invloedsgebied voor het GR van de LPG-tankstations worden in het kader van voorliggende bestemmingsplan geen nieuwe kwetsbare dan wel beperkt kwetsbare objecten toegestaan.

Daarnaast is in het plangebied een aantal opslagplaatsen voor propaan aanwezig. De aan te houden afstanden voor het PR liggen niet buiten de perceelsgrenzen (uitgezonderd één situatie) van de inrichtingen en worden dan ook niet meegenomen in het bestemmingsplan. Ter plaatse van het recreatiepark Roompot Beach Resort zijn drie opslagtanks met propaan aanwezig (twee tanks van 8 m^3 en een tank van 18 m^3). De effectafstanden (gewond en dodelijk) bij een calamiteit met de propaanopslag/lossing vallen voor een beperkt deel over het plangebied van het onderhavige bestemmingsplan, waaronder het strandje ten oosten van de Sophiahaven. De gemeente gaat er vanuit dat de effectafstand in de praktijk aanmerkelijk kleiner zal zijn door de aanwezigheid van de hoge zeedijk.

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

De Provincie Zeeland richt zich op voorkomen van ongevallen door het zoveel mogelijk beperken van risico's waaraan burgers worden blootgesteld die verbonden zijn aan productie en verwerking van gevaarlijke stoffen.

Het veiligheidsbeleid volgt drie sporen:

- Brongericht beleid. Via vergunningverlening en handhaving worden de oorzaken van risico's aangepakt.
- Omgevingsgericht beleid. Door ruimtelijke inrichtingsmaatregelen wordt gezorgd voor een zo veilig mogelijke leefsituatie. In dit beleid staat een gebiedsgerichte benadering centraal.
- Rampenbestrijding. Hierbij gaat het om voorkomen van rampen en het beperken van de gevolgen hiervan.

Overige bedrijvigheid

BRZO-Inrichtingen

In het Besluit Risico's Zware Ongevallen (BRZO) staan criteria die aangeven welke bedrijven zoveel gevaarlijke stoffen hebben dat er een risico van een zwaar ongeval bestaat. Voor deze bedrijven gelden strengere regels dan normaal. Er wordt binnen de groep BRZO-bedrijven nog onderscheid gemaakt tussen een zware en een lichtere categorie. De lichtere categorie wordt ook wel preventiebeleid zware ongevallen (PBZO) genoemd, omdat deze bedrijven een preventiebeleid moeten hebben en een veiligheidsbeheersysteem (VBS). Bedrijven van de zware categorie moeten tevens een risicoanalyse uitvoeren en een veiligheidsrapport (VR) opstellen.

Die bedrijven worden daarom ook wel VR-plichtig genoemd. Op grond van de provinciale kaart zijn in het plangebied geen BRZO bedrijven gelegen. In of in de directe omgeving van het plangebied zijn evenmin BRZO inrichtingen gelegen.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Wegen

Over Noord-Beveland lopen verschillende wegen waarover vervoer van gevaarlijke stoffen is toegestaan. Het betreft de N57, de N256 (1^e Deltaweg) en de N255 (Oost Westweg). Door het adviesbureau AVIV is in 2006 in opdracht van de provincie Zeeland een risico-inventarisatie van het transport van gevaarlijke stoffen in Zeeland opgesteld. Hierbij zijn ook de A58 en de Deltaweg beoordeeld op zowel het plaatsgebonden risico en het groepsrisico dat deze wegen met zich mee brengen.

Uit het door AVIV opgestelde rapport blijkt dat er geen plaatsgebonden en groepsrisicoknelpunten zich hierbij voordoen. Dit is tevens gebaseerd op de vervoersprognose voor 2010.

Door de Regionale Milieudienst is namens de Provincie Zeeland in januari 2011 het onderzoek 'Basisnet Weg' in Zeeland: Groepsrisicoberekeningen N57 en N59' uitgevoerd. Achterliggende gedachte van dit onderzoek is dat het Basisnet Weg (en ook het Basisnet Water) sinds 1 januari 2010 zijn opgenomen in de cRVgs waardoor in dit geval met de nieuwe vervoersaantallen (1000 wagens voor GF3) gerekend moet worden. Uit dit onderzoek naar de N59 en N57 over Schouwen-Duiveland, Noord-Beveland en Middelburg is namelijk gebleken dat er langs deze wegen nergens sprake is van een overschrijding van het groepsrisico (groepsrisico is kleiner dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde).

Waterwegen

In en nabij het plangebied is sprake van twee aangewezen vaarroutes voor het transport van gevaarlijke stoffen, namelijk het Veerse Meer en de Oosterschelde. Voor de aangewezen vaarroute gevaarlijke stoffen die loopt over het Veerse Meer blijkt uit

het rapport Basisnet water dat dit een zogeheten 'groene' route is. Dit houdt in dat hierover weinig of geen vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Ter oriëntatie: het vervoer van brandbare vloeistoffen in huidige situatie betreft minder dan 1 geladen benzinetanker of het equivalent daarvan per dag. Er is dan ook geen PR-contour aanwezig. Hieruit is tevens op te maken dat deze vaarroute geen plasbrandaandachtsgebieden heeft. Er is geen Groepsrisicoverantwoording en berekening nodig vanwege nauwelijks merkbare effecten op het Groepsrisico.

Over de Oosterschelde worden gevaarlijke stoffen per binnenvaartschip vervoerd. In de risico-inventarisatie transport gevaarlijke stoffen over water Zeeland (januari 2006) is het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Zeeuwse vaarwegen in kaart gebracht. Uit het onderzoek valt af te leiden dat zowel de 10^{-6} plaatsgebonden risicocontour als de oriënterende waarde van het groepsrisico van bovengenoemde risicobronnen in het plangebied niet worden overschreden.

Uit het rapport Basisnet Water blijkt dat in gevallen waar de dijk ver van de vaargeul afligt (Oosterschelde) er geen effect meer op de oever is, er geldt dan ter plaatse geen plas-brandaandachtsgebied op de oever. Voor de binnenvaart is een aantal berekeningen uitgevoerd met RBMII. Met deze berekeningen is aangetoond dat tot 2030 met alle denkbare ontwikkelingen geen PR- 10^{-6} -contour op de oever zal komen noch ergens een Groepsrisico knelpunt ontstaat. Een nadere Groepsrisicoverantwoording is derhalve niet nodig.

Toetskader Bluswatervoorziening en Bereikbaarheid Brandweer zeeland

Vanuit de Veiligheidsregio Zeeland is het Toetskader bluswatervoorziening en bereikbaarheid brandweer Zeeland opgesteld met als doel het eenduidig adviseren over de uitvoering van de bluswatervoorziening en bereikbaarheid binnen de gemeentegrenzen. Tot op heden bestond hiervoor geen vastgesteld beleid maar werd er gebruik gemaakt van diverse richtlijnen. Bij de ontwikkeling van een plan moeten de uitgangspunten betreffende de bereikbaarheid en de aanwezigheid van voldoende bluswaterwinplaatsen, zoals geformuleerd in het toetskader van de Veiligheidsregio Zeeland, in acht worden genomen inclusief overleg met de brandweer om overeenstemming over de thema's zelfredzaamheid en beheersbaarheid. Voor een conserverend bestemmingsplan is dit minder relevant.

3.12 Overige functies

3.12.1 BESCHRIJVING

Nieuwe economische dragers

De schaalvergroting in de landbouw in het algemeen en het vrijkomen van agrarische gebouwen in het bijzonder leiden tot aanzienlijke veranderingen op het platteland. Verbreding van de plattelandseconomie met Nieuwe Economische Dragere (NED's) is het gevolg. Op Noord-Beveland zijn inmiddels 10 NED's gerealiseerd (zie bijlage 1).

Windturbines

In het buitengebied van Noord-Beveland zijn in totaal elf windturbines aanwezig. Hiervan staan er drie bij de Jacobahaven, vijf in de Jacobapolder/Rippolder en drie aan de oostzijde van de Zeelandbrug.

Zendmasten

In het plangebied is een aantal vrijstaande zendmasten voor mobiele telecommunicatie gesitueerd.

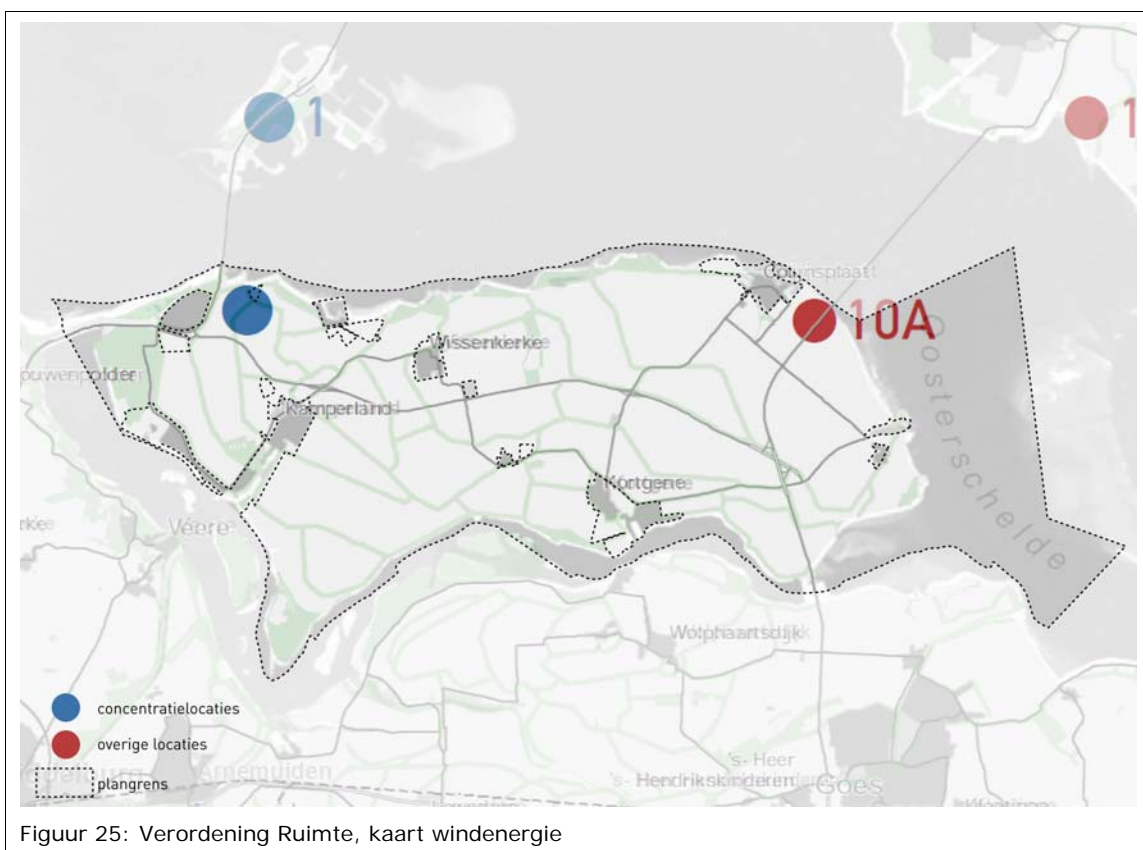
3.12.2 BELEIDSKADER

Nieuwe Economische Dragere

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

De komende generatie zal naar schatting ongeveer 40% van de agrarische ondernemers zijn agrarische activiteiten beëindigen. Herbestemming of sanering van de vrijkomende agrarische bedrijfsgebouwen is noodzakelijk om verpaupering te voorkomen. Nieuwe economische dragere leveren een bijdrage aan behoud van de vitaliteit van het landelijk gebied.

De Provincie streeft naar voldoende ruimte voor nieuwe en uitbreiding van bestaande niet-agrarische en semi agrarische activiteiten in het landelijk gebied. Voorwaarde is dat deze activiteiten qua aard, schaal, omvang en verkeersaantrekkende werking passen in het landelijk gebied. Bovendien wil de Provincie verstening van het landelijk gebied tegengaan. Een nieuwe activiteit dient daarom een bijdrage te leveren aan de herbestemming of sanering van vrijkomende (agrarische) bebouwing en het behoud van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing. Wat in het landelijk gebied wordt gerealiseerd wordt echter niet in de kern of op een bedrijventerrein gerealiseerd. Dit vraagt om afstemming van de ontwikkelingsmogelijkheden in het landelijk gebied en de mogelijkheden in of aansluitend aan de kernen.

Windturbines

Omgevingsplan Zeeland 2012-2018

De Provincie heeft locaties aangewezen voor windmolenparken bij de Oosterscheldekering, Sloegebied, Kreekraksluizen/Schelde Rijnkanaal en Kanaalzone.

Windenergieprojecten kunnen gerealiseerd worden op benoemde 'concentratiegebieden' en 'overige locaties'. Deze locaties zijn limitatief weergegeven (zie figuur 25). Als concentratiegebieden (en sublocaties) is gekozen voor grootschalige industriegebieden en grote infrastructurele werken. Op de overige locaties is vervanging van de huidige windturbines door hogere toegestaan, maar het aantal windmolens mag niet toenemen. Voor bestaande locaties, die veelal voor 1999 zijn gerealiseerd en die niet als overige locatie of concentratielocatie zijn benoemd, is opschaling en uitbreiding met grootschalige windturbines niet mogelijk. Wel is vernieuwing toegestaan en bestaande rechten op deze locaties worden gerespecteerd. Plaatsing van windmolens hoger dan 20m is op land buiten de genoemde locaties niet mogelijk.

Het maatwerk bij windenergieprojecten wordt aan de gemeenten overgelaten. Het provinciaal beleid kent geen bepalingen ten aanzien van masthoogtes, rotordiameters of het aantal te plaatsen turbines. Wel stelt de Provincie eisen aan de plaatsing van windturbines uit een oogpunt van veiligheid.

Het plaatsen van turbines op gebouwen en turbines met een tiphoogte tot 20 meter is primair een zaak van de gemeenten. Deze turbines genereren vermogen dat is bedoeld voor zogenaamde energieopwekking achter de meter en telt niet mee bij het realiseren van de provinciale doelstelling. In 2004 is voor deze categorie turbines in gezamenlijk overleg tussen gemeenten en Provincie een beleidsvisie opgesteld. Deze kan als leidraad dienen.

Verordening Ruimte Provincie Zeeland (28 september 2012)

In artikel 2.4 van de Verordening is het concentratiebeleid voor windenergie neergelegd. De provincie wil de ontwikkeling van windenergie stimuleren. Vanuit de gedachte van de kwetsbaarheid van het landschap wordt ingezet op concentratie in globaal in het Omgevingsplan aangeduide gebieden (locaties). Het maatwerk voor de begrenzing en de invulling van deze locaties wordt aan de gemeenten overgelaten. In een bestemmingsplan worden nieuwe windturbines, met een hogere tiphoogte dan 20 meter, niet toegelaten, uitgezonderd ter plaatse van de in deze verordening globaal aangegeven concentratielocaties.

Dit beleid betekent dat buiten de concentratielocaties geen ruimte wordt geboden voor uitbreiding en opschaling (vervanging van kleine turbines door hogere turbines met meer vermogen).

Voor de overige locaties geldt dat uitbreiding van het aantal turbines (nadat de bestemming is verwezenlijkt) niet mogelijk is. Opschaling (vervanging van bestaande door hogere turbines) is op grond van het provinciale beleid voor deze locaties mogelijk.

4 VISIE OP HET PLANGEBIED

In dit hoofdstuk is op hoofdlijnen de gemeentelijke beleidsvisie verwoord voor het landelijk gebied en de diverse functies die daar voorkomen. Voor enkele functies is geen specifiek beleid geformuleerd, omdat het beleidskader van andere overheden als uitgangspunt wordt genomen (zie hoofdstuk 3).

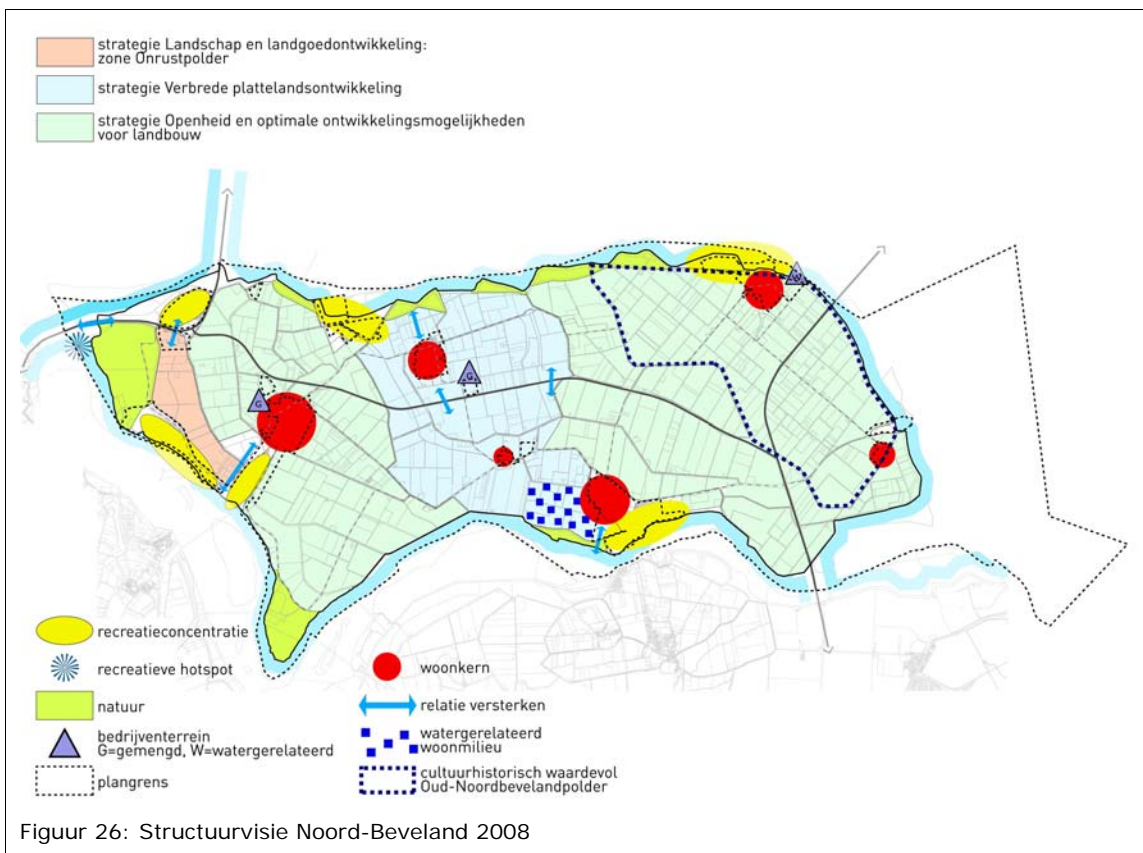
4.1 Algemeen ruimtelijk beleid

Bestemmingsplan Landelijk gebied

Het geldende bestemmingsplan Landelijk Gebied (1998) vormt een belangrijk vertrekpunt voor dit bestemmingsplan. De opzet en systematiek van het plan blijven in grote lijnen gehandhaafd. Naar aanleiding van het beleid dat op de verschillende overheidsniveaus is ontwikkeld, is het bestemmingsplan geactualiseerd.

Structuurvisie Noord-Beveland

In deze Structuurvisie uit 2008 (figuur 26) is het te voeren ruimtelijk beleid voor Noord-Beveland voor middellange en lange termijn uiteengezet.

In de Structuurvisie worden twee centrale beleidsdoelen gehanteerd:

1. Noord-Beveland dient zich zodanig te ontwikkelen dat er sprake is van een versterking van de identiteit. De identiteit wordt gevormd door verscheidenheid.
2. Noord-Beveland beschikt over een aantal basiskwaliteiten waarmee zij zich blijvend kan onderscheiden. De basiskwaliteiten worden bepaald door de bestaande landschappelijke structuur en kan worden samengevat met de begrippen, ruimte, schaal, openheid en rust. Behoud van deze basiskwaliteiten betekent dat het beleid gericht dient te zijn op het stimuleren van kwalitatieve ontwikkelingen en het beheersen van kwantitatieve ontwikkelingen.

4.2 Natuur, landschap en cultuurhistorie

Natuur en landschap vormen onverminderd de belangrijkste dragers voor de beleving van het eiland en zijn leidend voor toekomstige ontwikkelingen.

Natuur

Behoud van de actuele natuurwaarden is uitgangspunt. Daarnaast wordt ernaar gestreefd om de natuur meer onder de aandacht te brengen van de recreant, ter versterking van de omgevingsbeleving. De gemeente streeft naar:

- het behouden en versterken van natuurwaarden. Vooral het Oosterscheldegebied vertegenwoordigt unieke natuurwaarden. Daarnaast liggen de belangrijkste natuurwaarden langs de randen van Noord-Beveland. In het middengebied is het Bokkegat waardevol;
- versterking van natte infrastructuur (langs kreken en waterlopen) en droge infrastructuur (dijken en wegbermen). Hierdoor zullen, variërend in omvang en inrichting, ecologische verbindingen kunnen ontstaan.

Landschap

Landbouw kan worden gezien als een belangrijke hovenier van het landschap. Het landschapsbeleid is geënt op het behouden en zo mogelijk versterken van de bestaande karakteristiek. Deze bestaande karakteristiek is een basiskwaliteit. Het behoud van deze basiskwaliteit is dan ook bepalend criterium bij ruimtelijke ontwikkelingen. Belangrijke uitgangspunten zijn:

- behoud van openheid, rust en ruimte;
- behoud van de agrarische identiteit;
- afstemming van ontwikkelingen op maat, schaal en kenmerken van het landschap;
- behoud van de verscheidenheid in maatvoering;
- versterken van het historisch perspectief;
- het versterken van de verschillen in ruimtelijke oriëntatie.

Cultuurhistorie

Noord-Beveland kent veel cultuurhistorisch waardevolle elementen. Een bestemmingsplan is niet altijd het juiste instrument om deze elementen te beschermen. Dat geldt wel voor een aantal natuur- en landschapswaarden, archeologische waarden en molenbiotopen. Deze krijgen een passende bestemming in dit bestemmingsplan. Zo zijn de archeologische waarden van een dubbelbestemming voorzien. De molenbiotopen zijn middels een wro-zone op de kaart beschermd. Tot slot zijn de landschaps-en natuur-

waarden soms middels een directe bestemming, soms middels een dubbelbestemming beschermd.

4.3 Landbouw

De landbouw is vanouds een drager van het eiland, niet alleen in economische maar zeker ook in ruimtelijke zin. De landbouw wordt gezien als een goede bewaker van de ruimte, de schaal, openheid en rust. Het waarborgen van voldoende landbouwareaal voor een gezonde bedrijfsvoering wordt als een belangrijk uitgangspunt aangemerkt. Tegelijkertijd is het besef aanwezig dat de landbouw zich zal moeten blijven ontwikkelen, innoveren en waar nodig verbreden. Voor de landbouw dienen voldoende mogelijkheden geboden te worden voor innovatie.

De strategie is erop gericht om de ontwikkelingsmogelijkheden voor de landbouw primair te stellen en op een goede wijze te borgen. Daarnaast zijn nevenactiviteiten (waaronder NED's) die aan de landbouw zijn gelieerd of ten dienste staan van een versterking van de relatie extensieve recreatie – landbouw toelaatbaar.

Grondgebonden agrarische bedrijvigheid

De bestaande grootschalige landbouwstructuur binnen de gemeente wordt als een bijzondere kwaliteit gezien. Hierdoor is een relatief goede uitgangssituatie aanwezig om op het proces van schaalvergroting in te kunnen spelen. Deze kwaliteit vormt voor de gemeente reden om nieuwvestiging van agrarische bedrijven in principe uit te sluiten, uitzonderingen daargelaten.

Bouwvlakken

Als algemeen principe vanuit het oogpunt van landschappelijke kwaliteit geldt voor alle landbouwbedrijven dat bebouwing in principe op een bouwvlak van 1 hectare dient te worden geconcentreerd. Bij doorgroei van bedrijven is het mogelijk om het bouwblok te vergroten.

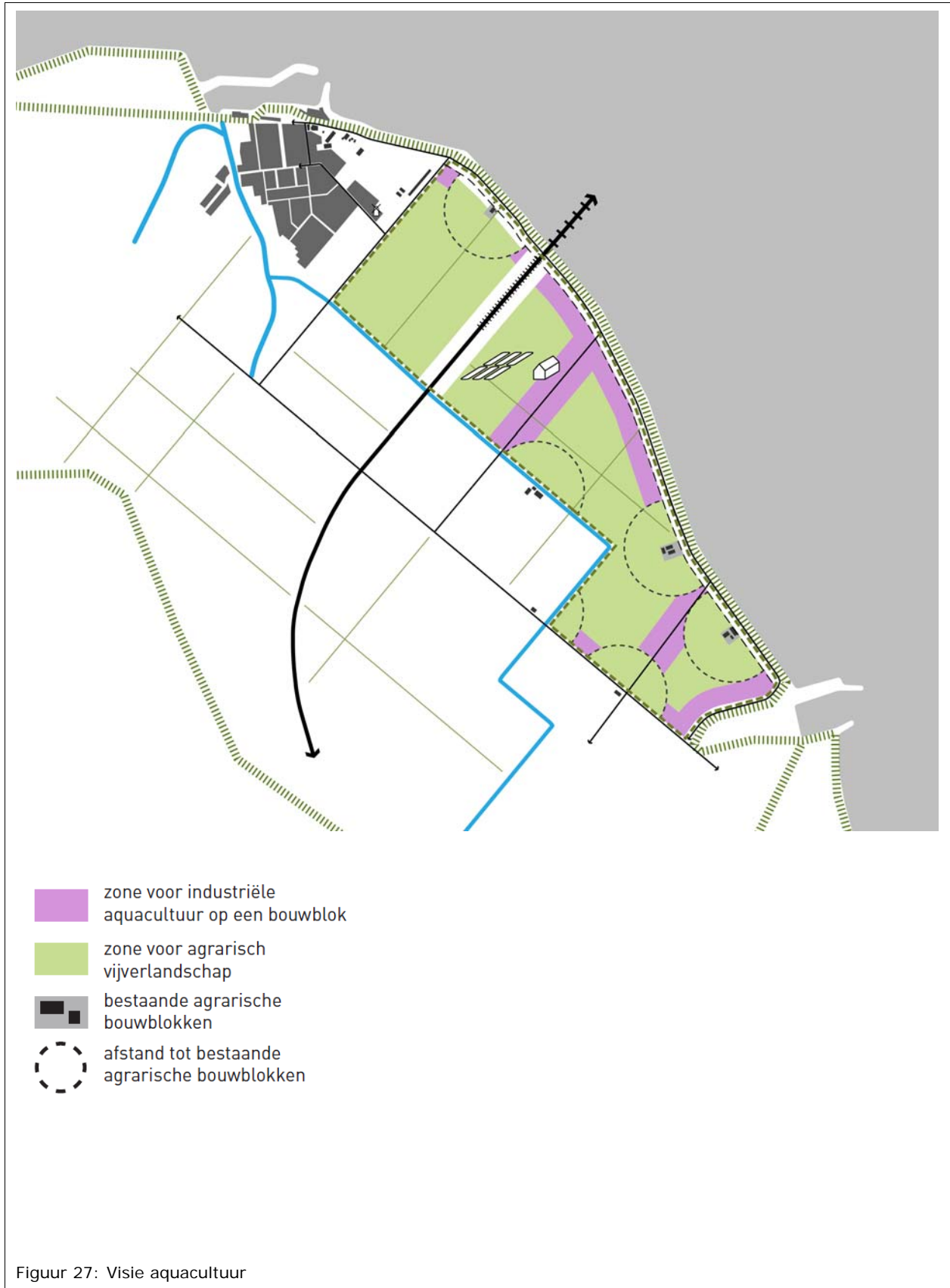
Teeltondersteunende voorzieningen

Teeltondersteunende voorzieningen kunnen breed worden toegepast, omdat het Noord-Bevelandse landschap niet bijzonder kwetsbaar is.

Bij hagelnetten en regenkappen volstaat een landschappelijke inpassing door middel van een windsingel. Permanente plastic boogkassen zijn ingrijpender voor het landschap, vandaar dat er een maximumoppervlakte geldt van 1 hectare per bedrijf.

Mestopslagplaatsen

De aanwending van dierlijke mest in de grondgebonden landbouw heeft vanuit klimaatdoelstellingen aanzienlijke voordelen. Behalve mestopslag op bedrijfsniveau kan een grootschalige regionale mestopslagplaats een belangrijke bijdrage leveren aan het verhogen van het aandeel dierlijke mest ter vervanging van chemische meststoffen. In overleg met andere overheden zal een geschikte locatie worden gezocht voor grootschalige mestopslag.

Kleine windturbines

In navolging van het provinciaal beleid wordt ruimte geboden voor één kleinschalige windturbine per agrarisch bedrijf. De maximale tiphoogte is vastgelegd op 20 meter.

Nieuwe economische dragers

Aan nieuwe economische dragers voor het buitengebied wordt ruimte geboden, mits deze niet belemmerend zijn voor de verdere ontwikkeling van de huidige agrarische functies. De verbrede plattelandsontwikkeling is belangrijk voor behoud van een sociaal-economisch draagvlak. Zie ook paragraaf 4.7.

Opvang seizoenarbeiders

Seizoensgebonden arbeidskrachten zijn arbeidskrachten die een korte periode, minder dan drie maanden, en met name tijdens de oogstperiode op een agrarisch bedrijf werkzaam zijn. Hierbij gaat het om een piekbelasting van een aantal weken per agrarisch bedrijf. Een groot deel van deze arbeidskrachten gaat na de oogstperiode weer terug naar het land van herkomst om daar bijvoorbeeld weer te gaan studeren. Het streven is om deze groep arbeidskrachten zo veel als mogelijk te huisvesten op het agrarisch bedrijf.

Voor deze seizoensgebonden arbeidsmigranten is onder andere huisvesting mogelijk op een minicamping en in een in pandige voorziening op het agrarisch bedrijf. Een ondernemer die seizoensgebonden arbeidsmigranten wil huisvesten, kan hiervoor een aanvraag indienen bij de gemeente.

Intensieve veehouderij

Afgezien van één leegstaand bedrijf komt intensieve veehouderij op Noord-Beveland niet voor. Het gemeentelijk beleid met betrekking tot intensieve veehouderij volgt het provinciale beleid. Nieuwe intensieve veehouderijen zijn daarom niet toegestaan.

Aquacultuur

Vanuit de provincie is clustering van de bedrijfsactiviteiten ten behoeve van aquacultuur gewenst. Colijnsplaat is aangewezen als een dergelijk clusteringsgebied. In een dergelijk clusteringsgebied zijn alle teeltvormen mogelijk. De gemeente heeft de begrenzing van dit cluster nader bepaald en heeft in verband daarmee een gebiedsontwikkelingsvisie opgesteld: 'Ruimtelijke Visie aquacultuur Colijnsplaat' (zie bijlage 3).

In 2009 is de adviesnota 'Naar een ruimtelijke strategie voor aquacultuur' uitgebracht door het kwaliteitsteam van de provincie Zeeland. Op basis daarvan wordt de noordoostelijke rand van de Oud Noord-Bevelandpolder bij Colijnsplaat aangemerkt als gebied waar een intensievere toepassing van aquacultuur mogelijk is (zie figuur 27). In dit 'kernegebied' wordt aquacultuur gestimuleerd.

In het kernegebied is ruimte voor de grootschalige ontwikkeling van een *agrarisch vijverlandschap*. Het gaat hierbij om een gebiedsontwikkeling waarbij het vijverlandschap in relatie tot diens omgeving op integrale wijze wordt ontwikkeld. In het kernegebied gelden geen beperkingen met betrekking tot de omvang van het agrarisch vijverlandschap. De proefboerderij van Stichting Zeeuwse Tong aan de voet van de Zeelandbrug is gelegen binnen het kernegebied.

Voor de realisatie van *industriële aquacultuur* in bedrijfsbebouwing is in het kernegebied ruimte voor een viertal 'nieuwe bouwvlakken'. De nieuwe bouwvlakken zullen wat

betreft de opzet, verschijningsvorm en inpassing in de omgeving refereren aan de bestaande agrarische bouwblokken, en hebben een oppervlakte van maximaal 1 hectare. Op een bouwvlak kan één bedrijf zich vestigen maar wordt tevens de mogelijkheid geboden om als bedrijventerreintje te functioneren.

Uitbreiding Aquacultuur

De bestaande bedrijven aan de Jacobahaven 1 en 4 krijgen middels het voorliggende bestemmingsplan ruimte om uit te breiden. In de volgende alinea's wordt deze keuze gemotiveerd.

Provinciaal beleid 1988-1997

Seafarm is in 1994 op de Jacobahaven gevestigd dankzij het toen geldende beleid van de provincie om vestiging van viskweekbedrijven in het westelijk deel van de Oosterschelde te stimuleren. Citaat uit het Streekplan 1988: *'Voor verdere ontwikkeling van viskweek dient, gelet op de ook in economisch opzicht van belang zijnde mogelijke perspectieven, ruimte te worden gereserveerd in het westelijk deel van de Oosterschelde. Hiervoor in aanmerking komende locaties in dit gebied zijn de bouwputten bij Neeltje Jans, werkhavens nabij de stormvloedkering en de omgeving van de werkhaven Schelphoek.'*

Op 23 juni 1994 hebben GS een verklaring van geen bezwaar verleend voor de vestiging van Seafarm. Aangezien GS 10 jaar geleden expliciet hebben ingestemd met deze vestiging, dient een verdere ontwikkeling van het bedrijf niet te worden geblokkeerd.

Oorspronkelijke bestemmingsregeling

Seafarm is ter plaatse in 1994 gevestigd. Toen vigeerde het bestemmingsplan 'Buitengebied II' van de gemeente Wissenkerke. Met toepassing van artikel 4 lid 4.a van de betreffende voorschriften is vrijstelling verleend voor de vestiging van het viskweekbedrijf. Op 23 juni 1994 hebben Gedeputeerde Staten hiervoor een verklaring van geen bezwaar van geen bezwaar verleend.

Omgeving

De Jacobahaven is een bedrijfslocatie, en daarom is deze bestemd als 'werkhaven/opslagterrein t.b.v. het beheer en onderhoud van de Oosterscheldekering'. Andere functies op de haven zijn: Seafarm, RIKZ en een windmolenpark.

Verplaatsing ongewenst

Een andere locatie aan de Oosterschelde is ongewenst, en wel om de volgende redenen: De temperatuur van het Oosterscheldewater is 's zomers achter in de Oosterschelde enkele graden hoger dan bij de Jacobahaven. Het water kan er dermate warm worden, dat energieverblindende koeling nodig is om de vis in leven te houden. Bij de Jacobahaven is het water ook 's zomers koel genoeg. Uit dat oogpunt is Seafarm op de juiste locatie gevestigd.

Verplaatsing zou kapitaalvernietiging betekenen: in het bedrijf op de Jacobahaven is voor miljoenen geïnvesteerd: er is een verswaterleiding, er is een speciale afvalwaterzuiveringsinstallatie, en het gebouw zit vol leidingen. Het gebouw is daardoor ook niet geschikt voor andere doeleinden.

Landschappelijke inpassing

De Jacobahaven heeft een min of meer bedrijfsmatig karakter. De uitbreiding van Seafarm zal qua bouwhoogte en vormgeving aansluiten bij het bestaande gebouw. De functie van Seafarm sluit goed aan bij het karakter van de omgeving. Uit landschappelijk oogpunt zijn er daarom geen bezwaren. Beeldkwaliteit wordt geborgd via de gemeentelijke Welstandsnota.

4.4 Wonen

De bestaande burgerwoningen dragen bij aan de karakteristiek van het landschap. Verdere verstedelijking van het buitengebied wordt niet voorgestaan. Functiewijziging van voormalige agrarische bedrijfswoningen naar een woonfunctie is mogelijk, maar mag geen belemmering vormen voor de agrarische bedrijfsvoering in de omgeving.

Nieuwe Landgoederen

Vanuit de structuurvisie is een strategie voor landgoedontwikkeling opgesteld. Deze rood voor groen strategie is er op gericht om aan de westrand van Noord-Beveland, in de Onrustpolder, een landschap te creëren waarmee een landschappelijke overgang wordt bewerkstelligd van de Schotsman en Ruitersplaat naar de open Jacobapolder. Als dragers voor de landschapsontwikkeling in deze zone wordt in eerste instantie gedacht aan de ontwikkeling van nieuwe landgoederen.

De algemeen geldende criteria voor deze landgoederen (omvang 5 hectare, waarvan 1 hectare privaat en bebouwing met een inhoud van 4.500m³) kunnen hierbij als uitgangspunten gehanteerd worden. Ook andere hieraan gelieerde functies, passend binnen deze strategie worden in deze zone toelaatbaar geacht, zolang deze een extensief karakter hebben en er dus eveneens gevolg wordt gegeven aan het rood voor groen principe. De groene inrichting en de openbare toegankelijkheid van de landgoederen vormen de vereiste verevening.

Woonzorg

In de nabije toekomst zal het aantal ouderen sterk groeien, waardoor een grotere vraag naar geschikte zorgwoningen zal ontstaan. Ook in de geestelijke gezondheidssfeer spelen vergelijkbare ontwikkelingen. Het realiseren van kleinschalige woonzorginstellingen in het landelijk gebied kan door gebruik te maken van beeldbepalende, karakteristieke en monumentale boerderijen, via de regeling Nieuwe Economische Draggers.

In navolging van het provinciaal beleid wordt op agrarische bedrijven ruimte geboden voor een kleine zorgwoning voor zorgbehoevende familie van de agrariër, eveneens via de regeling Nieuwe Economische Draggers.

4.5 Toerisme en Recreatie

Toerisme en recreatie vormen een belangrijke economische drager voor Noord-Beveland en de betekenis zal in de komende periode verder toenemen. De recreatieve hoofdstructuur wordt gevormd door de zone langs het Veerse Meer, de Noordzeekust en een gedeelte van de Oosterscheldekust. Daarmee speelt het gebied in op haar primaire aantrekkingskracht: het water.

Er zijn goede kansen voor uitbouw van de dagrecreatie, waaronder het agrotourisme. Een zeer belangrijk element daarin is de uitbouw van een samenhangende routestruc-

tuur: een netwerk van recreatieve verbindingen tussen dorpen, recreatieve voorzieningen en attractiepunten. De ontwikkelingen in het middengebied van Noord-Beveland, de extensieve dag- en verblijfsrecreatie zoals NED's, kunnen ervoor zorgen dat het achterland als uitloop- en/of fietsgebied wordt benut.

De gemeenteraad van Noord-Beveland heeft in 2011 een nieuwe toeristische visie vastgesteld, 'Eindeloos Eiland Noord-Beveland'. In het kort staat er in de nieuwe visie dat vóór 2020 bereikt dient te worden dat Noord-Beveland bekend staat als een kwalitatief hoogwaardig gebied voor (actieve vormen van) toerisme en recreatie. Dit moet bereikt worden door de bestedingen te stimuleren, te zorgen dat gasten langer blijven, (vaste) gasten te interesseren om vaker te komen ook buiten het seizoen en door nieuwe doelgroepen naar Noord-Beveland te halen. Jaarlijks wordt een uitvoeringsprogramma opgesteld om de benoemde uitgangspunten uit te voeren. Het speerpunt is het creëren van de beleving:

- geef de bezoeker een gevoel van 'thuiskomen' en 'zichzelf kunnen zijn';
- de kernwaarden zijn de open natuur, water en de water-land relatie;
- avontuurlijker karakter en insteken op actievere vormen van recreatie;
- insteken op hoogwaardige kwaliteit.

Verblijfsrecreatie

Om de positie op het gebied van verblijfsrecreatie te behouden en waar mogelijk te versterken is een voortdurende kwaliteitsverbetering en innovatie van het verblijftoeristisch product noodzakelijk. Hierbij gelden de begrippen ruimte en privacy als één van de belangrijkste kwaliteitseisen van de hedendaagse toerist.

Er wordt een gedifferentieerd aanbod van parken, jachthavens, campings en minicampings nagestreefd die zich allen op een speciale doelgroep richten. In het plangebied is hier al deels sprake van doordat bijvoorbeeld bijna alle grote campings zich richten op hun eigen nichemarkt. In het kader van de kwaliteitsverbetering van verblijfsrecreatie kan tevens gezocht worden naar nieuwe markten, zoals natuurverbonden verblijfsrecreatie, zorg- en vitaliteittoerisme, deeltijdwonen, een camperpark en agro- en kennistoerisme.

In het plangebied is een groot aantal minicampings aanwezig. Op deze kampeerterreinen zijn ten hoogste 25 kampeermiddelen toegestaan.

Dagrecreatie

De aanwezigheid op of in de nabijheid van Noord-Beveland van dagattracties zoals bijvoorbeeld Neeltje Jans biedt goede kansen op het genereren van extra inkomsten en bekendheid. Als er eindeloos wat te beleven valt biedt dat mogelijkheden voor uitbreiding van de verblijfsarrangementen, seizoensverlenging, stijging van de werkgelegenheid en het langer vasthouden van omzet door winkels en horeca.

Met name rondom en in het Veerse Meer zijn diverse dagrecreatieve attracties te vinden met een watergerelateerd karakter.

Er is ruimte voor kleinschalige dagrecreatieve voorzieningen. Hierbij gelden als belangrijke randvoorwaarden dat deze dienen te passen bij het karakter van Noord-Beveland en er aandacht dient te zijn voor de kwaliteit van de voorzieningen.

Horeca op de Veerse Dam

Het bedrijf Alex Strand- en Horecaexploitatie heeft ruim 20 jaar een mobiele verkoopunit gehad op de Veerse Dam. Hiervoor heeft de gemeente toentertijd een ventvergunning en een standplaatsvergunning verstrekt. De exploitant wil in de plaats van de mobiele verkoopunit een semi-permanent strandpaviljoen realiseren, ter plaatse van de standplaats Oost-westweg 1.

Het strandpaviljoen krijgt hiermee een vergelijkbare regeling zoals de andere verkoopunits op en bij de Veerse Dam.

Om voor het strandpaviljoen juridisch te regelen is op de plankaart een horecabestemming opgenomen en zijn in de regels, voorschriften gesteld. In deze regels zijn onder andere de maximale oppervlakte, goot- en bouwhoogte geregeld.

De bebouwing kent maximaal één bouwlaag. De maximale bebouwde oppervlakte bedraagt 140 m². Het strandpaviljoen kent een overdekt terras en een buitenterras.

Het strandpaviljoen is gesitueerd boven op de Veerse Dam, grenzend aan de fietsroute over de Veerse Dam. Deze locatie is immers reeds ingericht voor een dergelijke voorziening. De bezoekers per auto kunnen aan de zuidzijde van de Veerse Dam parkeren en via de passerelle het strandpaviljoen bereiken. Omdat het verkooppunt reeds vele jaren bestaat zal de parkeerdruk niet veranderen. Op dit moment is er geen parkeeroverlast op deze locatie bekend.

De toetsing aan het beleid en de omgevingskwaliteit, de ruimtelijke onderbouwing, is opgenomen in bijlage 4.

Watersportrecreatie

De watersportrecreatie draagt bij aan een actieve beleving en economische groei van Noord-Beveland. Daarom zal de gemeente Noord-Beveland insteken op kwaliteitsverbetering van de jachthavens en zal zij initiatieven van ondernemers op bovengenoemde terreinen, daar waar mogelijk, faciliteren. Met inachtneming van de bestaande kaders voor de Oosterschelde en het Veerse Meer zal de gemeente geval tot geval toetsen aan de instandhoudingdoelstellingen van het Natura 2000 beleid. Door de ligging in het midden van de Zeeuwse Delta, dat niet voor niets de status van Nationaal Park heeft, bezit de gemeente Noord-Beveland namelijk alle ingrediënten om de watersport verder op kwalitatieve wijze te laten groeien. Door enerzijds gewenste uitbreidingen mogelijk te maken in gebieden waar al reuring aanwezig is en anderzijds stille gebieden te koesteren ontstaat de gewenste balans tussen economie en ecologie.

Verbrede plattelandsontwikkeling

In het middengebied van het eiland wordt gestreefd naar verbetering van de vitaliteit van het gebied. Op hoofdlijnen is de strategie gericht op verbrede plattelandsontwikkeling in de vorm van landbouw in combinatie met vormen van dagrecreatie en verblijfsrecreatie.

Nieuwe ontwikkelingen zijn inpasbaar als zij passen bij het landelijk en agrarisch karakter en de bijbehorende landschappelijke kenmerken. Daarbij gaat het om aard en omvang (schaal, verkavelingstructuur, bebouwing). Naast de inpasbaarheid van

ontwikkelingen gaat het ook om actieve versterking van de landschappelijke kenmerken: versterking structuur van de dijken en versterking van het krekennetwerk.

4.6 Milieu

De gemeente Noord-Beveland streeft ernaar een aantrekkelijke en schone gemeente te zijn, waarbij de natuurlijkheid, de landelijkheid en de rust leiden tot een prettig leefklimaat. De uitgangssituatie in de gemeente biedt reeds goede mogelijkheden. Er is slechts weinig nadrukkelijk in het landschap aanwezige industrie, intensieve veehouderij ontbreekt en er is een belangrijke toename van de oppervlakte natuurgebied.

Het milieubeleid regelt in grote mate een verantwoorde afstemming tussen de verschillende functies ten opzichte van elkaar. Het is dan ook niet noodzakelijk de sterk aan verandering onderhevige milieuwetgeving expliciet in het bestemmingsplan te vertalen. Hierdoor wordt voorkomen dat vanwege wijzigingen in het milieubeleid het bestemmingsplan steeds aangepast zou moeten worden.

Voorts zij opgemerkt dat, alle milieukundige aspecten overziend, er geen noodzaak bestaat om een m.e.r. (beoordelings)procedure te doorlopen.

Milieu-uitvoeringsplan 2011-2014

In 2006 heeft de gemeente Noord-Beveland het milieu-uitvoeringsplan MUP 2007- 2010 opgesteld. In het nieuwe MUP 2011-2014 zijn de doelstelling en uitgangspunten uit het vorige MUP onverkort overgenomen. Dit betekent dat de gemeentelijke inspanningen op het gebied van milieu er op gericht zijn om de huidige en toekomstige inwoners van de gemeente Noord-Beveland een veilige, gezonde, duurzame en schone leefomgeving te bieden. De inwoners en de bezoekers van de gemeente ervaren deze leefomgeving als prettig om in te verblijven.

Met het milieu-uitvoeringsplan heeft de gemeente Noord-Beveland gekozen voor een realistisch ambitieniveau passend bij de schaal en milieusituatie van de gemeente. De 'adequate uitvoering van kerntaken' vormde het uitgangspunt voor de structuur en inhoud van het nieuwe plan. Het document heeft daarom het karakter heeft gekregen van een praktisch meerjaren uitvoeringsplan en niet van een omvangrijk beleidsplan. De kaders voor het plan werden bepaald door wettelijke verplichtingen en door de beschikbare personele capaciteit. Daarnaast waren ook taken opgenomen die niet direct wettelijk verplicht zijn maar wel een bijdrage leveren aan een effectievere en efficiëntere uitvoering van de verplichte taken. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan deelname aan regionaal overleg, regionale projecten en aan milieucommunicatie.

Om dit te realiseren staat de gemeente Noord-Beveland voor een duurzaam, geloofwaardig en praktisch uitvoerbaar milieubeleid. Het milieu-uitvoeringsplan geeft inzicht in de gemaakte beleidskeuzes en biedt een basis voor een planmatige uitvoering.

Ambities, doelen en indicatoren zijn bepaald met betrekking tot de onderwerpen:

- Vergunningverlening
- Handhaving
- Bodem
- Geluid
- Externe veiligheid

- Lucht en geur
- Water
- Afval
- Klimaat, duurzaam bouwen en gemeentelijke interne milieuzorg
- Natuur en landschap
- Milieu en ruimtelijke ordening en bouwen
- Milieu en gezondheid

Vervolgens zijn de doelen en ambities vertaald naar concrete activiteiten, projecten en maatregelen. Deze zijn opgenomen in een meerjaren uitvoeringsprogramma waarin tevens een urenraming per jaar is opgenomen. Op basis van dit indicatieve meerjarenprogramma wordt jaarlijks een milieujaarprogramma opgesteld en wordt verantwoording afgelegd over de bereikte resultaten in het milieujaarverslag.

Het milieu-uitvoeringsplan is een integraal plan. Dit betekent ook dat een aantal activiteiten deel uit maakt van de reguliere werkzaamheden van andere clusters of afdelingen. Deze activiteiten dragen wel bij aan de beschreven doelstellingen maar zijn niet expliciet opgenomen in het meerjaren uitvoeringsprogramma. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om de uitvoering en actualisering van het gemeentelijk rioleringsplan. Ook activiteiten die ondersteunend zijn aan de genoemde activiteiten uit het uitvoeringsprogramma zoals communicatie en deelname aan regionaal overleg worden niet afzonderlijk genoemd maar zijn onderdeel van de genoemde activiteiten.

Bufferzones

Verstoring vormt een belangrijk milieuthema. Verstoring door agrarische bedrijvigheid betreft hinder in de vorm van geluid, stank of stof voor woon-, natuur- en recreatieve functies. Om deze hinder zoveel mogelijk te voorkomen wordt in het ruimtelijk beleid een zekere afstand tot woon- en verblijfsrecreatiegebieden gewaarborgd.

In principe dient tussen agrarische bedrijven en woon- en verblijfsrecreatiegebieden een afstand van minimaal 100 meter aangehouden te worden. Een kleinere afstand (50 meter) kan gehanteerd worden, indien daarvoor geen noemenswaardige hinder bij de gevoelige bestemmingen(en) optreedt en dit niet leidt tot onevenredige beperkingen voor de betrokken landbouwbedrijven.

Waar het de stank van intensieve veehouderij betreft dient rekening gehouden te worden met de in de Regeling geurhinder en Veehouderij opgenomen normen en afstanden.

Tussen (glas)tuinbouw- en fruitteeltpercelen en woon- en verblijfsrecreatiegebieden dient een afstand van minimaal 50 meter aangehouden te worden. Ten opzichte van natuurgebieden dient invulling gegeven te worden aan een afwegingszone van 100 meter. Als aangetoond wordt dat geen schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid of de natuur zullen optreden, kan een kleinere afstand toelaatbaar zijn. De zoneringen hebben een tweezijdige werking. Zowel bij nieuwe gevoelige als bij nieuwe belastende bestemmingen en grondgebruik dient met de aangegeven afstanden rekening gehouden te worden.

4.7 Overige functies

Niet agrarische bedrijven

Niet-agrarische bedrijvigheid is in het landelijk gebied in principe ongewenst, tenzij het een kleinschalige activiteit betreft of een activiteit die past in het landelijk gebied (Nieuwe Economische Drager). De thans aanwezige niet-agrarische bedrijven kunnen worden voortgezet.

Nieuwe economische dragers

Er wordt in het landelijk gebied ruimte geboden voor de ontwikkeling van nieuwe economische dragers. Het gaat per definitie om kleinschalige activiteiten die qua aard, schaal en omvang passen in het landelijk gebied. In bijlage 2 is een voorbeeldlijst opgenomen van mogelijke activiteiten. Een nieuwe economische drager kan alleen worden gerealiseerd bij bebouwing op bestaande bouwvlakken en bij bestaande woonfuncties in het landelijk gebied. Verder is het volume van de bestaande bebouwing maatgevend voor de maximale omvang van de activiteit. Nieuw gebruik van onbebouwde gronden is daarbij niet wenselijk (géén buitenopslag, stalling etc.) De capaciteit van het bestaande wegennet is bovendien bepalend om een verkeersaantrekkende werking tegen te gaan.

Een beperkte uitbreiding van de bestaande bebouwing tot 20% met een maximum van 250 m² ten behoeve van een nieuwe economische drager behoort tot de mogelijkheden.

Windturbines

De kwetsbaarheid van het open landschap staat centraal bij het beleid voor windturbines. De gemeente zal in principe een restrictief beleid met betrekking tot losstaande windturbines voeren, met uitzondering van kleine windturbines (zie paragraaf 4.3). Nieuwe windparken worden uitgesloten.

Momenteel zijn op drie locaties windturbines aanwezig. Aan de oostzijde van de Zeelandbrug zijn drie windturbines aanwezig. Op deze locatie is eventueel een beperkte uitbreiding mogelijk.

Op de twee andere locaties bij de Jacobahaven te Kamperland zijn totaal acht windturbines aanwezig. Hier wordt geen uitbreiding toegestaan.

Verkeer

Aan wordt gesloten bij het bestaande beleid zoals het Mobiliteitsplan, waarvan de doelstelling luidt:

'Het zorgdragen voor een betrouwbare bereikbaarheid ten behoeve van het sociaal en economisch functioneren van de gemeente Noord-Beveland, rekening houdend met de aspecten verkeersveiligheid en leefbaarheid.'

Dit betekent onder andere dat binnen de kernen de maximumsnelheid 30 km per uur bedraagt. Uitzonderingen zijn de Provinciale weg in Geersdijk en de Ruitersplaatweg in Kamperland waarop de maximumsnelheid 50 km per uur bedraagt. In de kernen mengt het fietsverkeer zich op de meeste wegen met het gemotoriseerde verkeer. De snelheid van het verkeer in deze gebieden is bijna overal 30 km per uur en het zijn rustige wegvakken, waardoor fietsverkeer gemengd kan worden. Bij een maximumsnelheid van 50 km per uur zijn er gemarkeerde fietsstroken. Ontbrekende schakels in de fietsinfra-

structuur worden de komende jaren ingevuld, met extra aandacht voor de schoolomgeving en fietsverkeer op landbouwwegen.

De gemeente Noord-Beveland heeft de afgelopen jaren door heel de gemeente verkeerstellingen laten uitvoeren. Op basis van deze verkeerstellingen zijn geen problemen te verwachten op het wegennet van de gemeente Noord-Beveland op het gebied van verkeersafwikkeling en verkeersveiligheid. De capaciteit van de wegen in de kernen is weliswaar beperkt, maar de hoeveelheid verkeer is dusdanig klein dat deze intensiteiten niet tot onveilige situaties leiden.

De toeristen gaan op Noord-Beveland vooral naar de waterkant: Veerse Meer (watersport), Oosterschelde (natuur) en de Banjaard (zeestrand). Het eiland kan aantrekkelijker worden door in het midden van het eiland langs de waterlopen, dijken, lanen en erven interessante routes voor toeristen toe te voegen. De rustige, landelijke sfeer en de openheid van het landschap worden gewaardeerd, maar deze kwaliteiten kunnen beter worden benut. Het is daarvoor in elk geval nodig om voor fietsers, wandelaars en ruiters oversteken te maken over de Oostwestweg, die Noord-Beveland doorsnijdt.

Verblijfsrecreatie

Wat betreft kamperen is de gemeente, in overleg met regio De Bevelanden, bezig met de uitwerking van het provinciaal beleid dat uitgaat van een stand-stillbeginsel.

Wijziging van agrarisch naar horeca

Tussen de dorpen Kats en Colijnsplaat, nabij de oprit van de Zeelandbrug en ter hoogte van de kruising van de provinciale weg N256 (Parallelweg) met de Noordlangeweg in de richting van het dorp Kats wordt beoogd een multifunctioneel hotel, restaurant en congrescentrum te realiseren.

Uit het onderzoek 'Ruimte maken voor kansen' van het PSEB (economisch onderzoek door consortium van bedrijven) blijkt onder meer dat:

- Zeeland een goede uitgangspositie heeft om meer economische ontwikkeling uit het toerisme te halen. Om ook in de toekomst een rol van betekenis te kunnen spelen zal het accent moeten liggen op een kwaliteitsimpuls in de verblijfsrecreatie (kwaliteit van de accommodatie en kwaliteit van het ondernemerschap);
- verblijfsrecreatie de motor is van de Zeeuwse toeristische economie. De dagrecreatieve voorzieningen zijn met name afhankelijk van verblijfsrecreanten, vanwege de geringe bevolkingsomvang en de relatief grote afstand tot grote bevolkingsconcentraties. Het volume van de verblijfsrecreatie dient derhalve op peil te blijven;
- de aard van de verblijfsrecreant het soort dagrecreatieve voorzieningen bepaalt. Hoog opgeleide toeristen zijn meer dan gemiddeld geïnteresseerd in cultuurhistorisch erfgoed en maken meer gebruik van accommodatievormen met meer luxe;
- tegelijkertijd met de ontwikkeling van meer luxe accommodaties dient het aanbod aan dagrecreatieve voorzieningen te worden versterkt door kwaliteitsverbetering en/of aanvulling in het luxe segment.

Het hotelaanbod in Zeeland is te weinig kwalitatief onderscheidend. Van de 217 hotels/pensions in Zeeland is bijna 30% niet geclassificeerd met BHC-sterren. Slechts 18 van de 217 hotels mogen het vier sterrensymbool voeren en er is geen vijf sterren-

hotel. Voor de gemeente Noord-Beveland geldt dat het aanbod aan hotels/pensions zeer kleinschalig is. Er zijn slechts vier (van in totaal elf) hotels met meer dan 15 bedden. Versterking van het aanbod van hotelaccommodaties is in deze gemeente derhalve zeer wenselijk. Deze ontwikkeling betekent ook voor Zeeland een versterking van het aanbod aan luxe verblijfsaccommodaties. Daarnaast zal het voorliggende initiatief goed zijn voor circa 80 arbeidsplaatsen, waarbij het uitgangspunt is dat zoveel mogelijk zal worden geworven onder de lokale bevolking.

In het voorliggende bestemmingsplan wordt een hotel, restaurant en congrescentrum mogelijk gemaakt door middel van het opnemen van een wijzigingsbevoegdheid. Aan deze wijzigingsbevoegdheid zijn een aantal voorwaarden gekoppeld waaraan moet worden voldaan bij het realiseren van de boogde ontwikkeling:

- a. horecabedrijven als bedoeld in categorie 1 van de bij de regels behorende Staat van Horeca-activiteiten zijn toegestaan (hotel, restaurant en congrescentrum);
- b. de maximale bouwhoogte bedraagt 12 meter;
- c. voldaan wordt aan volgende toetsingscriteria zoals conform bijlage 1 van de regels:
 - geen ernstige beperking agrarische functie;
 - landschappelijke inpassing;
 - ontsluitingsmogelijkheden;
 - watertoets;
 - verevening;
- d. wordt voorzien in voldoende parkeergelegenheid op eigen terrein conform de normen zoals opgenomen in de CROW, publicatie nr. 317 'Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie'.

5. JURIDISCHE VORMGEVING

5.1 Doel en methodiek

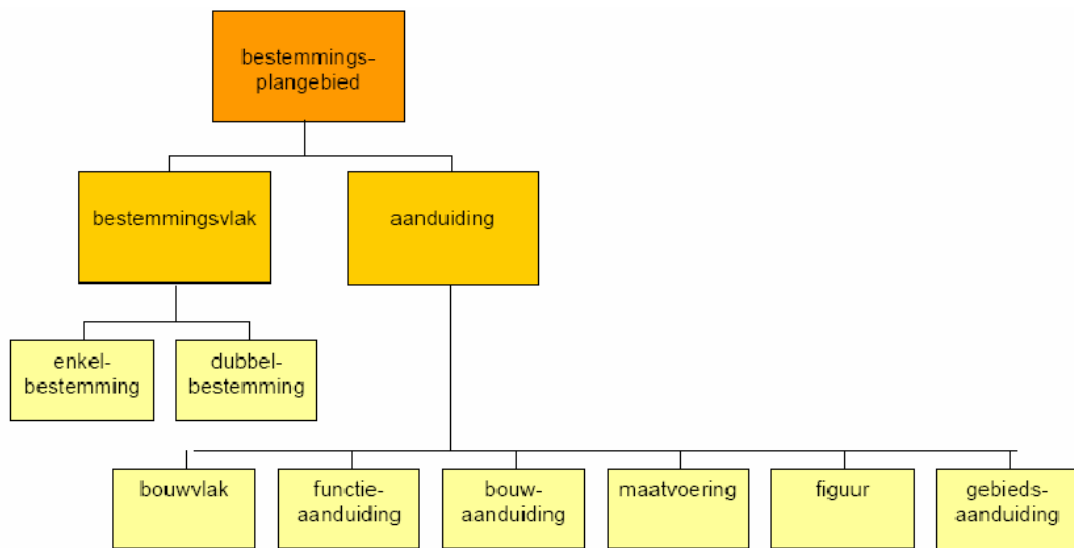
Voorliggend bestemmingsplan heeft tot doel de actuele situatie in het landelijk gebied van Noord-Beveland juridisch planologisch te verankeren en een actueel juridisch-planologisch kader te geven voor een aantal generieke ontwikkelingen. Daarbij is grotendeels sprake van een conserverend plan waarin het vigerende bestemmingsplan uit 1998 wordt geactualiseerd en aangepast aan de veranderde regelgeving vanuit de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Er is gezocht naar een optimale verbeelding in combinatie met een beschrijving in de regels.

Het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied' kan gekarakteriseerd worden als een zogenaamd 'beheersplan'. In een dergelijk plan ligt het accent van de juridische regeling vooral op het bieden van rechtsbescherming ten aanzien van het bestaand gebruik van gronden en opstallen. Eén en ander heeft geresulteerd in een planopzet met een beperkt aantal bestemmingen, een eenvoudig kaartbeeld en een uniforme opzet van de bouwregels. Alle bestaande functies (wonen, werken, verkeer, recreëren, etcetera) worden gerespecteerd; ingrijpende functieveranderingen zijn niet voorzien. Het plan biedt wel de mogelijkheid om op een flexibele wijze op mogelijke functieveranderingen in te spelen. In het plan zijn hiertoe verschillende afwijkings- en wijzigingsbevoegdheden voor het bevoegd gezag opgenomen.

Het juridische gedeelte van het bestemmingsplan bestaat uit een geometrische plaatsbepaling van het plangebied en van de daarin aangewezen bestemmingen (hierna: verbeelding) met regels. Bij ieder plan hoort een toelichting, maar dit onderdeel heeft als zodanig geen rechtskracht.

Digitale verbeelding en regels

De regels zijn opgebouwd uit vier hoofdstukken te weten inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en overgangs- en slotregels. Bij het opstellen van de regels en de IMRO-gecodeerde digitale verbeelding (kaart) is uitgegaan van de richtlijnen Standaard voor Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP 2008). De SVBP 2008 omvat verplichtingen en aanbevelingen ten aanzien van de vormgeving en indeling van de regels en de digitale verbeelding. De opbouw van de SVBP 2008 met betrekking tot de digitale verbeelding is in de onderstaande figuur gevisualiseerd.

De regels en digitale verbeelding vormen tezamen het burgerbindende (juridische) gedeelte van het bestemmingsplan. Regels gaan bij eventuele strijdigheid tussen regels en digitale verbeelding voor.

De regels zijn opgebouwd uit vier hoofdstukken: inleidende regels, bestemmingsregels, algemene regels en overgangs- en slotregels. In paragraaf 5.2 wordt de inhoud nader toegelicht. Bij het opstellen van de regels en de verbeelding is uitgegaan van de richtlijnen Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP 2008), IMRO2008.

5.2 Bestemmingen

Agrarisch (artikel 3)

Binnen deze bestemming komen de agrarische functies voor die in het buitengebied te vinden zijn. Hoofdzakelijk betreft dit grondgebonden agrarische bedrijvigheid. Daarnaast komen er specifieke functies voor die gerelateerd zijn aan het buitengebied van Noord-Beveland. Te denken valt aan aquacultuur, kleinschalig kamperen, etcetera.

Cultuur en ontspanning (artikel 4)

Dit betreft de Zeeuwse Rozentuin te Kats.

Bedrijf (artikel 5)

Niet-agrarische bedrijven zijn met een bedrijfsbestemming opgenomen. De bedrijven hebben een specifieke aanduiding gekregen. Ter plaatse van de aanduiding 'bedrijfswoning' is een bedrijfswoning toegestaan.

Groen (artikel 6)

Aan zeedijken en binnendijken is een meervoudige bestemming toegekend. Naast de bestemming 'Groen' is dat de bestemming 'Waterstaat – Waterkering' of 'Waarde – Natuur', 'vrijwaringszone-dijk' of een combinatie daarvan.

Horeca (artikel 7)

Enkele kleinschalige horecavestigingen zijn als zodanig bestemd.

Maatschappelijk (artikel 8)

Dit betreft de jeugdzorginstelling te Kortgene (voormalige Vliethoeve). Daarnaast zijn ook begraafplaatsen opgenomen met deze bestemming.

Natuur (artikel 9)

Dit betreft de bestaande natuur- en bosgebieden op het land.

Natuur - Landgoederen (artikel 10)

Dit betreft landgoed Kogelhof bij Kamperland.

Recreatie (artikel 11)

Het strand, de waterskibaan, kampeerterreinen en volkstuinten vallen onder de bestemming 'Recreatie'. Per functie zijn specifieke bouwbevestigingen opgenomen.

Sport (artikel 12)

Dit betreft het sportcomplex aan de Galgendijk bij Kortgene.

Verkeer (artikel 13)

Dit betreft alle wegen in het plangebied.

Water (artikel 14)

Dit betreft de primaire waterlopen.

Water - Deltawater (artikel 15)

Dit betreft de Oosterschelde en het Veerse Meer. Voor de sluis in de Zandkreekdijk is een specifieke aanduiding opgenomen.

Windturbine (artikel 16)

Alle windturbines zijn als zodanig bestemd.

Wonen (artikel 17)

Alle burgerwoningen zijn bestemd als 'Wonen'. In de bouwregels is voorzien in het realiseren van verbouwingen binnen bestaand bouwvolume alsmede het uitbreiden van het bestaande bouwvolume. De bijgebouwenregeling is conform de reguliere woonfunctie. Daarnaast zijn er flexibiliteitsbepalingen opgenomen ten behoeve van het realiseren van een gastenverblijf, mantelzorg en beroepsmatige en bedrijfsmatige activiteiten in de woning.

Waarde – Archeologie 1, 2, 3, 4 en 5 (artikel 18-22)

Het gemeentelijk archeologiebeleid is geheel vertaald in het bestemmingsplan. Indien het oprichten van een bouwwerk kan leiden tot een onevenredige versterking van archeologische waarden, kunnen burgemeester en wethouders voorwaarden verbinden aan de omgevingsvergunning. Daarnaast is een vergunningstelsel opgenomen voor werken en werkzaamheden die de grond roeren (voorheen genoemd: aanlegvergunningstelsel).

Waarde – Natuur (artikel 23)

Deze bestemming heeft betrekking op alle binnendijken.

Waterstaat – Waterkering (artikel 24)

Ter bescherming van de waterkeringen is het regime van de bestemming 'Waterstaat-Waterkering' primair hieraan toegekend.

Algemene aanduidingsregels (artikel 28)

In de algemene aanduidingsregels zijn regelingen opgenomen voor de volgende gebiedsaanduidingen:

- geluidzone – industrie: geluidzone rondom geluidproducerende bedrijven;
- luchtvaartverkeerzone: zone ter bescherming van het woon- en leefklimaat rond Vliegveld Midden-Zeeland;
- milieuzone – geur: geurzone waarbinnen geen geurgevoelige bestemmingen mogen worden opgericht.
- veiligheidszone – lpg: veiligheidszone rondom verkooppunt motorbrandstoffen met lpg;
- veiligheidszone – windturbine: veiligheidszone rondom windturbines;
- vrijwaringszone – dijk: bouwen in de vrijwaringszone van de dijk, de beschermingszone (voorheen binnen-beschermingszone naast het waterstaatswerk (voorheen kernzone) zoals opgenomen op de kaart, is pas toegestaan na het verkrijgen van een afwijking van het bevoegd gezag;
- vrijwaringszone – molenbiotop: zone met een straal van 400 meter gerekend vanuit het middelpunt van de traditionele windmolen waar een zekere mate van vrije windvang is gewaarborgd. Om de maximaal toelaatbare obstakelhoogte te berekenen wordt de formule toegepast uit de Handleiding molenbiotop van Vereniging De Hollandsche Molen;
- vrijwaringszone – straalpad: optisch vrij pad.

6 HANDHAVING

6.1 Inleiding

Handhaving van regelgeving vraagt om geactualiseerde regels. Regels die zijn gebaseerd op inzichten die zijn verlopen, hebben hun geloofwaardigheid verloren en kunnen in redelijkheid ook niet meer afdgedwongen worden. Door verouderde regels neemt de kans op misbruik daarvan ook toe. Door actualisering van bestemmingsplannen worden de bestaande ruimtelijke kaders aangegeven en worden daarmee tevens de grenzen bepaald waarbinnen planologische ontwikkelingen mogelijk zijn. De regels van het bestemmingsplan leggen een ruimtelijke relevante norm vast, met dikwijls een daaraan gekoppelde afwijking, die het bestuur de mogelijkheid biedt om in te spelen op de dynamiek van de samenleving. Op die wijze wordt ook de gelegenheid geboden een afweging te maken van de individuele belangen ten opzichte van het algemeen belang. Afwijkingen zijn echter gelimiteerd. Daar waar geen afwijkingen meer mogelijk zijn, begint de handhaving.

Handhaving van bestemmingsplannen en ruimtelijke regelgeving is de laatste jaren in een toenemende belangstelling komen te staan van bestuurlijk Nederland. Door het plaatsvinden van enkele ingrijpende incidenten is de handhaving in een stroomversnelling geraakt. In toenemende mate spreken burgers de gemeente aan op het handhaven van de regels. Ook in de jurisprudentie is er een verandering tot stand gekomen. De rechter spreekt zich nadrukkelijk uit over het handhaven van de regelgeving en neemt zelfs in beginsel een plicht tot handhaving aan. Daarnaast krijgt de rechtszekerheid van bestemmingsplannen bij de rechterlijke toetsing een steeds belangrijkere rol.

6.2 Handhaving bestemmingsplannen

De gemeenteraad heeft tot taak bestemmingsplannen vast te stellen voor het grondgebied van de gemeente. In elk bestemmingsplan wordt het door de gemeente gewenste ruimtelijke beleid voor een bepaald gebied vertaald. Een nieuw bestemmingsplan legt de bestaande ruimtelijke kaders vast en bepaalt de grenzen waarbinnen planologische ontwikkelingen mogelijk zijn. Het biedt de gemeente een actueel beleidsmatig en juridisch toetsingskader voor ruimtelijke ontwikkelingen en initiatieven in een specifiek gebied.

Om de kwaliteit van de bebouwde en onbebouwde leefomgeving te behouden en te verbeteren, is het noodzakelijk dat na het vaststellen van een nieuw bestemmingsplan ook zorg gedragen wordt voor de handhaving daarvan. Het uitblijven van handhavend optreden tegen de overtreding van regels die in een bestemmingsplan worden gesteld aan de bebouwing en inrichting van gronden, leidt tot rechtsongelijkheid en vermindert het vertrouwen van de burger in het gemeentebestuur.

6.3 Wijze van handhaving

Onder handhaving wordt verstaan het nemen van maatregelen om de naleving van wettelijke regels te bevorderen. Handhaving betreft dus niet alleen het daadwerkelijk repressief optreden tegen overtreders door toepassing van sancties als bestuursdwang en dwangsom. Daaraan voorafgaand bestaat handhaving ook uit het maken van heldere en hanteerbare regels, het verschaffen van inzicht in die regels - zodat de burger het vanzelfsprekend acht zich aan de gestelde norm te houden - en het houden van toezicht op de naleving ervan. Een eerste vereiste voor een goede handhaving is daarom een bestemmingsplan met handhaafbare regels. Dat wil zeggen regels die zodanig zijn opgesteld dat deze in de toetsingspraktijk goed hanteerbaar zijn.

Voorlichting en preventief optreden vormen de basis voor een effectief handhavingsbeleid. Een goede informatievoorziening draagt bij aan een verbetering van de naleving van bestemmingsplannen. Hoewel sanctionering in de meest optimale situatie niet nodig zou moeten zijn, zullen zich in de praktijk altijd gevallen voordoen waarin achteraf opgetreden moet worden tegen illegale situaties. In veel gevallen besluit het college van burgemeester en wethouders een overtreding gedwongen te laten beëindigen en daartoe zonedig wettelijke dwangmiddelen te gebruiken, zoals het toepassen van bestuursdwang of het opleggen van een last onder dwangsom.

6.4 Handhavingsnota 2003

Noord-Beveland heeft als visie de handhaving zodanig te hanteren dat er een leefbaar woonklimaat gecreëerd wordt voor de burger. Er wordt zowel preventief als repressief gehandhaafd. Voor wat betreft de ruimtelijke ordening is aangesloten bij de 'handhavingstrategie bestemmingsplannen Zeeland'. Deze gaat uit van een driestappenstrategie, te weten een ambtelijke waarschuwing, de voorwaarschuwing inclusief aanschrijving van het conceptbesluit en het uiteindelijke besluit middels een aanschrijving. De milieupraktijk werkt ook volgens deze strategie. Bij deze strategie maakt de toezichthouder of opsporingsambtenaar de overtreder attent op de gemaakte overtreding en geeft de overtreder de gelegenheid om een eind te maken aan de illegale situatie binnen een bepaalde termijn. Uit de praktijk blijkt dat met deze eerste stap reeds een groot aantal overtredingen ongedaan kan worden gemaakt, zonder daadwerkelijk te handhaven. Er kunnen in specifiek urgente situaties echter redenen zijn om de eerste stap over te slaan en direct over te gaan tot de waarschuwing. De keuze om naar een tweestaps-strategie over te gaan, is daarmee afhankelijk van het concrete geval.

Voor wat betreft de handhaving van bestemmingsplannen wordt in de nota uitgegaan van een op te stellen minimumvariant. De elementen daarvan zijn alle gehaald met het vaststellen en uitvoeren van de nota en het handhavingsprogramma. Bij onderhavig bestemmingsplan zijn de volgende programmaonderdelen relevant:

- het opnemen van een handhavingparagraaf in het bestemmingsplan;
- het registreren van afwijkingen en het gebruiken van de ervaringen uit het verleden bij het beoordelen van nieuwe situaties;
- er vindt structureel toezicht plaats;
- advisering en besluitvorming vinden plaats op basis van de in de nota vastgestelde stappenplan en beleid;
- de werkprocessen voor toezicht en handhaving worden beschreven.

7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Regelgeving grondexploitatie

In de Wro is in afdeling 6.4 de regelgeving rondom grondexploitatie opgenomen. Centrale doelstelling van de wet is om in de situatie van particuliere grondexploitatie te komen tot een verbetering van het gemeentelijk kostenverhaal en de versterking van de gemeentelijke regie bij locatieontwikkeling. In artikel 6.12 lid 1 Wro is bepaald dat de gemeenteraad een exploitatieplan vaststelt voor gronden waarop een bouwplan is voorgenomen, behalve in gevallen zoals is aangegeven in artikel 6.12, lid 2 Wro.

Aangezien het om een beheersplan gaat zonder substantiële ontwikkelingen is het opstellen van een exploitatieplan niet noodzakelijk.

Naast de marginale ontwikkelingen die rechtstreeks worden toegelaten, kent het bestemmingsplan een aantal wijzigingsbevoegdheden. Voor deze ontwikkelingen dient conform het Bro de economische uitvoerbaarheid te worden aangetoond op het moment dat gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid.

Economische uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan is op de eerste plaats consoliderend van aard. Het bestemmingsplan is daarmee economisch uitvoerbaar. Nader onderzoek naar de uitvoerbaarheid op grond van artikel 3.1.6 Bro is niet nodig gebleken.

8 MAATSCHAPPELIJKE TOETSING

8.1 Maatschappelijke toetsing

Het voorontwerp van het bestemmingsplan 'Landelijk Gebied Noord-Beveland' heeft van 28 september 2012 tot en met 21 december 2012 op het gemeentehuis ter inzage gelegen. Tevens is het plan tijdens de periode van terinzagelegging elektronisch beschikbaar gesteld. Gedurende deze termijn zijn door ingezetenen en belanghebbenden inspraakreacties ingediend. Ook is op 12 november 2012 een informatiebijeenkomst voor de bevolking en met name de betrokken (agrarische) bedrijven georganiseerd.

Tijdens de inspraakperiode zijn zeven inspraakreacties ingediend. Deze reacties zijn gebundeld en voorzien van een antwoord in de inspraaknotitie welke is opgenomen in bijlage 5. De reacties zijn voor zover van toepassing verwerkt in het ontwerp bestemmingsplan.

Het ontwerpbestemmingsplan wordt nogmaals zes weken terinzage gelegd. Gedurende deze termijn kan door een ieder zowel mondeling als schriftelijk een zienswijze naar voren worden gebracht, alvorens de gemeenteraad een besluit tot vaststelling neemt.

8.2 Overleg

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient bij de voorbereiding van een bestemmingsplan, waar nodig, overleg gepleegd te worden met onder andere besturen van gemeenten, Rijksdiensten en provinciale diensten. Voor dit plan is overleg gepleegd met:

- provincie Zeeland;
- waterschap Scheldestromen;
- Ministerie van Defensie, Dienst Gebouwen, Werken en Terreinen;
- Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat;
- Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed;
- Stichting Cultureel Erfgoed Zeeland;
- Staatsbosbeheer;
- Vereniging van Natuurmonumenten;
- Stichting het Zeeuwse Landschap;
- Zeeuwse Milieufederatie;
- Zuidelijke Land- en Tuinbouw Organisatie (ZLTO),
- ZLTO, afdeling Noord-Beveland;
- N.V. Delta Nutsbedrijven;
- Veiligheidsregio Zeeland;
- Kamer van Koophandel Zeeland;
- Combinatie van Beroepsvissers;
- Recron;
- Schuttevaer;

- Vekabo.

